

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ЧЕТВРТА СЕДНИЦА
ДРУГОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Други дан рада
28. новембар 2018. године

(Седница је почела у 10.10 часова. Председава Маја Гојковић, председник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДНИК: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад Четврте седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2018. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствују 84 народна посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да су у сали присутна 102 народна посланика и да имамо услове за даљи рад.

Поштовани народни посланици, пре него што наставимо рад, дозволите ми да у ваше и у своје име поздравим Њ.е. министра спољних послова и дијаспоре Републике Либан господина Џебрана Басила, који је са члановима делегације у званичној посети Републици Србији.

(Аплауз.)

Захваљујем.

Настављамо рад.

Прелазимо на тачке 1–62 дневног реда (заједнички начелни и јединствени претрес):

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЦЕНТРАЛНОМ РЕГИСТРУ ОБАВЕЗНОГ СОЦИЈАЛНОГ ОСИГУРАЊА;

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ОДЛУКУ О ИЗМЕНАМА ФИНАНСИЈСКОГ ПЛАНА ФОНДА ЗА СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ ВОЈНИХ ОСИГУРАНИКА ЗА 2018. ГОДИНУ;

- ПРЕДЛОГ ЦАРИНСКОГ ЗАКОНА;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О БУЏЕТУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ЗА 2019. ГОДИНУ, СА ПРЕДЛОГОМ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ФИНАНСИЈСКИ ПЛАН РЕПУБЛИЧКОГ ФОНДА ЗА ПЕНЗИЈСКО И ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ ЗА 2019. ГОДИНУ, ПРЕДЛОГОМ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ФИНАНСИЈСКИ ПЛАН РЕПУБЛИЧКОГ ФОНДА ЗА ЗДРАВСТВЕНО ОСИГУРАЊЕ ЗА 2019. ГОДИНУ, ПРЕДЛОГОМ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ФИНАНСИЈСКИ ПЛАН НАЦИОНАЛНЕ СЛУЖБЕ ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ ЗА 2019. ГОДИНУ И ПРЕДЛОГОМ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ФИНАНСИЈСКИ ПЛАН ФОНДА ЗА СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ ВОЈНИХ ОСИГУРАНИКА ЗА 2019. ГОДИНУ;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О БУЏЕТСКОМ СИСТЕМУ;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЦАРИНСКОЈ СЛУЖБИ;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЈАВНОЈ СВОЈИНИ;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О РЕПУБЛИЧКИМ АДМИНИСТРАТИВНИМ ТАКСАМА;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ИГРАМА НА СРЕЋУ;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОРЕСКОМ ПОСТУПКУ И ПОРЕСКОЈ АДМИНИСТРАЦИЈИ;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЈАВНОМ ДУГУ;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ВРАЋАЊУ ОДУЗЕТЕ ИМОВИНЕ И ОБЕШТЕЋЕЊУ;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДУВАНУ;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОРЕЗУ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДОПРИНОСИМА ЗА ОБАВЕЗНО СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОРЕЗУ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОРЕЗИМА НА ИМОВИНУ;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О НАКНАДАМА ЗА КОРИШЋЕЊЕ ЈАВНИХ ДОБАРА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА О ГАРАНЦИЈИ (ПРОЈЕКАТ ТЕХНИЧКО-ПУТНИЧКЕ СТАНИЦЕ (ТПС) ЗЕМУН – ФАЗА 2) ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ЕВРОПСКЕ БАНКЕ ЗА ОБНОВУ И РАЗВОЈ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА О ДРЖАВНОМ КОНЦЕСИОНАЛНОМ ЗАЈМУ ЗА ПРОЈЕКАТ ИЗГРАДЊЕ ОБИЛАЗНИЦЕ ОКО БЕОГРАДА НА АУТО-ПУТУ Е-70/Е-75, ДЕОНИЦА: МОСТ ПРЕКО РЕКЕ САВЕ КОД ОСТРУЖНИЦЕ – БУБАЊ ПОТОК (СЕКТОРИ 4, 5 И 6) ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, КОЈУ ПРЕДСТАВЉА МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА, КАО ЗАЈМОПРИМЦА, И КИНЕСКЕ *EXPORT-IMPORT* БАНКЕ, КАО ЗАЈМОДАВЦА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ ОКВИРНОГ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ КИНЕ О ОБЕЗБЕЂЕЊУ РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ КОНЦЕСИОНАЛНОГ ЗАЈМА НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ КИНЕ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНИ ЗАКОНА О ПРИВРЕМЕНОМ УРЕЂИВАЊУ ОСНОВИЦА ЗА ОБРАЧУН И ИСПЛАТУ ПЛАТА, ОДНОСНО ЗАРАДА И ДРУГИХ СТАЛНИХ ПРИМАЊА КОД КОРИСНИКА ЈАВНИХ СРЕДСТАВА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ДАВАЊУ ГАРАНЦИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У КОРИСТ *BANCA INTESA* АД БЕОГРАД ЗА ИЗМИРИВАЊЕ ОБАВЕЗА ЈАВНОГ ПРЕДУЗЕЋА „СРБИЈАГАС“ НОВИ САД ПО ОСНОВУ УГОВОРА О КРЕДИТУ ЗА ИЗГРАДЊУ РАЗВОДНОГ ГАСОВОДА АЛЕКСАНДРОВАЦ – БРУС – КОПАОНИК – РАШКА – НОВИ ПАЗАР – ТУТИН (II ФАЗА);

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ДАВАЊУ ГАРАНЦИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У КОРИСТ *SOCIETE GENERALE* БАНКЕ СРБИЈА АД БЕОГРАД, КОМЕРЦИЈАЛНЕ БАНКЕ АД БЕОГРАД, БАНКЕ ПОШТАНСКА ШТЕДИОНИЦА АД БЕОГРАД, ОТП БАНКЕ СРБИЈА АД НОВИ САД И ВОЈВОЂАНСКЕ БАНКЕ АД НОВИ САД ПО ЗАДУЖЕЊУ ЈАВНОГ ПРЕДУЗЕЋА „СРБИЈАГАС“ НОВИ САД ПО ОСНОВУ УГОВОРА О КРЕДИТУ ЗА ИЗГРАДЊУ ГАСОВОДА НА ТЕРИТОРИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ОД ГРАНИЦЕ СА РЕПУБЛИКОМ БУГАРСКОМ ДО ГРАНИЦЕ СА МАЂАРСКОМ И ДРУГИМ СУСЕДНИМ ЗЕМЉАМА СА РЕПУБЛИКОМ СРБИЈОМ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ АНЕКСА БРОЈ 1 ФИНАНСИЈСКОГ УГОВОРА ЖЕЛЕЗНИЧКА ПРУГА НИШ–ДИМИТРОВГРАД ОД 31. ЈАНУАРА 2018. ГОДИНЕ ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ЕВРОПСКЕ ИНВЕСТИЦИОНЕ БАНКЕ;

- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРИВРЕДНИМ ДРУШТВИМА;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СТЕЧАЈУ;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О УЛАГАЊИМА;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СУДСКИМ ТАКСАМА;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О РАДНОМ ВРЕМЕНУ ПОСАДЕ ВОЗИЛА У ДРУМСКОМ ПРЕВОЗУ И ТАХОГРАФИМА;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ДОПУНИ ЗАКОНА О КОМУНАЛНИМ ДЕЛАТНОСТИМА;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОСТУПКУ УПИСА У КАТАСТАР НЕПОКРЕТНОСТИ И ВОДОВА;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ФОНДУ ЗА НАУКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПАТЕНТИМА;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ПРИВРЕМЕНОМ УРЕЂИВАЊУ НАЧИНА НАПЛАТЕ ТАКСЕ ЗА ЈАВНИ МЕДИЈСКИ СЕРВИС;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДРЖАВНИМ СЛУЖБЕНИЦИМА;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЛАТАМА ДРЖАВНИХ СЛУЖБЕНИКА И НАМЕШТЕНИКА;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАПОСЛЕНИМА У АУТОНОМНИМ ПОКРАЈИНАМА И ЈЕДИНИЦАМА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ПЛАТАМА СЛУЖБЕНИКА И НАМЕШТЕНИКА У ОРГАНИМА АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ И ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О НАЧИНУ ОДРЕЂИВАЊА МАКСИМАЛНОГ БРОЈА ЗАПОСЛЕНИХ У ЈАВНОМ СЕКТОРУ;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ЗАПОСЛЕНИМА У ЈАВНИМ СЛУЖБАМА;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О СИСТЕМУ ПЛАТА ЗАПОСЛЕНИХ У ЈАВНОМ СЕКТОРУ;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ПЛАТАМА ЗАПОСЛЕНИХ У ЈАВНИМ АГЕНЦИЈАМА И ДРУГИМ

ОРГАНИЗАЦИЈАМА КОЈЕ ЈЕ ОСНОВАЛА РЕПУБЛИКА СРБИЈА, АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ИЛИ ЈЕДИНИЦА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ИНСПЕКЦИЈСКОМ НАДЗОРУ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ВОДАМА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О РАДИЈАЦИОНОЈ И НУКЛЕАРНОЈ СИГУРНОСТИ И БЕЗБЕДНОСТИ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О СТИЦАЊУ ПРАВА СВОЈИНЕ НА ЗЕМЉИШТУ, ОБЈЕКТИМА И ВОДОВИМА РУДАРСКО-ТОПИОНИЧАРСКОГ БАСЕНА РТБ БОР ДОО БОР;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О УТВРЂИВАЊУ ЈАВНОГ ИНТЕРЕСА И ПОСЕБНИМ ПОСТУПЦИМА ЕКСПРОПРИЈАЦИЈЕ И ПРИБАВЉАЊА ДОКУМЕНТАЦИЈЕ РАДИ РЕАЛИЗАЦИЈЕ ИЗГРАДЊЕ СИСТЕМА ЗА ТРАНСПОРТ ПРИРОДНОГ ГАСА „ЈУЖНИ ТОК“;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ СТРАНА ПОТПИСНИЦА КОНВЕНЦИЈЕ О ПОЛИЦИЈСКОЈ САРАДЊИ У ЈУГОИСТОЧНОЈ ЕВРОПИ О АУТОМАТСКОЈ РАЗМЕНИ ДНК ПОДАТАКА, ДАКТИЛОСКОПСКИХ ПОДАТАКА И ПОДАТАКА О РЕГИСТРОВАНИМ ВОЗИЛИМА, СА СПОРАЗУМОМ О СПРОВОЂЕЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ СТРАНА ПОТПИСНИЦА КОНВЕНЦИЈЕ О ПОЛИЦИЈСКОЈ САРАДЊИ У ЈУГОИСТОЧНОЈ ЕВРОПИ О АУТОМАТСКОЈ РАЗМЕНИ ДНК ПОДАТАКА, ДАКТИЛОСКОПСКИХ ПОДАТАКА И ПОДАТАКА О РЕГИСТРОВАНИМ ВОЗИЛИМА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ИНДИЈЕ О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ КУЛТУРЕ, УМЕТНОСТИ, МЛАДИХ, СПОРТА И МЕДИЈА;

– ПРЕДЛОГ АУТЕНТИЧНОГ ТУМАЧЕЊА ОДРЕДАБА ЧЛАНА 37. СТ. 1–3, СТАВ 4. ТАЧКА 4) И ЧЛАНА 147. ЗАКОНА О РАДУ („СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС“, БР. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13, 75/14, 13/17–УС И 113/17);

– ПРЕДЛОГ АУТЕНТИЧНОГ ТУМАЧЕЊА ОДРЕДБЕ ЧЛАНА 22. ЗАКОНА О ОПШТЕМ УПРАВНОМ ПОСТУПКУ („СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС“, БР. 18/16);

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА АКТА ЗАШТИТНИКА ГРАЂАНА;

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ПРЕДСЕДНИКА СУДОВА;

- ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ СУДИЈА КОЈИ СЕ ПРВИ ПУТ БИРАЈУ НА СУДИЈСКУ ФУНКЦИЈУ;
- ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ПРЕСТАНКУ ФУНКЦИЈЕ ПРЕДСЕДНИКА ВРХОВНОГ КАСАЦИОНОГ СУДА;
- ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЗАМЕНИКА ЈАВНОГ ТУЖИОЦА;
- ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ПРЕСТАНКУ ФУНКЦИЈЕ ЧЛАНА РЕПУБЛИЧКЕ КОМИСИЈЕ ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА ЈАВНИХ НАБАВКИ;
- ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ФИНАНСИЈСКИ ПЛАН РЕГУЛАТОРНОГ ТЕЛА ЗА ЕЛЕКТРОНСКЕ МЕДИЈЕ ЗА 2018. ГОДИНУ;
- ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ФИНАНСИЈСКИ ПЛАН РЕГУЛАТОРНОГ ТЕЛА ЗА ЕЛЕКТРОНСКЕ МЕДИЈЕ ЗА 2019. ГОДИНУ;
- ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ИЗМЕНЕ ПОЈЕДИНИХ РАСХОДА БЕЗ ПРОМЕНЕ УКУПНИХ РАСХОДА ФИНАНСИЈСКОГ ПЛАНА РЕГУЛАТОРНОГ ТЕЛА ЗА ЕЛЕКТРОНСКЕ МЕДИЈЕ ЗА 2018. ГОДИНУ;
- ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ФИНАНСИЈСКИ ПЛАН АГЕНЦИЈЕ ЗА ЕНЕРГЕТИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ЗА 2019. ГОДИНУ.

Сагласно члану 90. став 1. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да су позвани да седници присуствују сви чланови Владе са својим сарадницима, као и представници Агенције за лиценцирање стечајних управника, саветници у министарствима, представници Агенције за атомску енергију и јонизујуће зрачење, представници Високог савета судства.

Молим посланичке групе, уколико то већ нису учиниле, да одмах поднесу пријаве за реч, са редоследом народних посланика.

Сагласно члану 157. став 2. и чл. 170, 192, 195, 201. и 202. Пословника Народне скупштине, отварам заједнички начелни и јединствени претрес о тачкама из утврђеног дневног реда од 1. до 62.

Да ли овлашћени представници предлагача желе реч, и којим редом се јављате?

Реч има министар финансија Синиша Мали.

Изволите.

СИНИША МАЛИ: Хвала лепо.

Уважена председнице Народне скупштине Републике Србије, поштовани посланици, пред вама се налази Предлог закона о буџету Републике Србије за 2019. годину, као и сет реформских закона који ће

допринети даљем подизању животног стандарда грађана, привредном расту и још интензивнијем економском напретку наше земље.

Буџет за 2019. годину је потпуно уравнотежен, јер га карактерише социјални аспект, који је везан за повећање животног стандарда, који прати повећање плата и повећање пензија, као и развојни аспект, јер предвиђа рекордна издвајања за капиталне инвестиције које треба даље да подстакну раст нашег БДП-а.

Законима који су пред вама омогућавамо и растерећење привреде кроз олакшице које ће јој дати могућност да буде још атрактивнија, још конкурентнија, а тиме ћемо додатно допринети нашем економском расту у 2019. години.

Буџетом који је пред вама су предвиђени укупни приходи од 1.246,2 милијарде динара и расходи у висини од 1.269,1 милијарду динара, што даје предвиђени дефицит од 22,9 милијарди динара, односно 0,4% БДП-а. Пројекција прихода буџета је конзервативна, пројектован је реални раст БДП-а од 3,5% и просечна инфлација од само 2,3%.

Морам да напоменем да је буџет за наредну годину резултат и наставак реформских процеса који је започет још 2014. године, а који су резултирали сјајно 2018. годином и економским показатељима на које можемо да будемо поносни. Подсетићу вас, само у првих девет месеци ове године раст БДП-а у Републици Србији био је 4,5%, што нас сврстава у најбрже растуће економије Европе.

Привредна активност током целе године бележи интензиван раст, праћен јаком и снажном инвестиционом активношћу и већом личном потрошњом домаћинстава. Посматрано са производне стране, имамо значајан раст грађевинарства, као и услужног сектора, што је праћено повећањем обима индустријске производње и добром пољопривредном годином. Дакле, важно је не само што растемо, него што сви производни сектори дају допринос том расту.

Стопа незапослености на крају другог квартала ове године износила је 11,9% и више је него преполовљена у односу на 2012. годину, када је износила 25,2%. При томе, што је такође важно, незапосленост младих смањена је са 51,1% на 27,5%. Посебно охрабрује податак да је раст запослености у потпуности резултат запошљавања у приватном сектору, док у јавном сектору је број запослених смањен.

Захваљујући повољним кретањима у реалном сектору и законским решењима која данас предлажемо, а која треба додатно да растерете привреду, да допринесу расту страних директних инвестиција, очекујемо преливање позитивних ефеката и на тржиште рада и даље смањење незапослености, јер основна је политика Владе Републике Србије, осим привредног раста, и паралелно са тим, смањење незапослености у Србији.

Спољнотрговинска размена је у првих девет месеци ове године износила 28,1% милијарду евра, што је међугодишње повећање од 10,5%. Дефицит текућег рачуна платног биланса у првих девет месеци ове године износио је 1,5 милијарди евра и у потпуности је покривен директним страним инвестицијама које су износиле 1,8 милијарди евра.

Реформски процеси које спроводимо на здравим основама фискалне и монетарне стабилности подижу атрактивност наше привреде за стране инвеститоре и тиме отварају канал трансфера знања и технологије, на бази чега ће бити обезбеђен раст конкурентности српских произвођача на иностраним тржиштима.

Када говорим о фискалним кретањима, она су и ове године боља од планираних. Подсетићу вас, трећу годину заредом буџет Републике Србије завршава се са суфицитом. На крају септембра на нивоу опште државе суфицит је износио 54,5 милијарди динара, док је на нивоу републичког буџета након 10 месеци остварен суфицит у износу од 61,1 милијарду динара. Према досадашњим кретањима, процењујемо да ћемо и ову годину завршити са суфицитом, и то у износу од 0,6% БДП-а, што је негде око 28 милијарди динара.

Када је реч о јавном дугу, он се константно смањује. На крају октобра износио је 26,6% БДП-а. Подсетићу вас, пре само пар година јавни дуг је износио и преко 70% БДП-а и сада, захваљујући добрим фискалним резултатима, смањујемо учешће јавног дуга у БДП-у; очекујемо већ испод 50% или близу 50% да буде почетком 2019. године.

Уважени посланици, оријентација фискалне политике у средњем року јесте одржање ниског дефицита, даље смањење јавног дуга, али и коришћење фискалног простора за подршку привредном расту наше економије.

Растерећењем привреде, пре свега кроз смањење пореског оптерећења рада, подстиче се раст и отварање нових радних места. С друге стране, овај фискални простор, уштеде које смо направили кроз суфицит у буџету, отвара нам простор за никада веће инвестиције у јавну инфраструктуру од 2019. године.

Три су основна елемента буџета за 2019. годину. Први је повећање животног стандарда грађана. Фискални простор који смо остварили користимо управо за остварење овог циља и буџетом се за 2019. годину планира повећање плата и пензија за око 1,3% БДП-а.

Укинута је и Закон о привременом уређивању начина исплате пензија, уз повећање најнижих пензија од 5%, у односу на исплаћену пензију у септембру 2018. године. Пензије, даме и господо, у Србији никада нису биле веће него данас, а са том политиком наставићемо и у 2019. години. У буџету за 2019. годину за пензије је опредељено 181,4

милијарде динара. За пензије ће током 2019. бити укупно издвојено 563,2 милијарде, дакле буџет плус ПИО фонд, што је 35 милијарди више него 2018. године.

Овом приликом желим да се захвалим нашим најстаријим суграђанима на терету реформи који су поднели. Реформе које су започете пре само пар година управо за свој ефекат имају повећање пензија и повећање плата у јавном сектору, и то је управо циљ за који смо се борили у протеклих пар година.

Такође, од 1. јануара идемо и са повећањем плата у јавном сектору, и то у просеку између 7% и 12%. За плате у буџету издвојено је 294,4 милијарде динара, док је укупан фонд плата, а говорим овде о општој држави, 501,7 милијарди. То је 33 милијарде више него што је било опредељено буџетом за 2018. годину.

Посебно ме радује повећање плата за здравствене раднике, полицајце, војнике, наставнике. Највеће повећање, од 12%, могу да очекују и медицински и стоматолошки техничари, док ће доктори медицине и стоматолози, као и доктори специјалисти, добити увећање плата за 10%. Остали запослени у здравству добиће увећање плата од 7%. Запослени у МУП-у, Министарству одбране добиће плате веће за 9%, као и запослени у установама основног, средњег и високог образовања, ученичког и студентског стандарда, као и радници установа социјалне заштите. Увећање плата за 8,5% добиће запослени у Пореској управи и Управи царина, док ће остали буџетски корисници имати увећање за 7%. Дакле, у просеку између 7% и 12%, велико повећање плата, али то је управо резултат реформи које смо спровели и фискалног простора који смо успели да обезбедимо током 2018. године.

Повећање пензија и плата спроведено је у складу са постигнутим мерама фискалне консолидације и уз одржавање строгог принципа фискалне одрживости. При томе желим да подсетим вас и грађане Србије, од 1. јануара 2019. године повећана је минимална цена рада за 8,6%, са 143 динара по часу на 155 динара по часу. Тиме минимална плата расте по први пут на износ од преко 27.000 динара и то ће додатно, са становишта тражње, допринети расту нашег БДП-а, а наравно и подизању животног стандарда грађана Србије.

Други важни елемент буџета за 2019. годину јесте повећање средстава која издвајамо за капиталне инвестиције. У односу на 2018. годину то је 30% више средстава, укупно на нивоу државе 220 милијарди динара предвиђено за капиталне инвестиције. Ту се налази, између осталог, и новац за завршетак обилазнице око Београда, завршетак пута Сурчин–Обреновац, изградњу ауто-пута Обреновац–Љиг, пута Прељина–Пожега, Моравски коридор, Келебија–Суботица, Нови Пазар – Тутин и

велики број нових мостова, нових тунела, болница, здравствених установа, школа, вртића, свега онога што ће даље допринети и побољшању инфраструктуре у Србији, а подизању квалитета живота за грађане такође.

Издвојен је новац и за Научно-технолошки парк у Новом Саду, за нове дигиталне учионице, изградњу дата центра у Крагујевцу, развој инфраструктуре здравствених установа – овде превасходно мислим на Клинички центар Србије, КЦ Војводине и КЦ Крагујевац – дакле велики број нових пројеката и наставак постојећих како бисмо у што краћем временском периоду обновили и изградили нашу инфраструктуру. Наравно, са становишта раста БДП-а, улагање у јавне инвестиције је снажан подстицај даљем расту, који очекујемо наредне године.

Трећи елемент буџета за 2019. годину, на који смо посебно поносни, јесте сет мера који даје подршку развоју привреде која ће бити значајно растерећенија током 2019. године, а тиме значајно атрактивнија и конкурентнија, што је опет неопходан предуслов за даљи раст наше економије.

Прва и основна мера која се предвиђа законима који су данас пред вама је смањење оптерећења на зараде. Од 1. јануара, даме и господо, планира се укидање доприноса за незапосленост на терет послодавца. Историјски потез. Смањујемо оптерећење на зараде са 63% на 62%. Неко ће рећи није довољно, слажемо се, али ово је први корак где је у буџету Републике Србије опредељено 12 милијарди динара. Дакле, 12 милијарди динара мање прихода за буџет, а више остаје привреди и привредницима као знак и сигнал првог корака који је везан за растерећење привреде.

Пред вама је данас, такође, и нови закон о накнадама. Први пут у историји имамо јединствен закон који на једном месту опредељује висину свих накнада у Републици Србији и даје велику ствар, а то је предиктабилност истих, и то је био један од захтева привреде који смо такође узели у обзир.

О изменама Закона о порезу на добит и осталим законима који су пред вама говорићу када дођем до тих закона, али велики је сет пореских подстицаја планиран за 2019. годину који треба да релаксира привреду и да обезбеди још више стопе њеног раста.

Поштовани посланици, Република Србија се, након спроведених мера фискалне консолидације и успостављања економске стабилности за коју је заслужна одговорна политика коју воде председник Републике Србије Александар Вучић и Влада Републике Србије, налази на добром, здравом путу даљег привредног раста и развоја. Управо буџет за 2019. годину, као и сет реформских закона који су данас пред вама представљају здраве темеље за даље унапређење свих области нашег друштва, што ће за

коначан резултат имати оно што је најважније за грађане Србије, а то је даље подизање животног стандарда, даље повећање инвестиционих активности и даље смањење незапослености.

У наредних неколико минута ћу вам представити и кључне измене које доносе законска решења која су данас пред вама. Ради се о сету закона, сваки од закона који је пред вама садржи поједине елементе који у целини треба да допринесу, као што сам већ и рекао, даљем растерећењу привреде и обезбеђивању високих стопа раста и у будућности.

Пред вама је Предлог закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања. Разлози за доношење овог закона садржани су у потреби организовања ефикасног облика за обављање послова успостављања и вођења централне базе података у којој ће бити обједињене различите базе које се воде за исте групе корисника у области социјалног осигурања. Циљеви закона су обезбеђивање ефикасније контроле наплате доприноса за обавезно социјално осигурање, смањење трошкова администрације и ефикасније функционисање система социјалног осигурања.

Пред вама је такође Предлог одлуке о давању сагласности на Одлуку о изменама Финансијског плана Фонда за социјално осигурање војних осигураника за 2018. годину. Потребне измене на одобреним апропријацијама односе се на корекције позиција како прихода, тако и расхода. Приходна страна је увећана на основу нераспоређеног вишка прихода из ранијих година, док је расходна страна увећана за позиције за коришћење услуга и роба, за осигурање опреме, за потребе социјалног осигурања и социјалне заштите, као и за набавку медицинске опреме.

Пред вама је данас и Предлог царинског закона, реформски и историјски закон, који је настао с обзиром на неопходност усаглашавања овог закона са новим царинским законом Европске уније. Оно што је посебно важно, главни циљ овог закона је прелазак на бесплапно пословање, на електронско окружење, поједностављење, модернизација, рационализација царинских процедура, обезбеђивање веће правне сигурности, предвидивости и једнообразности пословања. Управо је основни циљ да се комуникација између царине и приватног сектора врши електронски. Дакле, декларације које ће се подносити, подносиће се електронски, што ће значајно убрзати целе процедуре и, кажем, учинити нашу економију још конкурентнијом и бржом.

Пред вама је такође и Предлог закона о царинској служби, који регулише делокруг рада и организацију Управе царине, овлашћења царинских службеника, као и права, обавезе и одговорности царинских службеника у Управи царина. Основни циљеви овог закона су уређење овлашћења и обавеза царинских службеника, обезбеђење веће правне

сигурности и безбедности друштва и земље, јачање интегритета царинских службеника и стварање основа за успоставу система заснованог на компетенцијама и вредности.

Поштовани посланици, пред вама је и Предлог закона о изменама и допунама Закона о јавној својини. Допуном овог закона омогућава се да друштва капитала основана по Закону о иновационој делатности, чији је један од оснивача Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе, могу користити и управљати непокретностима у јавној својини, као и да се те непокретности могу дати у закуп старт-ап друштвима основаним по Закону о иновационој делатности. Реформски закон који даје подршку старт-ап предузећима и који им даје могућност да инфраструктуру коју држава има а не користи да њима како би активирала и допринела њиховом бољем пословању.

Следећи на дневном реду је Предлог закона о измени Закона о републичким административним таксама. Основни разлог због којег се предлаже доношење закона јесте усаглашавање са Законом о девизном пословању.

Пред вама је, такође, и Предлог закона о изменама и допунама Закона о играма на срећу. Основни разлог за доношење овог закона, којим се врше измене и допуне одредаба Закона о играма на срећу, огледа се у оснивању Управе за игре на срећу као органа управе у саставу Министарства финансија и уређењу њене надлежности. Прелазак надлежности у области игара на срећу са Пореске управе на Министарство финансија управо је циљ овог закона, како би се ова област додатно регулисала и како би се обезбедило на одговарајући начин контрола пословања привредних субјеката који се баве овом делатношћу.

Пред вама је, такође, и Предлог закона о изменама и допунама Закона о пореском поступку и пореској администрацији. Основни разлог за доношење овог закона, којим се врше измене и допуне, огледа се у брисању одредаба које прописују надлежност Пореске управе у области игара на срећу и преношење тих надлежности на нову управу која ће бити формирана у оквиру Министарства финансија.

Следећи је Предлог закона о изменама и допунама Закона о јавном дугу. У циљу реализације аранжмана са Међународним монетарним фондом неопходно је да се дефиниција циља управљања јавним дугом измени и буде у сагласности са глобалним најбољим праксама.

Пред вама је, такође, и Предлог закона о изменама Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, где су рedefинисани рокови за утврђивање укупне основице обештећења, која се може знати тек пошто се донесе већи број решења о праву на обештећење у поступку реституције.

Пред вама је, такође, закон о изменама и допунама Закона о дувану, а разлог за доношење овог важног закона је сузбијање нелегалне производње и промета дувана и дуванских производа. Наиме, неопходно је што пре успоставити ефикаснију контролу на тржишту дувана и дуванских производа, а имајући у виду предвиђене рокове и обавезе привредних субјеката, као и почетак производне године дувана. Такође, неопходно је да се што пре отпочне са применом решења предложених овим законом, а у циљу омогућавања већих буџетских прихода из ове делатности.

Пред вама је, поштовани посланици, још један реформски закон, а то је закон о изменама и допунама Закона о порезу на доходак грађана. Основни циљеви овог закона су сузбијање нелегалног рада физичких лица у својству пружалаца услуга смештаја уређењем пореског третмана прихода по том основу, повећање мотивације и одговорности запослених према послодавцима, а у циљу постизања бољих пословних резултата кроз програм учешћа запослених, као што је куповина хартија од вредности под повлашћеним условима, за шта се даје пореско растерећење по основу зарада. Ово је велика и важна ствар којом дајете могућност да се наш порески систем приближи систему који већ влада у великом броју западних земаља, где се младима и онима који раде у иновативним делатностима даје могућност да добију уделе у појединим привредним друштвима. Реформски закон. Овим законом такође се решава и даје предлог делимичног решења проблематичних стамбених кредита.

Следећи је Предлог закона о изменама и допунама Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање, чије се кључне измене огледају у фискалном растерећењу прихода по основу рада. О томе сам већ причао. Дакле, идемо на укидање доприноса за незапосленост на терет послодавца и стварамо услове за утврђивање најниже и највише месечне, односно годишње основице доприноса, а имајући у виду измену методологије коју Републички завод за статистику примењује код утврђивања просечне зараде, а која се објављује једанпут годишње и важи за ту календарску годину.

Пред вама је, такође, и Предлог закона о изменама и допунама Закона о порезу на добит правних лица. Разлози за доношење овог закона, још један реформски закон, дакле, садржани су у потреби пружања подршке развоју привреде, нарочито кроз стварање повољнијих услова за обављање привредних активности обвезника. Циљеви закона су измена начина обрачуна пореске амортизације, у циљу њеног уједначавања са рачуноводственом, и скраћење рока за потпуни отпис сталних средстава. За оне који нису ово можда разумели, најважнији захтев привреде, осим јединственог Закона о накнадама, био је да се уједначи обрачун

амортизације у рачуноводству и пореском билансу. Тиме мотивишемо привредне субјекте да инвестирају више у основна средства, дакле у нове машине, у нову опрему и тиме доприносимо даљем технолошком развоју наше економије. Даље, подстичемо иновативност и унапређујемо положај обвезника кроз признавање расхода по основу рекламе и пропаганде без ограничења.

Следећи пред вама је Предлог закона о изменама и допунама Закона о порезима на имовину. Циљеви овог закона су уједначенија примена пореских прописа и јачање правне сигурности, адекватније опорезивање имовине сходно економској моћи, да се и пореским мерама дестимулише градња без прописане дозволе и непоштовање рокова за градњу када је дозвола издата, и повећање економичности поступка подношења пореских пријава.

Следећи на реду је Предлог закона о накнадама за коришћење јавних добара. За овај закон већ сам рекао и могу да поновим да је историјски, а основни разлози због којих се предлаже доношење овог закона огледају се у потреби унапређења транспарентности система јавних прихода, обезбеђења предвидивости трошкова пословања за привреду и оптималног коришћења јавних добара. Укратко, овим законом се, рецимо, укидају поједине накнаде. Укида се накнада за био-горива, укида се накнада за обавезне резерве природног гаса, укида се накнада за прекомерно коришћење јавног пута, његовог дела или путног објекта, укида се накнада за коришћење комерцијалних објеката којима је омогућен приступ са јавног пута. Дакле, укида се неколико накнада које су досада оптерећивале привреду Србије. Од 1. јануара 2019. године више их неће бити. С друге стране, имамо и неколико основица за поједине накнаде које смо смањили, и све су те одредбе садржане у овом закону. Закон који треба да допринесе не само предвидивости пословања привреде, него и максималном смањењу намета којима је привреда оптерећена и ми ћемо након усвајања овог закона, ако га ви будете изгласали, гледати за 2019. годину и за 2020. да га још додатно унапредимо.

Пред вама је, такође, Предлог закона о потврђивању Уговора о гаранцији за Пројекат изградње техничко-путничке станице (ТПС) Земун, фаза 2, између Републике Србије и Европске банке за обнову и развој. Укупна вредност пројекта је 52 милиона евра. За прву фазу су обезбеђена средства у износу од 30 милиона евра и за финансирање друге фазе додатна 22 милиона евра.

Тачка 20. и 21, то је Предлог закона о потврђивању Оквирног споразума између Владе Републике Србије и Владе Народне Републике Кине о обезбеђењу концесионалног зајма Народне Републике Кине, као и

Предлог закона о потврђивању Уговора о државном концесионалном зајму за пројекат изградње обилазнице око Београда на ауто-путу Е-70/Е-75, деоница мост преко реке Саве од Остружнице до Бубањ потока, дакле закон који нам даје могућност да обезбедимо финансирање за завршетак овог дела обилазнице око Београда, а након тога размишљамо и како ћемо завршити део од Панчевачког моста па преко Винче до Бубањ потока.

Следећа тачка дневног реда односи се на Предлог закона о изменама и допуни Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава. Наиме, овом изменом прописано је да се основица за обрачун и исплату плата код појединих корисника умањује за 5% почев од 1. јануара 2019. године.

Наредна тачка дневног реда односи се на Предлог закона о давању гаранције Републике Србије у корист Банке Интезе за измиривање обавеза Јавног предузећа Србијагас, а по основу уговора о кредиту за изградњу гасовода Александровац – Брус – Копаоник – Рашка – Нови Пазар – Тутин, дакле још један велики инвестициони пројекат који ради Србијагас током 2019. године.

Следећи закон је Предлог закона о давању гаранција Републике Србије у корист Сосијете женерал банке, Комерцијалне банке, Банке Поштанска штедионица, ОТП банке Нови Сад, Војвођанске банке, а за измиривање обавеза јавног предузећа Србијагас по основу уговора о кредиту за изградњу гасовода на територији Републике Србије. Много сте о томе чули, причаћемо и данас, ако треба, о томе. Велики пројекат. Наредне године креће изградња тзв. Јужног или Турског тока и кроз Србију. Велика инвестиција, која треба да се заврши крајем 2019. године.

Следећа тачка дневног реда је Предлог закона о потврђивању Анекса број 1 Финансијског уговора Железничка пруга Ниш–Димитровград од 31. јануара 2018. године између Републике Србије и Европске инвестиционе банке, где се стварају услови да се сређивање овог дела пруге, веома важног дела пруге за нас, успешно и заврши.

Пред вама је и Предлог закона о измени и допунама Закона о привредним друштвима. Наиме, Закон о привредним друштвима као закон од нарочитог значаја за развој привреде наше земље и стварање повољног пословног амбијента неопходно је изменити и допунити са циљем унапређења ранга Републике Србије у области заштите мањинских акционара, што је веома важно за Дуинг бизнис листу Светске банке, и управо због тога циљеви овог закона су отклањање дилема, различитих тумачења у пракси у погледу коришћења печата, остваривање напретка у области заштите мањинских акционара и побољшање ранга Републике Србије на Дуинг бизнис листи Светске банке, транспарентност података о

занимању, претходном запослењу и функцијама чланова одбора директора и чланова надзорног одбора јавног акционарског друштва и стварање услова за ефикаснију реализацију пројеката јавно-приватног партнерства, а имајући у виду да су они све заступљенији у Републици Србији.

Следећи на реду је Предлог закона о изменама и допунама Закона о стечају. Ове измене произилазе из потребе да се додатно побољша правни оквир за заштиту права поверилаца, обезбеди већа транспарентност података и размена информација између стечајног управника и поверилаца, као и да се обезбеди већа извесност у погледу трошкова стечајног поступка кроз прописивање горње границе за одређивање висине предујма.

Пред вама је, такође, и Предлог закона о изменама и допунама Закона о улагањима и разлози за доношење овог закона су садржани у потреби унапређења и прецизирања појединих досадашњих решења, а у циљу ефикасније примене овог закона. Разлог за измене су да управо будемо још ефикаснији приликом подршке улагањима у нашу земљу и да тиме допринесемо даљем смањењу незапослености и отварању што већег броја фабрика у нашој земљи.

И, коначно, тачка дневног реда данас пред вама је и Предлог закона о изменама и допунама Закона о водама. Циљ доношења овог закона је ефикасније остваривање права и обавеза грађана и задовољавања њихових потреба поверењем јавних овлашћења надлежним органима Града Београда за давање у закуп водног земљишта у јавној својини Републике Србије на територији Града Београда за постављање плутајућих објеката, даље, другачија расподела припадности прихода кроз утврђивање да приходи од давања у закуп водног земљишта у јавној својини, осим прихода од давања у закуп водног земљишта за постављање плутајућих објеката на територији Града Београда, као и приходи од установљавања права стварне службености на водном земљишту и водном објекту, припадају јавним водoprивредним предузећима уместо буџетима Републике Србије и АП Војводине.

Уважени посланици, ово је сет закона који ми даје за право да кажем да смо завршетком финансијске консолидације у протеклих пар година отворили нов лист и нову књигу која треба да се зове – убрзани развој и индустријализација наше земље у годинама које су пред нама. Управо због тога буџет је конципиран на начин да, осим подизања животног стандарда, дакле плата и пензија, а дугорочно опредељење Владе Републике Србије је управо у томе да плате и пензије и животно стандард грађана Србије расте, идемо са већим јавним инвестицијама и максималном подршком нашој привреди да кроз повећање атрактивности, кроз пореске подстицаје

утичемо на то да нам привреда расте што брже како бисмо достигали стандард Европске уније, престизали тај стандард и како би наша земља била још успешнија. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар господин Младен Шарчевић.

Изволите.

МЛАДЕН ШАРЧЕВИЋ: Добар дан, поштовани председавајући.

Поштовани народни посланици, наше министарство има на расправи закон о фонду за науку, такође измене и допуне Закона о патентима који иду кроз Агенцију за интелектуалну својину. Разлог да овај закон о фонду за науку уђе у Скупштину заједно са буџетом јесте и прилика да се буџетира нешто што први пут постоји у нашој земљи.

Закон о фонду за науку Републике Србије је нови закон, којим се системски Закон о научноистраживачкој делатности уређује, обезбеђују политика и мере за подстицање научно-технолошког развоја наше државе. Овај закон нарочито је значајан за развој научноистраживачке делатности Републике Србије, јер она унапређује и уређује област подршке овој делатности у циљу обезбеђивања услова за континуирани развој научноистраживачких и развојних активности у Републици Србији неопходних за напредак друштва заснованог на знању.

Досадашње реформе научноистраживачког сектора су имале за циљ стимулисање индивидуалних и групних доприноса истраживача кроз делимично публикување научних радова. Међутим, утицај досадашње политике даје само ограничен допринос јачању научноистраживачких институција и финансирању најкомпликованијих пројеката. Због тога је потреба за реформама препозната и од стране креатора јавних политика и а од стране научноистраживачке заједнице, и зато су предузети кораци за стварање предуслова за темељену реформу, те се акценат ставља на промену модела финансирања науке као изузетно комплексног и веома значајног процеса.

Оснивање и рад фонда за науку Републике Србије представља кључну тачку ове реформе. Успостављањем фонда дефинише се простор у коме ће се кроз деловање омогућити ефикаснија и конзистентнија подршка развоју научних истраживања и примена њихових резултата ради бржег друштвеног, технолошког и економског развоја Републике Србије.

Формирањем фонда, чија ће основна улога бити да обезбеђује финансирање научноистраживачких пројеката, надлежност Министарства просвете, науке и технолошког развоја биће редефинисана у том домену. Министарство ће се бавити само политиком у области научних истраживања, као и институционалним финансирањем којим ће бити обезбеђена стабилност рада научних установа и самих истраживача.

Циљ успостављања фонда заснован је на принципима европске научноистраживачке праксе, али и у другим земљама света, са посебним акцентом на успостављању делотворног националног истраживачког система интегрисаног у међународни, пре свега европски истраживачки простор, који се ослања на партнерства у земљи и иностранству и доприноси економском расту, подизању конкурентности привреде, друштвеном и културном напретку и у циљу постизања већег стандарда грађана и квалитета живота у Републици.

Успостављањем фонда и увођењем научних, технолошких и развојних програма у оквиру којих ће се реализовати пројекти оствариће се циљеви садржани у Стратегији научног и технолошког развоја Републике Србије до 2020. године, као и у Акционом плану за спровођење ове стратегије.

У једном другом делу ове године ће фонд постати независна институција, моћи ће да се бави оним пројектима који ће бити у научноистраживачком сектору препознати својом изврсношћу и моћи ће да се ефикасније троши новац државних инвестиција. Битно је да се у тај фонд не уносе само средства базирана на матичном министарству, него и кроз друга министарства заинтересована за развој науке, као и привредних друштава. У томе је битно да овај фонд нараста и да има почетну функцију кроз буџет који се сада формира.

Наравно да ће се кроз фонд додељивати средства најбољим пројектима. Фонд ће имати своју независност и имаће директорат, своје управне и надзорне органе, тако да је оно што је научна заједница давно очекивала сада прилика да се све то реализује.

Позитивни ефекти који ће се остварити применом закона јесте остваривање ефикаснијег трошења постојећих ресурса намењених за подршку научним и истраживачким радовима, са фокусом на остварење што применљивијих резултата истраживања.

Системско уређење и квалитетнија подршка управљању расположивим средствима допринеће већем квалитету научних истраживања. Примена законских решења утицаће на повећање сарадње између истраживачког и привредног сектора и остваривање већег ефекта примене резултата истраживања са циљем повећања конкурентности. Република Србија ће са новим системским решењем искористити постојећи потенцијал, као што су то радиле оне државе које су успеле дугорочно да остваре ефекат развијене економије, и показати да је значај науке неопходан за одрживи економски раст.

Кроз реформисан научноистраживачки систем оствариће се бољи одговор на потребе већег броја актера из друштва у целини. Искористиће се потенцијал за стварање нових технологија, које настају великом

брзином, а како би се осигурала дугорочна одрживост научноистраживачке делатности на националном нивоу.

Република Србија ће као и високоразвијене земље адаптирати систем управљања науком који укључује побољшане процесе одређивања приоритета, финансирања и управљања научноистраживачких организација, кроз оцењивање научног рада у односу на његов ефекат на стварање нових знања, економски развој и решавање друштвених изазова.

Овом реформом, која укључује нови закон о науци и истраживањима, који ће за пар месеци доћи у овај дом, Влада Републике Србије и ресорно министарство шаљу јасну поруку да за најбоље младе истраживаче има места у нашој научној заједници, да желимо да остану овде и постижу запажене резултате у својој земљи.

Врло кратко бих рекао да су измене и допуне Закона о патентима биле нужне због Поглавља 7, да би се примениле одређене директиве, увеле јасноће у процедурама, да би се боље заштитили људи који аплицирају да се заштите њихови патенти и да стекну бољи увид и кроз правосуђе бољу видљивост, да се кроз дигитални систем лакше води евиденција, да се укину сувишни регистри, да се само воде регистри патената и малих патената, значи да се све то крајње поједностави и да наши људи који се баве истраживањем могу да имају сигурнији, мирнији сан кад је у питању заштита њихових ауторских права. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар господин Ружић.

Изволите.

БРАНКО РУЖИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици, пред вама је девет предлога закона из надлежности Министарства државне управе и локалне самоуправе као наставак реформе јавне управе са циљем даље професионализације и ефикаснијег рада администрације у корист свих грађана наше земље.

Четири предлога закона, и то Предлог закона о изменама и допунама Закона о систему плата запослених у јавном сектору, Предлог закона о изменама и допунама Закона о платама службеника и намештеника у органима аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе, Предлог закона о изменама Закона о запосленима у јавним службама, као и Предлог закона о изменама Закона о платама запослених у јавним агенцијама и другим организацијама које је основала Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе, део су темеља реформе система плата, а изменама које предлажемо мењамо рокове од којих почиње примена системског и посебних закона о платама у појединачним деловима јавног сектора.

Оне су условљене потребом да се у предстојећем периоду спроведу додатне финансијске анализе преласка на нов систем плата, као и да се остави нови, примерен временски период за прилагођавање послодаваца и запослених, и то све до 1. јануара 2020. године. Потпуна имплементација ових прописа је веома важна и морамо имати у виду њихову комплексност. Примена мора да буде синхронизована, сви учесници морају да буду припремљени за све фазе, основице испланиране тако да не угрозе буџет. Само тако можемо да обезбедимо да реформа система плата постигне свој пуни ефекат од 1. јануара 2020. године.

Законом о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе, чија је пуна примена почела 1. децембра 2016. године, на јединствен начин уређујемо права и дужности из радног односа запослених у органима аутономних покрајина и јединицама локалне самоуправе и успостављамо основна начела службеничког система заснована на стандардима прихваћеним у савременим упоредноправним системима. Истовремено, обезбеђују се услови за пуну професионализацију и деполитизацију кадрова у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе и уводе се принципи рада који омогућавају да се послови из надлежности аутономних покрајина или јединице локалне самоуправе врше стручно и законито, при чему се стварају објективни услови и претпоставке за каријерни развој запослених, стручно усавршавање и каријерно напредовање у служби.

Истовремено, важно је било додатно уредити положај и плате државних службеника. Кроз Предлог закона о изменама и допунама Закона о платама државних службеника и намештеника уређујемо радне односе државних службеника и намештеника како би се обезбедили несметани услови за награђивање државних службеника по основу вредновања радне успешности почев од 1. јануара 2019. године.

Разлози за доношење закона о изменама и допунама Закона о државним службеницима непосредно су у вези са остваривањем општег циља и Стратегије реформе јавне управе у Републици Србији, посебних циљева дефинисаним у њеном акционом плану за период 2018. до 2020. године, који подразумева даље унапређење рада јавне управе и обезбеђивање високог квалитета услуга грађанима и привредним субјектима, као и доследну примену деполитизације и професионализације државних службеника, успостављање службеничког система заснованог на компетенцијама и на начелима транспарентности, конкурентности, пријема и напредовања у служби на основу заслуга.

Подсетио бих вас да је на седници Савета за реформе јавне управе Владе Републике Србије усвојен документ под називом „Оквир политике управљања људским ресурсима у државној управи Републике Србије“,

којим је извршена анализа постојећег стања и дате су смернице и препоруке за даље унапређење управљања људским ресурсима у државној управи, заснованих на компетенцијама и систему заслуга.

Управо те смернице важне су и за привлачење и задржавање квалитетних кадрова кроз увођење у посао, оцењивање, напредовање и хоризонталну мобилност, систем плата, стручно усавршавање и оспособљавање, управљање каријером и посебне мере политике задржавања људских ресурса.

У том смислу предложеним изменама које су пред вама дефинише се појам компетенције у процесу управљања људским ресурсима који подразумева скуп знања, вештина, особина, ставова и способности које би државни службеник требало да поседује, које обликују његово понашање и воде постизању очекиване радне успешности на радном месту.

Предложене су и одредбе којима се уређује да ће се избор међу кандидатима у конкурсном поступку одсада заснивати на провери тих компетенција, али се такав систем уводи у функцију вредновања рада државних службеника. Тиме се подстиче службеник на остваривање бољих резултата рада и стварају се услови за правилно одлучивање о напредовању и стручном усавршавању.

Такође, предложене су одредбе које се односе на унапређење евиденције управљања људским ресурсима кроз централну кадровску евиденцију, јачање улоге кадровског плана и јачање интерног тржишта рада у циљу стварања квалитетне и ефикасне базе запослених, чија улога би била, између осталог, и да утиче на политику задржавања кадрова и њихово правилно распоређивање.

Предложеним изменама Закона о начину одређивања максималног броја запослених у јавном сектору продужава се примена овог закона до краја 2019. године како би се у наредном средњорочном периоду остварили циљеви фискалне политике усмерени на одржање фискалне стабилности, што води даљем смањењу учешћа јавног дуга.

Смањење зарада, забрана запошљавања и рационализација броја запослених у јавном сектору су мере које су досада највише допринеле смањењу расхода и успеху фискалне консолидације. Услед позитивних ефеката примене закона омогућено је мање рестриктивно одлучивање о потреби новог запошљавања, а наредне године разматраће се ефикаснији системи који ће омогућити корисницима јавних средстава ефикасније попуњавање радних места.

Последњи предлог закона који данас износимо јесте и Предлог закона о изменама и допунама Закона о инспекцијском надзору, који је донет у априлу 2015. године, делимично ушао у примену јула те године, а у пуну примену ушао 30. априла 2016. године.

Реформа инспекцијског надзора у склопу потпуне реформе јавне управе је једна од најуспешнијих активности које смо последњих година спровели. Примера ради, у односу на 2011. годину, када је спроведено прво мерење, 43% привредних субјеката је изјавило да инспекцијски надзор негативно утиче на пословање њиховог предузећа. У 2017. години само 17% анкетираних привредних субјеката изјављује да инспекцијски надзор негативно утиче на њихово пословање.

Закон о инспекцијском надзору је увео савремене инспекцијске стандарде, пре свега у погледу јачања превентивне и саветодавне улоге инспекција и транспарентност рада јавне управе. Такође, законом је предвиђено да се рад инспекције заснива на процени ризика, планирању и управљању ризицима, а први пут уређено је и питање контроле нерегистрованих субјеката.

Законом о инспекцијском надзору успостављена је координациона комисија за инспекцијски надзор на републичком нивоу, као и координациона тела за инспекцијски надзор на нивоу АП Војводине и Града Београда са циљем усклађивања и координације рада инспекција.

Као што знате, Република Србија има мањак инспектора у односу на потребе свих облика инспекцијског надзора и службених контрола, као и у односу на европски просек. Управо стога наш задатак у наредном периоду биће и план запошљавања нових инспектора, као и стручно усавршавање инспектора кроз обуке, радионице и саветовања, у складу са новим механизмима датим како изменама и допунама овог закона тако, наравно, и у складу са Законом о Националној академији за јавну управу.

Овим текстом усклађујемо одредбе које се тичу управног поступка и управног поступања, с обзиром на то да је Закон о општем управном поступку, који је ступио на снагу 9. марта 2016. године, донео велику промену у поступању администрације према корисницима, пре свега у циљу унапређења ефикасности нашег рада у корист квалитета услуга које као управа пружамо.

У оквиру претходних активности ради се на успостављању јединственог информационог система за инспекције, који је тренутно у пилот-фази и обухвата четири републичке инспекције: инспекцију за рад, тржишну инспекцију, санитарну и управну инспекцију. Планира се да све инспекције буду укључене у овај систем током 2019. године. Досада је обуку за коришћење овог система завршило тачно 836 инспектора.

Систем е-Инспектор би требало да инспекцијске послове учини ефикаснијим, делотворнијим и модернијим у области процене ризика, планирања, размене података и координације, што је у складу и са Законом о електронској управи, који је усвојен у овом дому у априлу 2018. године. Успостављање информационог система е-Инспектор захтева одређене

измене и допуне у Закону о инспекцијском надзору, који је данас на дневном реду. Такође, извршено је усклађивање са новинама уведеним у Закону о државној управи и Закону о локалној самоуправи, у погледу сарадње две или више општина, односно општина и градова, ради ефикаснијег обављања појединих врста послова. Инспекцијски надзор препознат је као врста посла за који је неопходно обезбедити већу координацију, те смо и ту могућност синергије две или више јединица локалне самоуправе интегрисали у закон.

Предложеним изменама и допунама уводимо и нове институте, попут прикривене куповине, мешовитог надзора и других, који су резултат пројекта које спроводи Министарство државне управе и локалне самоуправе у сарадњи са НАЛЕД-ом, УСАИД-ом, Сталном конференцијом градова и општина и другим партнерима. Прикривена куповина се обавља без претходног обавештавања у случају када се не могу обезбедити потребни докази за одређено непоступање у складу са законом или би то било значајно отежано. У току прикривене куповине инспектор је овлашћен да путем непосредног опажања прикупља доказе и податке потребне за утврђивање чињеница. Након обављене куповине инспектор предочава надзираном субјекту своју службену легитимацију и налог за инспекцијски надзор.

Предлогом закона уводи се нова врста инспекцијског надзора, тзв. мешовити инспекцијски надзор, који омогућава да више инспекција истовремено врши редован или ванредан надзор када се предмет надзора делимично или у целости поклапа, или су повезани као резултат праксе. То, наравно, штеди и време и ресурсе инспекција, али и привредника.

Поштовани народни посланици, потрудио сам се да заиста у што краћем року представим ових девет предлога аката који долазе из Министарства за државну управу и локалну самоуправу са циљем да направимо још један корак напред у свеобухватној реформи јавне управе. Хвала вам на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има госпођа Маја Гојковић, народни посланик.

Изволите.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Хвала, под условом да су министри завршили.

Јесте ли ви хтели? Захваљујем, пошто мало ћемо скренути са теме буџета и закона који се ослањају на доношење буџета за 2019. годину.

Јавила сам се само у кратким назнакама, исто немам никакве претензије, и као министар Ружић, да вам прочитам читаво образложење уз Предлог закона који сте добили, јер када бих читала читаво образложење о свим члановима овог закона, то би узело један радни дан, у најмањем случају, а убеђена сам, због количине амандмана који су

предложени на овај закон, да је сваки предлагач амандмана детаљно прочитао и Предлог закона и, ево, ово је све образложење сваког законског предложеног решења.

Наравно да је уставни основ јасан доношењу овог закона и предлагању, налази се у члану 97. тачка 9. Устава, али важније је то што, када је овај закон и ушао у процедуру, односно, што је још интересантније, када се нашао на дневном реду, онда је просто Парламент, посланици су, засути порукама непознатог порекла могу тако да кажем јер сам се потрудила и да позовем неке носиоце тих домена, установа, да питам о чему се ради и зашто су они који су и учествовали у писању овог закона – ја се ограђујем, ја нисам стручно лице нити претендујем да будем научник из ове области, ја сам само предлагач – наједном почели да пишу на 250 адреса, њих једно стотинак, потпуно исти текст.

Зато сам желела само да кажем пар ствари. Да је овај закон свакако ушао у процедуру...

Па не, људи су запањени што је неко успео да дође до њиховог домена и да шаље некакве алармантне поруке и мејлове који заиста немају никакве везе и додирних тачака са овом материјом и са овим законом. Можда са нечим имају, са овим немају.

Деветог новембра је ушао овде у процедуру и у том тренутку сам ставила хитност поступка, али сви знамо који је данас датум, данас је већ 19. дан, тако да заиста са задовољством могу да кажем да смо и пословнички ушли у редован поступак и да више ничег хитног овде нема. То је за познаваоце нашег Пословника.

И да, када се нашао овде у процедури, Предлог закона се нашао и на сајту наше Агенције за атомску енергију и јонизујућа зрачења, на сајту надлежног Министарства за заштиту животне средине и инсистирала сам на једном јавном слушању овде, у Народној скупштини Републике Србије, где су се чуле, наравно, похвале за овај предлог закона. Наравно, било је и критичког осврта, што такође као предлагач поздрављам.

Овај закон има садржину са једном темом која је свеобухватна, заиста актуелна тема данас у свету, у то сам се уверила када сам стицајем околности постала председник Управног одбора Националне агенције, где сам и два пута била у Бечу приликом посете и на радним састанцима у Међународној агенцији за атомску енергију и разговарала и са генералним секретаром, господином Аманом. Из тога је произашла и обавеза и нужност доношења једног модерног, новог закона, јер морам да кажем да је ова област заштите од јонизујућег зрачења и нуклеарне сигурности досада била уређена законом који је донет пре безмало десет година. У међувремену се штошта и у овој области променило, али се променила и Србија.

Знам да многи не воле када се каже да је један од разлога околност да је Србија започела приступне преговоре са Европском унијом, али то је чињеница која постоји и ми смо тиме преузели обавезе усклађивања нашег законодавства са европским прописима. Тако да је то, сигурно, једна од чињеница које морамо да узмемо у обзир, да је онај закон од пре десет година веома застарео.

Дошло је, наравно, до знатног унапређења и на технолошком плану, нових сазнања, које овај предлог закона треба да уреди, и да вас подсетим на нешто што смо сви заједно овде урадили пре неколико месеци, ратификовали смо четири међународне конвенције које намећу одређене обавезе у овој области.

Четири конвенције, на то можемо само да будемо поносни, које су досада, још увек из мени непознатих разлога, негде стајале по страни скоро пуних десет година и први пут када сам имала радни састанак са господином Аманом и са његовим тимом, они су питали да ли Србија има неке посебне разлоге зашто је нешто потписала а никада није ратификовала. Да ми то нисмо урадили великом брзином овде у Парламенту, велика сумња би била над Србијом зашто и шта то Србија уопште у овој области има да крије, у коју то ми групу земаља уопште желимо да припадамо и, наравно, када време један закон превазиђе, онда се ту појаве и многе потешкоће у примени, правне празнине које закон и сада важећи не може да попуни итд. У томе се могу, у ствари, препознати и циљеви доношења овог закона.

Овај закон има и једну важну новину, то је такође у складу са међународном праксом, то да Агенција за атомску енергију и јонизујуће зрачење у оваквом облику више не може да постоји. Свет то не препознаје и они препознају само самостална и независна регулаторна тела и ми смо ту обавезу и преузели на себе. Тако се оснива овим законом и директорат, а не агенција за радијациону и нуклеарну сигурност и безбедност Србије, који ће директно кореспондирати са Владом Републике Србије. Неће више бити под неколико министарстава, а то су Министарство за образовање и науку, па Министарство за заштиту животне средине, па делимично и под Министарством за енергетику, тако да такав облик организације нити Европска унија нити Међународна агенција за нуклеарну безбедност уопште препознају.

Заменица господина Амана прошле године, када је дошла овде у обилазак Агенције и других сродних правних лица, поставила је питање да ли има неког посебног разлога зашто једино Србија у Европи још увек ради у овом облику. Наш рок је био до 1. марта 2019. године, али због нашег законодавства, да смо ми недавно усвојили и један закон, општи закон о агенцијама, из ресора министра Ружића, било је немогуће да се

прво донесу подзаконски акти о овој агенцији који би важили од 1. јануара до, рецимо, негде краја фебруара, па бисмо онда морали да доносимо овај закон. То је један потпуни правни нонсенс и ниједан озбиљан парламент нити озбиљна држава не би ушла у овакву авантуру, нити би радила нешто само да би задовољили неку пуку форму, и драго ми је да ћемо ми успети до краја ове године да испунимо ове европске и светске оквире.

Добили смо за овај закон, то онима који имају времена, изгледа не раде ништа на свом послу па пишу некакве мејлове озбиљним, зрелим људима овде у Парламенту, да кажем да ми јесмо добили подршку од Међународне агенције у Бечу – ево, ја сам сведок као подносилац – и рекли су да овај предлог закона, наравно, може да се поправља, зато и постоје амандмани и постоје подзаконски прописи и акти, али да је то један закон који може да буде узор оним земљама које су на прагу да донесу овакав пропис.

Новина је, наравно, што ће сада у директорату бити и инспекција за радијациону и нуклеарну сигурност и безбедност и овим се уређује положај те инспекције. Сматрам да ће применом овог закона бити подигнут ниво сигурности радијационе и нуклеарне безбедности у нашој земљи и то и за наше грађане, јер овде, молим вас, они који имају намеру да читају, нека читају какве су обавезе у уклањању громобрана и осталих ствари, које дотичу обичног грађанина. Ми можемо овде да се свађамо, а они ће се сложити да неко то мора коначно да уклони у њихово име и да плати. Тако ће се искористити новац који постоји у Агенцији као вишак средстава, јер нисмо добили одобрење да запослимо још више људи у тој агенцији, па има вишак средстава, па бих молила да Влада Србије обрати пажњу на то и да нам дозволи да кренемо са уклањањем тих громобрана од тих средстава већ сада.

Добили смо и писмо подршке амбасадора Европске уније у Београду, који је подржао ове напоре које је уложила Агенција.

Амандмане сам прочитала, дала сам своје мишљење. Наравно, они који пишу – брише се, брише се, заиста... Мислим, разумем да неко има нетрпељивост према мени лично па сматра да све што ја предложим треба да се брише, и то ми је онако симпатично, али овде је једна врло озбиљна материја. Усвојила сам део амандмана које је предложила посланичка група Демократске странке, чини ми се да је Гордана Чомић о томе причала на Одбору за заштиту животне средине, неке амандмане и посланичке групе Српске радикалне странке, чујем да ће бити још амандмана од стране Одбора, тако да сам расположена да разговарамо и у појединостима о овом предлогу закона како бисмо заједнички добили један добар и модеран пропис, какав и Међународна агенција за атомску енергију и Европска унија очекују од нашег парламента. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар Александар Антић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Захваљујем.

Уважене даме и господо народни посланици, ја бих покушао да кратко искоментаришем неке елементе везано за два закона – Предлог закона о стицању права својине на земљишту, објектима и водовима Рударско-топионичарског басена РТБ Бор, и други, закон о изменама и допунама Закона о утврђивању јавног интереса и посебним поступцима експропријације и прибављања документације ради реализације изградње система за транспорт природног гаса Јужни ток.

Пре свега, уважени народни посланици, ви сте ове законске предлоге добили. Део тих закона су и образложења закона, тако да ја не бих у свом излагању читао образложење, уважавајући моју процену да сте ви то већ учинили. Тако да бих ја у најкраћем говорио о контексту ових пројеката и, пре свега, о разлозима којима се Влада и водила да би овакве законе усвојила и да би предложила.

Пре свега, почео бих од самог РТБ-а. Знате да рударење у борском, мајданпечком басену траје већ дуже од сто година, да је то тако одиграло капиталну улогу у развоју читаве источне Србије, имало значајан утицај на развој укупне српске економије, као један од стубова најзначајнијих система, који је заиста условио и дао велики допринос укупној индустријализацији Србије.

Нажалост, стицајем разних околности кроз које је наша држава, и друштво, пролазила у различитим периодима, крајем деведесетих година, посебно након 2000. године, РТБ је западао у озбиљну кризу. Резултат те кризе нас је довео до тога да је РТБ од 2004. године у процесу реструктурирања. Кад кажем у процесу реструктурирања, читајте српски да је у том тренутку он већ био, да кажем, зрео за банкрот, а да је мером државе био заштићен од плаћања било каквих обавеза и као такав могао да настави да ради, нажалост и да генерише нове губитке, тако да су ти губици већ 2008. године изашли на 1,3 милијарде и отприлике се задржали на том нивоу и у периоду од 2010. године и на том нивоу дуговања их је дочекала и ова влада, која је у први план ставила потребу да се учини низ мера како би се тај гигант ставио на ноге.

Пре свега бих подсетио на неколико капиталних ствари које смо ми у тој фази учинили. Прво, завршили смо топионицу 2014. године, чиме смо решили питање ефикасности саме топионице, повећали ту ефикасност, али и решили онај један од кључних проблема са којима се Бор суочавао, а то је питање екологије. С друге стране, уложили смо значајна средства у модернизацију и повећање ефикасности флукуација,

набавку додатне рударске опреме, којом смо подигли производњу бабра, пре свега из сопственог концентрата. Коначно, она кључна ствар коју смо реализовали је везана за регулисање тих историјских обавеза, од којих неке вуку корене још из 1950. године, кроз УППР, којим смо, понављам, уредили та финансијска потраживања, дефинисали начин отплате тих потраживања и дефакто омогућили РТБ-у да коначно, након дугог периода, промоли нос изнад површине воде и почне да функционише ефикасно, остварује одређену добит, да враћа обавезе према УППР-у и да враћа обавезе из текућег пословања. У таквом амбијенту РТБ је, без икакве сумње, постао далеко атрактивнији за озбиљне рударске компаније.

Морам да направим ту малу дигресију. У периоду од 2006. до 2009. године била су четири неуспешна покушаја приватизације, односно стратешког партнерства за РТБ. Углавном се у тим јавним позивима које су тадашње владе, односно Агенција за приватизацију упућивала готово нико није јављао, до последњег позива за стратешко партнерство, где је нуђено 67% РТБ-а, у фебруару 2009. године, за 194 милиона долара, односно 40% за 116 милиона долара, за које није стигла ниједна адекватна понуда.

Ценећи та искуства и те неуспешне покушаје кроз које су претходне владе прошле, ми смо покушали пре свега да направимо једну добру атмосферу око РТБ-а, да направимо један заиста прихватљив оквир за велике стране компаније, да уђемо у неке размене информација са њима, да уђемо у одређене врсте дијалога ради разумевања РТБ-а, али и како бисмо ми разумели можда у ком правцу тржиште размишља да РТБ треба да се развија. Желим да подсетим да смо у периоду од две године имали потписане уговоре, односно РТБ је имао потписан НДА са 11 великих светских рударских компанија и, када смо проценили да се направила адекватна атмосфера, потребна атмосфера која може да нас доведе до успешних понуда и утакмица великих светских рударских компанија, ми смо ушли у процес избора стратешког партнера за РТБ, јер смо се определили за тај модел приватизације ценећи пре свега потребу да избором стратешког партнера обезбедимо рударску компанију која ће препознати нашу визију да се РТБ развија и да се пре свега улажу значајна средства у наставак рударске производње.

Имали смо један потпуно транспарентан, отворен поступак. Желим још једанпут да подсетим и посланике и ширу јавност да смо стратешког партнера тражили на међународном јавном позиву, да смо тај међународни јавни позив објавили и у „Фајненшел тајмсу“ и, да кажем, у домаћој јавности, да смо добили солидно интересовање, ја бих рекао значајно интересовање. Више компанија је откупило документацију. На крају су три компаније поднеле документацију, две компаније имале

потпуно исправну документацију, и изабрали смо као најбољу понуду компанију „Зиђин“, као једну од најснажнијих светских рударских компанија у развоју, која је дала, дубоко верујем, за Републику Србију изузетну добру понуду.

Они су за 350 милиона долара докапитализације тражили 63% власништва, уз гаранцију измиривања дугова према УППР-у, односно свих оних финансијских обавеза са којима се РТБ још увек суочава, затим очување минимум постојећих 5.000 радних места, уз обезбеђивање обавезујућег бизнис и инвестиционог плана у износу од 1.260.000.000 долара у периоду од шест година са циљевима из бизнис плана који су након три године производње од 80.000 тона бакра из сопственог концентрата – подсећам, данас је то око 40.000 – односно након шесте године од 120 до 150 хиљада тона бакра из сопственог концентрата. Значи, у периоду од шест година инвестициони циклус 1.260.000.000 долара и три до четири пута повећање производње, које ће драматично позитивно утицати на нашу укупну привреду, на раст нашег БДП-а, али и на вредност саме компаније, тако да све процене говоре да ће наших 37% тада вредети значајно или далеко више него 100% којих имамо сада.

У том смислу пред вама се налази Предлог закона о стицању права својине на земљишту. Циљеви овог закона су уређење вишедеценијског проблема у вези са статусом објеката и земљишта, омогућавање државним органима и институцијама лакшег и бржег доношења одлука у вези са решавањем неуређеног статуса непокретности РТБ Бор. Кључна решења: успоставља се право својине у корист РТБ-а на грађевинском земљишту обухваћеном катастарским парцелама у својини Републике Србије на којима је РТБ уписан као корисник; успоставља се право својине у корист РТБ-а на земљишту у својини Републике Србије на којем је РТБ уписан као држалац; друштвена својина уписана на непокретностима у РТБ-у претвара се у својину РТБ-а кроз једну ефикасну процедуру која ће државним органима омогућити добар, брз и ефикасан рад.

Када је у питању закон о изменама закона о Јужном току, пре свега, ви знате да је Народна скупштина Републике Србије сам закон донела још 2013. године, да је крајем 2014. године пројекат Јужни ток обустављен. У међувремену, дошло је до повећања потрошње гаса у Европи, дошло је до читавог низа нових пројеката који треба да обезбеде и додатне количине гаса и нове руте за снабдевање гасом читаве Европе, између осталог и југоисточне Европе и западног Балкана.

Ми смо, као што је јавност упозната, у јуну прошле године потписали мапу пута са Гаспромом везано за анализу могућности изградње гаснотранспортног система од границе са Бугарском до границе са Мађарском. Такве мапе пута потписали су и суседне државе Мађарска,

Бугарска, Турска. Кренуло је полагање цеви испод Црног мора. Тај пројекат који се званично зове Турски ток је добрим делом реализован. Пројекат Турски ток дефакто представља пројекат између Русије и Турске, испод Црног мора, везано за испоруке гаса и за турско тржиште и за европско тржиште. Тај пројекат обухвата две цеви, капацитета по 15,75 милијарди метара кубних гаса, које су изашле добрим делом, финализација друге цевке је у току, на турску обалу. Одатле се гради, један део тог капацитета иде за потребе Истанбула, други део, слободног капацитета који је негде око 15 милијарди метара кубних, ићи ће према европском тржишту. Већ је потписан уговор између Гаспрома и турске компаније Боташ за изградњу деонице до границе с Бугарском. Бугарска је већ кренула у уговарање деоница од границе са Турском до свог гаснотранспортног система. Србија, са своје стране, ради читав низ припремних активности како би на својој територији изградила деоницу гасовода.

Молим укупну јавност да тај пројекат не зовемо ни Јужни ток ни Турски ток. Реч је о магистралном гасоводу од границе са Бугарском до границе са Мађарском као делом српског гаснотранспортног система, који гради и реализује компанија Гастранс, у складу са Законом о енергетици Републике Србије, за шта је поднела захтев Агенцији за енергетику Републике Србије као независном регулаторном телу за добијање одређених изузећа у складу са Трећим енергетским пакетом.

Ми се налазимо у овом тренутку у озбиљној фази активности у припреми за реализацију тог гасовода – пројектовање, избор евентуалног извођача, главног извођача радова, за случај да се одобри процес изузећа и гасовод као такав развија. У овом тренутку се мобилишу, да кажем, разне логистике које су неопходне за реализацију тог закона. Као што сте видели, и у буџету за 2018. годину су била предвиђена средства у износу од 70 милиона евра за развој тог пројекта, која су овим законом, који је данас у процедури, у позицији да буду активирани. У буџету за 2019. годину такође је предвиђено 70 милиона евра за даље домаће, односно српско учешће, односно учешће Србијагаса у развоју тог пројекта, тако да у овом тренутку све ствари делују и остављају утисак да иду у добром правцу развоја тог гасовода, који Републици Србији треба да обезбеди заиста оне изузетно значајне ствари везано и за енергетску безбедност, и за сигурно снабдевање гасом, и за даљу гасификацију Србије и, коначно, за профит који доноси и сама транзитна такса.

Ми овим изменама и допунама закона пре свега решавамо неколико кључних питања. На првом месту, пошто смо се определили за измене и допуне овог закона, омогућавамо Гастрансу да користи све бенефите оних експропријација и оних решења из закона о Јужном току. Реч је о готово

идентичном правном лицу, које је променило назив, реч је о готово идентичној траси и реч је о такорећи идентичним техничким параметрима везаним за развој пројекта. Тако да се могу користити многи од оних елемената који су били дефинисани законом о Јужном току и ми хоћемо да користимо те бенефите, посебно у Деоници 3, за коју готово постоји читава документација, и да наставимо, наравно, са свим оним могућностима везано за експропријацију и убрзање процеса експропријације који овакав закон може да донесе.

Пре свега желим да истакнем да ћемо, дубоко верујем, овим законом дати ветар у леђа овом пројекту, омогућити брзо и ефикасно решавање свих надлежних државних органа, али не на штету грађана као корисника експропријације. Са становишта људских права, одредбе овог закона, допуне овог закона не утичу на права власника непокретности загарантоване Уставом, с обзиром на то да ће се висина накнаде за експроприсане непокретности и поступак за одређивање накнаде за експроприсане непокретности водити у складу са важећим законом о експропријацији.

Молим народне посланике да, узимајући у обзир значај пројекта и стратешког партнерства везано за РТБ и за изградњу магистралног гаснотранспортног система од границе са Бугарском до границе са Мађарском, подрже ова два предлога закона, који су заиста нужни предуслови да би се ови пројекти реализовали у потребном и траженом року. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар господин Шарчевић.

МЛАДЕН ШАРЧЕВИЋ: Ја сам замољен од стране Министарства спољних послова, а мислим да је јако важно, због потписивања споразума између Републике Србије и Владе Индије о сарадњи у области науке, образовања, културе и спорта, и замолио бих вас само да кратко ово реферишем.

Доношењем закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Индије о сарадњи у области културе, уметности, младих, спорта и медија ствара се нови правни оквир за реализацију билатералне сарадње у наведеним областима, уз уважавање обостраних интереса, реалних потенцијала, актуелних тенденција и савремених модалитета сарадње, с обзиром на то да је претходни споразум између ове две земље био потписан 2002. године у Београду.

Ступањем на снагу овог закона престао би да важи закон о споразуму између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Индије о сарадњи у областима које сам поменуо.

Потписивањем споразума између ове две владе у областима које сам поменуо створио би се нови правни основ за закључивање даљих

периодичних четворогодишњих програма сарадње у области културе, уметности, младих, спорта, медија, рекох образовања и науке, и других докумената о сарадњи између заинтересованих институција, чиме би се допринело даљем унапређивању билатералних односа обе земље.

Извршавањем споразума између Владе Србије и Владе Републике Индије о сарадњи у овим областима не би било никаквих нових финансијских обавеза за Републику Србију, већ се у постојећим лимитима предвиђа да се та сарадња оствари. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Александра Томић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Уважени председавајући, поштовани министри, колеге посланици, јављам се по тачкама дневног реда које су саставни део ове седнице које говоре о утврђивању предлога одлука о давању сагласности Скупштине на финансијске планове који се односе на РЕМ за 2019. годину и на измену појединачних расхода без промене укупних расхода финансијског плана РЕМ-а за ову, 2018. годину, и давање сагласности за Финансијски план за 2019. годину Агенцији за енергетику.

На Одбору за финансије, који је одржан 23. новембра, наш задатак био је да разматрамо ове предлоге финансијских планова и да донесемо одлуке и упутимо предлоге Скупштини, с обзиром да су у надлежности рада Скупштине ове две институције са својом независношћу, али треба рећи да, иначе, оне своје приходе стичу саме на тржишту, из одређених наплата дозвола и сертификата.

Тако, рецимо, за РЕМ, с обзиром да је дошло до повећања одређених трошкова услед судских спорова, услед учешћа, односно примања наше регулаторне агенције за електронске медије у светске, односно европске институције, дошло је до потребе за повећањем трошкова када су у питању трошкови путовања и оно због чега смо ми у ствари дали своју сагласност то је да је свега 3,5% укупних трошкова у финансијском плану РЕМ-а повећано за осам милиона динара, и требало је да дамо своју сагласност да би они своје функционисање вршили према закону.

Свако друго стопирање оваквог посла једноставно довело би у проблем рад РЕМ-а, и због тога је наш задатак био да донесемо ову одлуку, као и одлуку којом ћемо дати сагласност на финансијски план за следећу, 2019. годину. Морам да кажем да су они пројектовали своје повећање плата свега 5%, из простог разлога што је та одлука била, пре саме одлуке о буџету о повећању плата, које је држава дала својим буџетом и Министарство финансија, од 7%, из простог разлога што су они једино тако у могућности на основу својих прихода.

Иста је прича и када говоримо о Агенцији за енергетику. Њихова могућност на основу прихода је да повећају своје плате свега 3%. Тако да мислим да смо детаљно размотрили ове финансијске планове на седници Одбора и донели одлуку да их усвојимо. Тако да молим народне посланике да, када буде гласање, без обзира на страначку припадност, да не би спречавали и рад ових институција које су у надлежности рада Скупштине, прихватимо и изгласамо и дамо подршку за ове финансијске планове.

Морам рећи да на Одбору за финансије, када је било питање буџета, имали смо једну конструктивну расправу у присуству и министра и његових сарадника и Фискалног савета, и морам рећи да је највећа заинтересованост била сада на Одбору – од 17 чланова, 16 је било присутно. Одбор јесте трајао дуго, али мислим да су сви имали прилике да кажу своје дилеме када је у питању сам буџет. Добили су одговоре, разрешене су многе дилеме и мислим да по први пут сада имамо овакав буџет, који једноставно нема више стеге које се односе на економске реформе и фискалну консолидацију. Мислим да су и грађани Србије имали прилике да чују како ће буџет за 2019. годину изгледати и стога мислим да и ова расправа у Парламенту треба да допринесе свим грађанима Србије уверење и подршку у томе да држава заиста мисли о интересима грађана Србије и о њиховим потребама. Стога мислим да ће и ова расправа, и током ове недеље и следеће, по амандманима, ићи у том смеру. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има господин Иван Јовичић, представник Високог савета судства.

Изволите.

ИВАН ЈОВИЧИЋ: Хвала.

Уважени председавајући, поштовани народни посланици, даме и господо, ја ћу се трудити да будем кратак и концизан. Знам да је велики посао пред вама, па да вам пожелим успешан и срећан рад.

Пред вама је Предлог одлуке Високог савета судства о избору председника два основна суда у Републици Србији и Предлог одлуке о избору судија који се први пут бирају на судијску функцију у Управни, односно 13 основних судова.

Високи савет судства је претходно објавио, односно огласио ова упражњена слободна места, која су практично објављена у „Службеном гласнику РС“, као и у дневном листу „Политика“, с тим да је Високи савет судства оспособљеност кандидата за руковођење и организацију послова у суду утврдио на основу Правилника о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судије на

сталној судијској функцији у други или виши суд и о критеријумима за предлагање кандидата за председника суда.

Образована је комисија, донета је одлука о ванредном вредновању и комисија је вредновала способност кандидата за руковођење и организације послова у суду на основу програма рада и разговора са кандидатима. Потом је комисија одредила завршне оцене за све кандидате, доставила претходну листу кандидата Високом савету судства, који је, на основу члана 13. алинеја 4. Закона о Високом савету судства, у вези са чланом 70. Закона о судијама, на седници одржаној дана 1.11.2018. године утврдио Предлог одлуке за избор председника судова и предложио Народној скупштини избор два кандидата, и то тако што се Тамара Радовић, судија Вишег суда у Новом Саду и вршилац функције председника Основног суда у Новом Саду, предлаже за избор председника Основног суда у Новом Саду и Жарко Милановић, судија и вршилац функције председника Основног суда у Јагодини, предлаже за избор председника Основног суда у Јагодини.

У вези са избором судија који се први пут бирају на судијску функцију, Високи савет судства је оспособљеност, стручност и достојност кандидата утврдио на основу Правилника о програму и начину полагања испита на коме се оцењује стручност и оспособљеност кандидата за судије који се први пут бирају. Пошто је Високи савет судства и овде формирао комисије за избор судија, дана 14. јула 2018. године спроведен је испит за све кандидате који се први пут бирају за основне судове. Накнадно је комисија обавила разговор са свим кандидатима и утврдила листу кандидата који се први пут бирају, која је објављена на интернет-страници Високог савета судства. У складу са чланом 49. Закона о судијама, Високи савет судства је прибавио мишљење и податке о стручности, оспособљености и достојности кандидата, док је, у складу са одредбом члана 50. став 2. Закона о судијама, за кандидате који долазе из реда судијских помоћника прибављена је за исте оцена рада.

На основу члана 13. алинеја 3. Закона о Високом савету судства, а у вези са чланом 51. став 1. Закона о судијама, Високи савет судства је на седници дана 1.11.2018. године утврдио Предлог одлуке за избор судија и предложио Народној скупштини Републике Србије избор кандидата за судије који се први пут бирају, тако што се Ксенија Ивановић, судијски помоћник у Управном суду, предлаже за избор судија за Управни суд. Драгана Максимовић, судијски помоћник у Управном суду, предлаже за избор судија за Управни суд. Наташа Кекењ, судијски помоћник у Вишем суду у Зрењанину, предлаже за избор судија за Основни суд у Зрењанину. Александар Бабић, корисник почетне обуке на Правосудној академији, предлаже за избор судија за Основни суд у Зрењанину. Мирјана

Микалачки, судијски помоћник у Основном суду у Кикинди, предлаже за избор судија за Основни суд у Кикинди. Игор Новковић, корисник почетне обуке на Правосудној академији, предлаже за избор судија за Основни суд у Сомбору. Дара Лучић, судијски помоћник у Основном суду у Врбасу, предлаже за избор судија за Основни суд у Врбасу. Владимир Пецовски, корисник почетне обуке на Правосудној академији, предлаже за избор судија за Основни суд у Врбасу. Вања Ћупина, корисник почетне обуке на Правосудној академији, предлаже за избор судија за Основни суд у Врбасу. Данијел Ковач, судијски помоћник у Основном суду у Суботици, предлаже за избор судија за Основни суд у Суботици. Маријана Попов, судијски помоћник у Основном суду у Сенти, предлаже за избор судија за Основни суд у Сенти. Данијела Терзић, судијски помоћник у Основном суду у Лозници, предлаже за избор судија за Основни суд у Лозници. Ненад Лазаревић, судијски помоћник у Основном суду у Лозници, предлаже за избор судија за Основни суд у Лозници. Ивана Пантелић, судијски помоћник у Вишем суду у Шапцу, предлаже за избор судија за Основни суд у Лозници. Ана Величковић, корисник почетне обуке на Правосудној академији, предлаже за избор судија за Основни суд у Нишу. Сања Антић Милановић, судијски помоћник у Апелационом суду у Нишу, предлаже за избор судија за Основни суд у Нишу. Радмила Кретић, судијски помоћник у Вишем суду у Нишу, предлаже за избор судија за Основни суд у Нишу. Бети Лазаревић, судијски помоћник у Апелационом суду у Нишу, предлаже за избор судија за Основни суд у Нишу. Владимир Ракоњац, судијски помоћник у Основном суду у Нишу, предлаже за избор судија за Основни суд у Нишу. Слађана Љубеновић, судијски помоћник у Апелационом суду у Нишу, предлаже за избор судија за Основни суд у Нишу. Николина Маринковић, судијски помоћник у Основном суду у Нишу, предлаже за избор судија за Основни суд у Нишу. Ивана Д. Младеновић, судијски помоћник у Апелационом суду у Нишу, предлаже за избор судија за Основни суд у Нишу. Иван Милојић, судијски помоћник у Привредном суду у Зајечару, предлаже за избор судија за Основни суд у Нишу. Јелена Миленковић Вуковић, судијски помоћник у Основном суду у Нишу, предлаже за избор судија за Основни суд у Нишу. Ива Поповић Кнежевић, судијски помоћник у Вишем суду у Нишу, предлаже за избор судија за Основни суд у Нишу. Татјана Цуцкић, помоћник Војног правобраниоца, предлаже за избор судија за Основни суд у Нишу. Немања Јовановић, судијски помоћник у Основном суду у Нишу, предлаже за избор судија за Основни суд у Нишу. Дијана Перић, корисник почетне обуке на Правосудној академији, предлаже за избор судија за Основни суд у Нишу. Марија Марковић, судијски помоћник у Основном суду у Нишу, предлаже за избор судија за Основни суд у Нишу. Јелена Николић

Стошић, судијски помоћник у Основном суду у Нишу, предлаже за избор судија тог суда. Валентина Станковић, корисник почетне обуке на Правосудној академији, предлаже за избор судија за Основни суд у Нишу. Затим, Мира Павловић, судијски помоћник у Основном суду у Алексинцу, предлаже за избор судија за Основни суд у Алексинцу. Биљана Божовић, судијски помоћник у Апелационом суду у Крагујевцу, предлаже за избор судија Основног суда у Крагујевцу. Јелена Дамљановић, судијски помоћник у Основном суду у Крагујевцу, предлаже за избор судија за тај суд. Драган Јовановић, судијски помоћник у Основном суду у Крагујевцу, такође се предлаже за избор судија за тај суд. Мила Лазић, судијски помоћник у Апелационом суду у Крагујевцу, предлаже за избор судија за Основни суд у Крагујевцу. Марија Лекић, судијски помоћник у Апелационом суду у Крагујевцу, предлаже за избор судија за Основни суд у Крагујевцу. Ивана Лековић Блажевић, судијски помоћник у Вишем суду у Крагујевцу, предлаже за избор судија за Основни суд у Крагујевцу. Марија Милосављевић, судијски помоћник у Вишем суду у Крагујевцу, предлаже за избор судија за Основни суд у Крагујевцу. Јелена Павловић, судијски помоћник у Апелационом суду у Крагујевцу, предлаже за избор судија за Основни суд у Крагујевцу. Ана Вељовић Стошић, судијски помоћник у Вишем суду у Крагујевцу, предлаже за избор судија за Основни суд у Крагујевцу. Светлана Симовић, судијски помоћник у Вишем суду у Крагујевцу, предлаже за избор судија за Основни суд и Крагујевцу. Марија Чампаревић, судијски помоћник у Апелационом суду у Крагујевцу, предлаже за избор судија за Основни суд у Крагујевцу. Неда Булатовић, секретар Регионалне лекарске коморе за централну и западну Србију, предлаже за избор судија за Основни суд у Крагујевцу. Јелица Марашевић, судијски помоћник у Апелационом суду у Крагујевцу, предлаже за избор судија за Основни суд у Крагујевцу. Соња Несторовић, судијски помоћник у Апелационом суду у Крагујевцу, предлаже за избор судија за Основни суд у Крагујевцу. Ивана Поњавић Сердар, судијски помоћник у Апелационом суду, предлаже за избор судија за Основни суд у Крагујевцу. Затим, Дејан Адамовић, судијски помоћник у Трећем основном суду у Београду, предлаже за избор судија Основног суда у Смедереву. Јелисавета Божић, судијски помоћник у Основном суду у Смедереву, предлаже за избор судија за тај суд. Ивана Ђорђевић, судијски помоћник у Вишем суду у Смедереву, предлаже за избор судија за Основни суд у Смедереву. Милан Тодоровић, судијски помоћник у Вишем суду у Смедереву, предлаже за избор судија за Основни суд у Смедереву. Затим, Ненад Живојиновић, судијски помоћник у Апелационом суду у Крагујевцу, предлаже за избор судија за Основни суд у Великој Плани. Марија Крстић Живановић, саветник у Уставном суду Србије, предлаже

за избор судија за Основни суд у Великој Плани. На крају, Огњен Жеравчић, судијски помоћник у Основном суду у Ваљеву, предлаже за избор судија за Основни суд у Ваљеву.

Једино ми преостаје да вас у дану за гласање позовем да предложене кандидате Високог савета судства изгласате. Захваљујем се на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има госпођа Сандра Кулезић, Државно веће тужилаца.

Изволите.

САНДРА КУЛЕЗИЋ: Захваљујем.

Уважени председавајући, поштовани народни посланици, пред вама је Предлог одлуке Државног већа тужилаца за избор укупно 24 кандидата у 22 јавна тужилаштва у Републици Србији.

На седници Државног већа тужилаца, која је одржана 22. новембра 2018. године, донета је одлука да се за први избор за заменика јавног тужиоца Народној скупштини предложе следећи кандидати. За заменика јавног тужиоца у Првом основном јавном тужилаштву у Београду предложени су Дмитровић Јована, тужилачки помоћник у Првом основном јавном тужилаштву у Београду, и Пејчић Наташа, тужилачки помоћник у Другом основном јавном тужилаштву у Београду. За заменика јавног тужиоца у Другом основном јавном тужилаштву у Београду предложена је Николић Марија, тужилачки помоћник у Првом основном јавном тужилаштву у Београду. У Трећем основном јавном тужилаштву у Београду као кандидати су предложени Јелић Бојан, тужилачки помоћник у Првом основном јавном тужилаштву у Београду, и Ускоковић Никола, тужилачки помоћник у Тужилаштву за организовани криминал. За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Обреновцу предложена је Радојичић Катарина, тужилачки помоћник у Основном јавном тужилаштву у Обреновцу. За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Лазаревцу предложена је Живојиновић Јелена, тужилачки помоћник у том тужилаштву. За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Ваљеву предложен је Мирковић Милош, тужилачки помоћник у Основном јавном тужилаштву у Ваљеву. У Основном јавном тужилаштву у Вршцу за заменика јавног тужиоца предложена је Николић Војислава, корисник почетне обуке на Правосудној академији. У Основном јавном тужилаштву у Новом Саду предложена је Карлаварис Татјана, корисник почетне обуке у Правосудној академији. У Основном јавном тужилаштву у Бечеју за заменика јавног тужиоца предложена је Видојевић Јелена, корисник почетне обуке на Правосудној академији. За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Сомбору предложена је Мирјанић Зорица, тужилачки помоћник у Вишем јавном тужилаштву у Сомбору. За заменика јавног

тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Суботици предложена је Маравић Бојана, тужилачки помоћник у Основном јавном тужилаштву у Суботици. У Основном тужилаштву у Крагујевцу за заменика јавног тужиоца предложен је Кнежевић Иван, тужилачки помоћник у Основном јавном тужилаштву у Краљеву. За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Крушевцу предложена је Огњановић Ева, корисник почетне обуке на Правосудној академији. За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Пожаревцу предложен је Лазовић Александар, тужилачки помоћник у Основном јавном тужилаштву у Смедереву. У Основном јавном тужилаштву у Брису за заменика тужиоца предложен је Радичевић Раде, тужилачки помоћник у Основном јавном тужилаштву у Брису. У Основном јавном тужилаштву у Параћину предложена је Павловић Драгана, тужилачки помоћник у Основном јавном тужилаштву у Параћину. За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Деспотовцу предложена је Недељковић Ивана, тужилачки помоћник у том тужилаштву. За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Новом Пазару предложен је Дедеић Мухедин, судијски помоћник у Основном суду у Новом Пазару. У Основном јавном тужилаштву у Алексинцу предложен је за заменика тужиоца Динић Јанко, тужилачки помоћник у том тужилаштву. За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Зајечару предложен је Димитријевић Немања, судијски помоћник у Вишем суду у Зајечару. За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Нишу предложена је Грбушић Татјана, тужилачки помоћник у Апелационом јавном тужилаштву у Нишу. У Основном јавном тужилаштву у Куршумлији за заменика је предложена Милосављевић Биљана, тужилачки помоћник у том тужилаштву.

О сваком предложеном кандидату у образложењу Одлуке Државног већа тужилаца налази се детаљна радна и лична биографија ових кандидата, тако да ћете из садржине образложења моћи да закључите због чега је Државно веће управо ове кандидате предложило за избор на прву функцију заменика јавног тужиоца. Наиме, у конкретном случају предложено је 18 тужилачких помоћника, четири корисника почетне обуке Правосудне академије и два судијска помоћника. Реч је о кандидатима који су остварили највише оцене стручности и оспособљености у тужилаштвима у којима су конкурисали. Такође, реч је о кандидатима који имају дугогодишњи стаж у области кривичног права, и то њих 19 преко пет година стажа као сарадници по положеном правосудном испиту, а њих четворо чак преко десет година стажа као тужилачки сарадници након положеног правосудног испита.

Укратко само о принципима којима се Државно веће руководило приликом предлагања управо ових кандидата. Будући да велики број кандидата који се пријављују на конкурсе за избор заменика јавног тужиоца остварује максималне оцене приликом оцењивања стручности и оспособљености на испиту који спроводи Државно веће у складу са законом и Правилником о начину полагања испита кандидата који се први пут бирају, Државно веће тужилаца је у накнадној селекцији, између кандидата који су остварили једнаке оцене стручности и оспособљености, посебно водило рачуна о мишљењима која су о овим кандидатима достављена од стране јавних тужилаштва, судова, односно Правосудне академије, о стручности и оспособљености у раду, затим о радном искуству у области кривичног права и, такође, водили смо рачуна о заступљености свих група које су се пријавиле на овај конкурс.

На крају, будући да је Државно веће тужилаца поклонило веру овим кандидатима и сигурни смо да ће убудуће оправдати наше поверење, ја вас позивам да у дану за гласање гласате за све кандидате које је предложило Државно веће тужилаца. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Да ли још неко од предлагача или овлашћених представника предлагача жели реч? (Не.)

Да ли известиоци надлежних одбора желе реч?

Изволите, колега Ристичевићу.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, у име Одбора за пољопривреду, шумарство и водопривреду желим да захвалим на пројекцији буџета, на предлогу буџета који смо добили.

Додирнућу се и овог ванаграрног дела. Нама је посебно задовољство што су камате пале, што се види да су, за мало више од годину дана, камате са 133 милијарде пале на 103. То је 30 милијарди мање него пре годину и по-две, што показује да се земља раздужује и да кредити које узима ова влада су по повољнијим каматама, а повољније камате долазе због бољег рејтинга земље.

Из тог разлога желим и то да истакнем, као што желим и да истакнем што, упркос повећању пензија за наредну годину, висина трансфера према ПИО фонду пада на 181 милијарду, то је 22 милијарде мање него што је то било пре мало више од годину дана, то показује да је број радника, а да вас подсетим да је запошљавање у јавном сектору ограничено, ако не у потпуности забрањено, то показује да су доприноси у ПИО који се уплаћују у већој висини него што је то било пре две године, а далеко више него што је то било пре шест година. То јасно показује да је број запослених повећан и да ови несрећници који су отпустили 400.000 радника и смањили број осигураника могу да се увере да смо

запошљавањем више десетина хиљада људи повећали број осигураника у ПИО фондовима и на такав начин допринели да и производња порасте и да овај буџет буде резултат зарађеног новца, да ту нема неких превеликих кредита којима би се финансирао дефицит.

Дакле, ми смо имали право да користимо 3%, што је нормално у Европској унији, да дефицит буде 3% бруто домаћег производа, значи могли смо да потрошимо више од милијарду евра, милијарду и по евра, али Влада није желела, уравнотежила је буџет, и то свакако треба истаћи, посебно у аграрном делу.

Да вас подсетим да су 2012. године ови усређитељи који причају како ми не издвајамо довољно за пољопривреду укупно издвојили за Министарство пољопривреде 2012. године 43 милијарде. Али да вас подсетим да су то била два министарства, Министарство за пољопривреду и Министарство за трговину. Дакле, два министарства су имала 49 милијарди. Сада само Министарство пољопривреде користи 51.776.000.000, што је увећање готово 10%, али с тим што су оно била два министарства, а ово је само једно.

Што се тиче подстицаја, субвенција, оне су 2012. године, то исто кажем због ових усређитеља који хоће да кажу да су они више субвенционисали пољопривреду, укупно је за субвенције било издвојено 19.945.000.000 динара. За следећу годину је планирано 41.580.000.000, што је више него дупло, значи то је увећање од готово 115% и то свакако треба истаћи.

Такође треба истаћи да су прошле године субвенције износиле 34.315.000.000, а сада су 41.580.000.000. Седам милијарди и шестсто више је повећање у односу на прошлу годину, а из времена кад су се Вук, Ђилас, Борко Стефановић и други бахатили на рачун грађана, кад је дефицит био готово две милијарде, из тог дефицита нису хтели ни пољопривреду да финансирају, повећање је 115%. Деветнаест милијарди 945 милиона је било 2012. године, а сада је 41 милијарду и 580, а то је 22 милијарде више него што су они издвајали или 110–115%.

Стога желим да захвалим министру финансија, да захвалим свима онима који су допринели да оно што је Одбор тражио пет милијарди, да они то разумеју и повећају. Ми смо били задовољни и са пет, тражили смо мало више и добили више него што смо тражили, и то желим да истакнем с обзиром да стално овде слушамо приговоре како ми недовољно издвајамо за пољопривреду, од оних који су издвајали више од два пута мање. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Да ли представник, односно представници посланичких група желе реч?

Реч има народни посланик Золтан Пек.

Изволите.

ЗОЛТАН ПЕК: Хвала вам.

Поштовани потпредседниче, поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, посланичка група Савез војвођанских Мађара подржава Предлог закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему, Предлог закона о буџету за 2019. годину, као и пратеће финансијске законе и остале законе који су на дневном реду.

Методологија и планиране буџетске ставке су избалансиране и реалне. Једноставно речено, финансије су стављене под контролу. Захваљујући избалансираним мерама фискалне консолидације створен је фискални простор који ће у 2019. години бити искоришћен за повећање капиталних инвестиција, укидање кризних умањења дела пензије, повећање плата у јавном сектору и смањење пореског оптерећења рада. Средства опредељена буџетом за 2019. годину имају за циљ растерећење привреде и подстицај њеног раста, повећање животног стандарда и, наравно, капитална улагања. Такође, стабилан прилив страних директних инвестиција, уз реформу образовног система, подршку социјалном предузетништву, робном буџетирању и подизање минималне цене рада, све то подржавамо као мере које имају за циљ привредни развој, смањење сиромаштва и равномерни регионални развој.

Посланичка група СВМ је става да не можемо говорити о равномерном регионалном развоју нити о смањењу сиромаштва уколико није обезбеђена одговарајућа заступљеност припадника националних мањина при запошљавању. Наиме, посланичка група СВМ је поднела три амандмана на Предлог закона о изменама и допунама Закона о државним службеницима са циљем обезбеђења одговарајуће заступљености националних мањина при запошљавању у државним органима на начин како је то регулисано и Законом о запосленима у јавним службама, Законом о запосленим у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе и Законом о јавним агенцијама. У том смислу надамо се да ће Влада прихватити наше амандмане, наравно на основу договора са господином министром Ружићем, и уједно му се захваљујемо за стручну и поштenu сарадњу.

Само још неколико реченица о значају равномерног регионалног развоја. Бројне примедбе са терена, из јединица локалних самоуправа указују на нужност доношења нове уредбе о утврђивању јединствене листе развијености региона и јединица локалних самоуправа, на промену методологије на темељу које се рачуна степен развијености јединица локалних самоуправа. Проблем је јер највећа подстицајна средства добијају они инвеститори који улажу у општине које су према степену

развијености разврстане у лошије категорије, док инвеститори који би улагали у општине које су категоризоване у веће добијају мања средства.

Примера ради, на терену из општине одакле долазимо, у општини Сента инвеститор је хтео да отвори једну нову фабрику, фирму и упоредио је Сенту и Кикинду. Сента је у првој категорији, а Кикинда у трећој категорији овог разврставања и, нажалост, по раднику је испало да добије не неколико стотина евра, него више од хиљаду евра по раднику ако отвори фабрику у Кикинди. Зато је потребно, што мисле и друге јединице локалне самоуправе, методологију ускладити са реалним животом, јер око 50% војвођанских општина због тога губи могућност учешћа на разним конкурсима.

Уредба о утврђивању јединствене листе развијености региона и јединица локалне самоуправе је последњи пут донета 2014. године.

Мере које ће обезбедити повећање животног стандарда су измене Закона о буџетском систему које омогућавају да се повећају плате у јавном сектору у 2019. години. То је 7–12% и то ће почети од 1. јануара 2019. године. Повећање ових плата је у зависности ко где ради, у којем сектору. Значи здравство добија највише, ако гледамо, одбрана, полиција и образовање добијају нешто мање, а царина и порески органи, радници у пореским органима и остали корисници добијају око 7%.

Овде треба нагласити да је продужено важеће забране запошљавања код корисника јавних средстава до краја 2019. године. И овај закон на терену ствара велике проблеме, нарочито код здравствених установа и код неких органа локалне самоуправе. Масовни је, причам о појави на северу Војводине, одлив лекара специјалиста и медицинских сестара. Скоро смо дошли до тога да не можемо да нађемо здравствено особље које ће радити. Јесте да је стопа незапослености у паду, али треба овде истаћи и чињеницу да на ово јако утиче и масовна миграција радне снаге у иностранство. Позитивно оцењујемо повећање плата, јер знамо да финансијски услови толико допуштају, али мислимо да овај одлив мозгова и стручне снаге само могу да успоре, а никако да спрече.

Што се тиче капиталних улагања, у буџету видимо да је опредељено укупно 220 милијарди динара. Ми позитивно оцењујемо да су инфраструктурна улагања на оном нивоу као што је било ове године, можда су мало и повећана, јер мислимо да ова улагања су основа даљег развоја наше привреде.

Што се тиче растерећења привреде, изменама Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање обезбеђује се мање фискално оптерећење прихода које физичка лица остваре по основу рада и смањују се трошкови пословања за послодавце и друге исплатиоце прихода. Тим изменама је смањена стопа доприноса за осигурање за случај

незапослености са 1,5% на 0,75%. По основу смањене наведене стопе доприноса нето ефекат на фискални резултат процењује се око девет милијарди динара. Наиме, смањује се пореско оптерећење просечне нето плате са 63% на 62%, а уштеда за укупну привреду је, као што смо чули, око дванаест милијарди динара. Предвиђено је и изменом Закона о порезу на добит једно смањење што се тиче обавеза пореских обвезника кроз измене начина обрачунавања амортизације, али ови ефекти мислим да ће донети резултате тек 2020. године.

Пошто имамо новог министра финансија, ја бих ово рекао. Уколико бисмо погледали стенографске белешке са седница Народне скупштине на којима се расправљало о предлозима закона о буџету Републике Србије, одмах би се уочило да у последњих десетак година сва обраћања посланичке групе СВМ без разлике почињу истим речима – указујемо да политика, стандард и критеријуми трансфера буџетских средстава АП Војводини, још увек није донет закон о финансирању Аутономне Покрајине Војводине. Ризикујући да се понављам, подсећам да је Уставним законом о спровођењу Устава Републике Србије утврђено да је рок за усаглашавање свих правних аката са Уставом био 31. децембар 2008. године. Но, што би рекли мудри људи – стрпљење је моћ, са временом и стрпљењем и дудов лист постаје свила.

Што се тиче решења у Предлогу закона о буџету за 2019. годину, за посланичку групу СВМ је од посебног значаја да, као што је господин Ристичевић рекао, раздео буџета за субвенцију пољопривреде износи 41,5 милијарди динара, што је седам милијарди динара више него у овој години. Велики удео средстава или повећање ових средстава је из ИПАРД 2 програма, што исто позитивно оцењујемо, да наши пољопривредници конкуришу на овај пројекат. Део ових средстава је намењен за изградњу система за наводњавање на територији Војводине, то је у износу око 362 милиона динара, и то позитивно оцењујемо.

Ако смо код Војводине, онда бих истакао да укупни трансфер из буџета Републике Србије за Покрајину износи сад 65,5 милијарди динара, што је више него што је било прошле године.

Из буџета издвајамо неколико пројеката који су важни за нашу посланичку групу. Видимо да и ове године су одобрена средства за изградњу и доградњу Народног позоришта у Суботици, у висини од 330 милиона динара. У претходних годину, годину и по дана било је неких проблема код овог посла, пошто су послови били блокирани због проблема у поступку јавне набавке, али ове године у јулу месецу изабран је нови извођач и радови су сад почели поново да иду редовним током. Очекивано је да ће у првој половини 2020. године ови радови бити завршени.

Други пројекат што морам да истакнем, то је извођење дела радова на изградњи ауто-пута Е-75, и то је деоница гранични прелаз Келебија – петља Суботица југ, ми га зовемо „ипсилон крак“. За ова капитална улагања опредељено је 1.400.000.000 динара, што је 400 милиона више него у претходној години. У мају су почели радници компаније „Војпут“ један нови део, изградњу деонице обилазнице око Суботице на потезу између магистрале ка Бачкој Тополи и Биковачког пута. Планирано је да ће ови радови бити завршени за 240 дана и надамо се да ће то и да постане стварност. Овде се ради о санирању 15 година старе асфалтне подлоге, треба да се утврде нови насипи који воде на два надвожњака, један је преко Суботице–Београд пута, а други је преко Чантавирског пута.

Морам да истакнем, за грађане Суботице „ипсилон крак“ је од животне важности јер треба да изместе теретни саобраћај из самог центра града, који повезује северни део ауто-пута Коридор 10 са граничним прелазом Келебија. Овде се ради о градском саобраћају, а око 350.000 тешких камиона прође овим путем.

Велики пројекат тзв. српско–мађарске железнице је исто добио 9.700.000.000 динара у пројектовању буџета. Пошто имамо плански буџет, види се да је и за 2020. годину скоро иста цифра предвиђена, а за следећу годину је око 11.700.000.000 динара предвиђено за овај велики пројекат.

Овде треба још истаћи, морам да истакнем, неколико пројеката који су везани за обнову железничких пруга. То је пруга између Суботице и Сегедина и у оквиру пројекта српско–мађарске железнице део пруге Нови Сад – Суботица. Овде треба да истакнем још једну пругу, која је мања али нама јако важна, од Суботице до Сенте; и ова пруга је предвиђена у овом делу буџета.

Вишегодишња залагања посланичке групе Савеза војвођанских Мађара су дала резултат. На то указује и чињеница да је Министарство државне управе и локалне самоуправе за буџет фонда за националне мањине определио за следећу годину 30 милиона динара и за рад и функционисање савета националних мањина 286,5 милиона динара.

Овде треба још да истакнем да је Министарство културе и информисања определило за подршку информисања националних мањина на матерњем језику 40 милиона динара. Министарство културе, извините. Овде је у буџету још предвиђено, и то нам је доста важно, наставља се изградња Радио-телевизије Суботице у износу од 550 милиона динара и за финансирање делатности Радио-телевизије Војводине је 900 милиона динара предвиђено.

Још имамо неколико пројеката које бих изнео, као што је Жежељев мост, Научно-технолошки парк у Новом Саду и све су ови пројекти, као

што сам рекао на почетку, због којих ће посланици Савеза војвођанских Мађара гласати за ове законе који су на дневном реду.

Хвала што сте ме саслушали.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Зоран Живковић.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо.

И министар финансија је ту, можемо да почнемо.

Чули смо импресивна уводна излагања, која, наравно, ситуацију у Србији приказују у врло светлим ружичастим бојама, практично – ево да цитирам нешто – где нам је раст БДП-а највећи у Европи, да је незапосленост упола мања него пре пет година, да је суфицит трећа година заредом, да је смањен јавни дуг, да су плате и пензије највеће у историји, да имамо огромно смањење пореза на плату за 1% и да смо, то је била једна од последњих реченица министра финансија, „на путу да ускоро достигнемо стандарде Европске уније“.

Онда смо чули од министра Антића да је за „Јужни ток“ већ, колико сам схватио, за пројекте уложено око сто милиона, седамдесет и нешто милиона, а није урађен ниједан метар, осим оних 30 метара што је Тома Николић отварао пре пар година негде горе по Војводини. Не знам да ли неко чува ту цев или је однета за неке боље потребе, можда је од те цеви направљен онај славолук негде по Београду у бојама српске заставе.

Наравно, то није ситуација и то је наставак, неки зли би рекли лажи које емитује ова власт, а ја бих рекао неистина које се чују од ове власти. Раст БДП-а у Србији је најмањи у региону откад је ова коалиција која данас држи власт преузела власт. Значи, најмањи. Румунија има раст који је пет пута већи него Србија, нешто што се зове Косово има дупло већи, Хрватска има скоро два пута већи и то је суштинска истина.

Каже да имамо највећи пад незапослености у шест година ове власти, што је још једна неистина. Та незапосленост, тај проценат од двадесет и нешто посто, 23-24%, који је сад, наводно, спуштен на 11%, што ни по статистици нашој није тачно, јер је још увек 13%, последица је измене у методологији статистике и последица тога да је ових шест година пола милиона људи, махом младих, отишло из земље, па вероватно је један добар део тих људи био пријављен на Бироу рада. Реално је да је број незапослених смањен за око 100.000, да је то сад негде око 650-700 хиљада људи, а да је пре шест година тај број био 850.000. Па то може да буде смањење од неких 17-18%, онако најоптимистичније, а никако на половину. Статистика није лаж. Без обзира ко води Завод за статистику, ко чита податке, не можете да слажете сами себе. Односно сами себе

можете, али не можете људе који знају да читају и да се баве основним рачуном.

Суфицит. Ово је једина влада на свету која се хвали суфицитом. Економиста из забавишта, значи забавиште за економисте, а не доктор економских наука под сумњом доктората, зна да су суфицит и дефицит исто зло. Нико на свету се не хвали суфицитом. Суфицит није последица ничег доброг. Суфицит може да буде последица лошег планирања па да вас, да нисте знали да испланирате, изненади нешто. Може да буде последица превеликог захватања од пореских обвезника, чиме смањујете њихов стандард или, трећа опција, може да буде последица тога да држава није урадила оно што је њен посао, било да су у питању инвестиције, социјална давања или нешто треће, па вам онда остане више него што је било планирано. Нико се не хвали суфицитом.

Буџет, кад се пројектује, има за циљ да буде избалансиран. Идеална варијанта је нула, да нема ни дефицита ни суфицита. Нико нормалан се не хвали суфицитом. Понекад се планира дефицит, зато што морате да уђете у неке инвестиције које ће за неки наредни период, кроз пет, 10, 15 година да вам врате нешто па да онда имате у будућим генерацијама већи приход за буџет. Али нико не планира суфицит у буџету. Не постоји држава на свету која то ради, осим у Србији.

Наравно, кад то понављате у медијима, који су разгласна станица једне или неколико странака, онда, наравно, један велики број људи, не зато што имају неку ману него зато што су лаици – људи се, иначе, не баве економијом у било којој држави, па ни овде – онда неко дође на ивицу тога да помисли да је то тачно, а онда угаси тај телевизор па отвори свој фрижидер, или свој гардеробер, или свој пасош, или своја сећања са летовања којих нема, или свој резервоар, или то кад је могао да угости госте на прави начин или да купи детету поклон за рођендан који одговара његовим потребама и онда види да је истина у фрижидеру, у ормару, у сећањима и у реалности, а не у тој телевизији, која је, иначе, у овом сету ових закона...

Ево, да гледаоци не мисле да се овде нешто продаје на кило. Ово је, драги гледаоци, драги грађани Србије, данашњи дневни ред – преко 3.000 страница. То су ови умни људи написали и дали нам у суботу да прочитамо и да данас то бранимо пред вама, пошто смо ми овде због вас, а не због Владе, која понекад дође у Парламент, и добро су дошли чак и кад донесу хрпу ових превара и лажи.

Дакле, ништа од овога, осим технике. Имате у сваком закону, па и у Закону о буџету, технички део, који је увек исти. Па да ли је на власти фашизам, комунизам, демократија или нешто између, један део напросто је задата тема. Али, с друге стране, буџет је слика политике једне власти –

шта та власт има као свој приоритет, шта је то што је најважније за ту власт. Овде је, колико сам схватио, најважнији део у овом буџету је повећање плата војника и полицајаца. Они имају мале плате, то је тачно, али ја сумњам да је ово повећање њихових плата иницирано бригом Владе за њихов стандард. Бојим се да је то иницирано страхом Владе да ће им та полиција и та власт бити потребна као једној сличној власти 2000. године. Само да вас подсетим, то је било пре 18 година, није помогло. Диктатор, диктатура, криминал и лаж не могу да буду одбрањени ни са полицијом, ни са војском. Наравно, и у војсци и у полицији је 95% часних људи који неће да ураде то, чак ни за ове бедне паре.

Каже стићи ћемо стандард Европске уније сутра, прекосутра. Ми смо на зачељу на листи држава које, када се гледа проценат остварења стандарда у односу на ЕУ, ми смо сада по подацима, наравно из реалних извора, на 37%. Било ко од економиста ко сме да покаже своју диплому, ма каква да је, и да се не стиди ње, макар ни подсвесно, зна да је за озбиљан развој Србије у ситуацији у којој се ми налазимо, после свега онога што нам се дешавало, ја ту мислим и на социјализам Титов, не само на оно што је било у деведесетим, нама треба раст, двоцифрени раст у наредних десет година да бисмо имали шансу да у том периоду стигнемо Словачку, која је стартовала пре 15-20 година са позиције Црне Траве у односу на тадашњу Србију, без врећања Црне Траве, него Црне Траве по економском потенцијалу. Наш БДП је неколико пута мањи од истог производа у Словачкој, а Словачка је скоро три пута, или макар два пута мања земља од Србије. Хрватска има дупло већи, а Словачка нема ни море, ни планине, ни ништа од тих природних богатстава које вам доносе корист били ви паметни или не, били одговорни или не.

Шта је по анализи овог буџета главни интерес? То је корупција. Имате услуге по уговору, то је главна ставка у свим министарствима, то су огромне цифре. Услуге по уговору су преко 10 милијарди евра у овом буџету. Чини ми се да је то мало у односу на 1.200, колики је укупни буџет, али верујте, 50% тих, то из искуства оних који данас раде са државом можете да закључите, највећи део тога је чист криминал. Нема бољег посла него да продајете овој власти и овој држави било шта, од чачкалица до шта хоћете, Дина картице да штампате, или тако нешто што има везе са неким из врха власти. Ту су цене два-три пута веће него што су реалне.

Имали смо пре пар година случај да је била хитна набавка из ставке по уговору, средства за услуге по уговору, где је Железница Србије купила хиљаду и нешто кука које спајају два вагона, оне, како се зове не знам то званично, али сви смо то видели некад, зато што је наравно нестало, и плаћено је седам пута више него што је то на тржишту, а шест месеци пре тога исти тај ЖТП је уништио 100 или 200 вагона који су били, или пар

стотина, ако се добро сећам, тих теретних вагона, који су били дотрајали и било је у реду да они буду уништени, али се скину куке пре тога па се ставе у магацин, јер те куке могу да се користе без обзира на њихову старост. То је један од малих примера.

Погледајте било коју јавну набавку, то је циркус. Погледајте још један пример за то шта ради ова власт својим грађанима. Цена горива. Имамо гориво које је јефтиније него у Француској за 0,1%, значи за ни за шта. Наше гориво, не наше, него гориво на нашим пумпама, не постоји ниједан разлог да буде оволико скупо, осим што су акцизе и порез више од 50% те цене. Значи грађани, сви, од оног негде тамо по Африци или Азији који вади ту нафту до оног који је транспортује као сирову нафту до рафинерије, транспорт од рафинерије до бензинске пумпе, трошкови бензинске пумпе, радника, свега тамо, то је, ако је цена горива 160 динара, то је 70 динара, а 90 динара узимају неки од ових људи овде што седе и троше на нешто што њима падне на памет. Рецимо, на гондолу у Београду.

Наравно, па зар није сан сваког грађанина Србије, било одакле је, било шта да ради, да ли је из Црне Траве, да ли из Суботице, да ли је директор Србијагаса, да ли предаје у некој школи, а не иде тамо, и не зна где се налази та висока школа у Њуприји, да ли је неки матори привредник некадашњи из Ниша или било ко, свима нам је била жеља да у Београду имамо гондолу. И да је платимо сви, наравно. Или то можда није нормално. Ја мислим да то није нормално.

У држави где децу лечите СМС порукама, у држави где стоји воз Београд–Бар зато што су масне шине... И кажу стајаће 15-20 дана, зато што су шине масне. Да ли сте видели негде на свету вест, откако постоји железница, да је то разлог да једна магистрална пруга не ради 15-20 дана? Не, треба нам гондола. И, наравно, гондола мора да буде бар сто пута скупља од најскупље јелке у историји човечанства. Деда Мраз је дао оставку кад је видео колико кошта јелка у Београду. И то је оно што смо ми добили кроз овај буџет.

Имамо пуно ствари; наравно, у 3.500 страница може да стане пуно лажи и пуно глупости. Једна од ствари на коју смо поднели амандман и, ево, ово је списак промена у амандману на буџет, ту има једно 10 страница, нећу да трошим ваше време и ваше нерве читајући све ово, када дође време за амандмане о томе ћу говорити, али прва ствар коју тражимо то је да се субвенције страним фирмама, односно за отварање нових фирми преполове, јер очигледно је да то није дало резултат који се очекивао пре седам, осам, десет година кад је то почело.

И тад сам био против тога. Нема никаквог смисла да од отетог, од новца кроз ове порезе овакве, као што је та акциза на гориво или нешто слично, и од сиромашних српских или привредника из Србије било које

нације, да узимате, отимате, и да онда дајете то великим страним фирмама, махом су турске или тако неке, за које никад нисте чули пре него што су дошли код нас, за отварање нових радних места, где се увек у наслову пише биће 2.000 радних места, па онда ситним словима пише до 2026. године. Наравно, никад није било 2.000 радних места. Наравно, 20% тих фирми су побегле чим су узеле паре, остале се спремају. Наравно, то су фирме махом са производима чији је технолошки развој на нивоу краја 19. века, махом клемовање жица. Узмете жицу па је сечете на 1,5 метра, па је закачите кроз три она, како се зову, ексера велика или како се зове то, и доле се клемује. Феноменално.

Нема ништа од оне фабрике чипова. Нема ништа од болница, које су неопходне да имамо нормалне људе. Нема ништа од великог пројекта Мерцедес–Икарбус. Не знам шта је с оном налепницом са знаком Мерцедеса, можда се сад претворила у знак хипи покрета, али ми мерцедес не правимо. Ова власт је обећавала Сису ФАП-у из Прибоја, велика... Ништа од тога, наравно.

Било је обећање пруге Београд–Будимпешта до краја 2016. године. Да вас обавестим, драги министри и остали из Владе, а кажите то и председнику државе, постоји велика опасност да нам се за месец дана приближава крај 2018. године, а не 2016. године. И ту је од те пруге остало оних метар и по што је Вучић са оним Кинезом стезао неке велике шрафове.

То су све тужне ствари и то нам се понавља сваки дан. Где год да се окренете, добијате једну велику лаж, која је упакована уз уздисање, или уз претњу или уз негативан однос према бившој власти. Ту бившу власт, која вас је направила, ја сам критиковао најжешће од 2004. године док је била, до 2012. године. И она је била јако лоша и била је анђеоска за вас који сте сада. Значи, ово је најгоре што може да постоји. То нема ничег горег.

Неко вам 'ладно каже да је смањен спољни дуг, који је био 2012. године 15-16 милијарди, данас је 24 милијарде. И, то је смањење? Па то једино ако се пише мањим фонтом па онда може, али суштински то чак и мало дете зна да је то повећање.

Лаж до лажи. Кад ова власт хоће да се похвали нечим великим, онда то мери у динарима па каже – ми смо уложили на неко обданиште на северу Косова 56 милиона динара. Кад преведете на српски, то је око једно 400.000 отприлике, или 450.000 марака. А кад хоће нешто да сакрију, онда је то пар десетина милиона евра. Тих пар десетина милиона евра је неколико милијарди у динарима. И, то су све ствари које ми виђамо сваки дан.

Буџет, да не причам о томе да се силује Парламент тиме што се у три дана треба да реши овај овде дневни ред од 3.500 страница, до тога да

се поново крши онај буџетски календар. Требало је да са буџетом, ми, али не само ми него и грађани Србије буду упознати пре месец и по дана, да расправа траје довољно дуго да сви схватимо о чему се ради. Али то не радите кад емитујете превару, лаж и криминал.

ПРЕДСЕДНИК: Повреда Пословника.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, рекламирам члан 106. и члан 107.

Каже изрека – зло долази из немоћи. Онај ко је владао над другима, тешко подноси да неко други влада над њим. И то је управо задесило мог колегу пољопривредника, мог изабраног пацијента, који је овде говорио о свему. Говорио је о диктатури човек који се јуче хвалио да је ухапсио као премијер 12.000 људи. Као премијер је ухапсио 12.000 људи и он прича о диктатури! Па то је диктатура била, коју је он спроводио. Својом вољом, премијерском вољом хапсио људе. То није радио суд, није радило тужилаштво, то је радио лично он. Да не говорим да је сео у фотељу убијеног премијера, за чију безбедност је он био одговоран.

Он је говорио овде о најмањем расту у региону. Говорио је неистину. Он је заборавио да Црна Гора има дефицит 7% бруто домаћег производа. И, уколико узмете тај минус, задужите се напољу и уколико то гурнете у потрошњу, онда вам је раст бруто домаћег производа пре свега производ задужења, то што сте за страну робу узели страни новац и тако куповали. Тај раст на трговини Црној Гори ће доћи главе, зато што тргује страном робом за страни новац. И, производ такве врсте раста је или продаја капитала, што се радило у његово време, у Ђиласово време, у Борково време итд., или ће порастати задужење, или ће инфлација букнути. Међутим, он је завршио школу у Битољу и то не мора знати.

На крају да кажем – кад би се мржња према овој власти господина Живковића претворила у енергију, могли бисмо да обасјамо целу Србију и цео Балкан. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Време.

(Александар Мартиновић: Реплика.)

Морам прво министру да дам реплику, па вама.

Изволите, министре.

СИНИША МАЛИ: Хвала лепо.

Морам да реагујем с обзиром на неколико неистина које су се малопре чуле. Дакле, чули смо и чули сте и ви да Румунија има пет пута већу стопу раста од Србије. То значи да Румунија има преко 20% стопу раста. За вашу информацију, у прва два квартала ове године стопа раста у Румунији била је 4,1%. За грађане Србије, стопа раста српске економије у првих девет месеци ове године је 4,5%.

Ми ћемо се трудити, и буџет за 2019. годину је конципиран тако да нам стопе раста буду више од земаља у окружењу. Само подсећања ради, 2009. године, да не именујем ко је био на власти тада, стопа раста била је негативна 3,1%; 2010. године 0,6% раста; 2011. године 1,4% раста; 2012. године опет пад за 1%. То су стопе раста претходне власти. Ми се поносимо са 4,5% у првих девет месеци ове године.

Друга неистина око стопе незапослености. Дакле, по Заводу за статистику и по методологији не само Завода за статистику него и Евростата, дакле завода ЕУ, стопа незапослености у Републици Србији у октобру ове године је 11,9%. Била је 2013. године 25,9%. А данас је испод 12%. И даље нисмо задовољни са том цифром и са тим податком, али зато се и боримо сваки дан да отворимо нове фабрике, да запошљавамо људе.

Оно што посебно охрабрује и што грађани Србије морају да знају, стопа незапослености код младих се у истом периоду смањила са 51,1%, дакле 2013. године сваки други млади је био незапослен, на 27,5% данас. Огроман успех, и даје нам за право да кажемо да ћемо бити само бољи у годинама које долазе, али је и одговорност велика да бисмо, кроз мере које примењујемо, то и успели да урадимо.

Имате ПИО фонд. Имам прецизне информације, и цифре и бројке за вас, што ми је веома важно. Дакле, осим смањења стопе незапослености, још један индикатор тога да у Србији имате више запослених и да тај број расте је управо износ дотација из буџета који иде у ПИО фонд како би се исплатиле никада веће пензије. И поред тога што пензије расту, 2009. године 46,2%, дакле скоро половина буџета ПИО фонда биле су дотације из буџета Републике Србије. А знате ли колико је то данас? Данас је 28,9%, само због тога што се у ПИО фонд уплаћује више пореза и више доприноса од сваке плате људи који раде у Србији. Дакле, имате много већи број запослених, много нам је већи буџет због тога, и порези и доприноси, много више имамо новца у ПИО фонду и самим тим имамо простора и за веће пензије и за веће плате у јавном сектору. То је политика на коју смо поносни и од које нећемо одустати. Без продаје капитала.

Мало пре смо чули да су „суфицит и дефицит исто зло“. Ја не знам у којој земљи су суфицит и дефицит исто зло. Можда постоји неразумевање између економске политике, одговорне економске политике коју водимо ми и коју је водио неко пре нас. Увек је добро да зарадите више него што сте потрошили, и у вашем домаћинству и у буџету Републике Србије, ако гледате да се домаћински односите према том истом буџету.

Ми смо у буџету за 2019. годину планирали дефицит од 0,5%. По подршци из Фискалног савета и ММФ-а, тај буџет је уравнотежен. Да, надамо се да ћемо на крају 2019. имати суфицит. Па што да не? Па не

постоји особа која се не радује томе да заради више него што потроши. А то показује колико се домаћински понашамо и колико желимо да наш буџет буде као буџет било ког домаћинства у Србији, да имамо суфицит на крају године.

Чули смо коментар – биће веће плате за војску и за полицију. Јесте, биће веће плате и за учитеље, и за професоре, и за лекаре, и за медицинске сестре, биће веће плате за све, јер смо након тешких мера од 2014. године успели да консолидујемо наш буџет и имамо простора и за повећање плата и за повећање пензија. Да не заборавимо само једну важну ствар. Од 1. јануара, поновићу то, и минимална цена рада иде горе за 8,6%, што значи да ће сви запослени у Републици Србији имати веће плате. То је веома важно да се зна.

Коначно, чули смо захтев да се субвенције страним фирмама преполове. Мало пре смо чули коментар – само је питање да ли да се субвенције преполове након датих субвенција за изградњу винограда или после тога? Ми не желимо да смањујемо субвенције. Морамо да разумемо сви да се боримо са осталим земљама у окружењу. Дакле, боримо се са Мађарском, Словачком, Чешком и осталим земљама, које такође покушавају да привуку стране инвеститоре у своје земље. И поносни смо на све фабрике које смо отворили у претходном периоду и све фабрике које ћемо тек отворити у годинама које долазе, јер је Србија данас стабилна финансијски, Србија данас има потпуно другачији имиџ у свету, фактор смо мира и стабилности у региону и хоћемо да се боримо за сваку нову инвестицију и свако ново радно место.

На крају да вам дам још један податак који ће вам пуно значити. Они који се баве економијом морају да знају да се стабилност једне економије, једне привреде, једне земље такође одсликава у цени капитала, односно каматној стопи која се плаћа на обвезнице, државне обвезнице, које држава емитује да би покрила своје инвестиције. Даћу вам пар података, само бих молио да их запамтите, да видите каква је разлика у економској ситуацији данас и економској ситуацији 2008, 2009, 2010. године и колико се Србија побољшала и колико се економски амбијент побољшао.

Дакле, у периоду од 2009. до 2012. године емитоване су краткорочне хартије од вредности, три месеца до 53 недеље. Просечна стопа, дакле просечна камата коју су грађани Србије и буџет Републике Србије на то плаћали била је 12%. Први евро, односно прве евро деноминисане хартије од вредности емитоване су 2011. године. Тада је каматна стопа на евро износила 5%, а данас 1,25% на те исте обвезнице са истом рочношћу доспећа. Дакле, четири пута и више од четири пута мања каматна стопа него што је била пре само седам или осам година.

У 2012. години просечна пондерисана стопа на динарске хартије од вредности, петогодишње, износила је 14,74%. Зато је нама јавни дуг ишао горе, због оваквог скупог задужења. Дакле, 14,47% 2012. године. У 2018. години на исте те хартије од вредности које држава емитује каматна стопа је 4,12%. Дакле, три и више од три пута нижа. Могу да идем и даље. Погледајте интересантну информацију, просечна пондерисана стопа на евро хартије од вредности 2012. године 5,67%. А знате колико је данас? Данас је 0,88%.

Дакле, имате још један важан и чврст показатељ. Није то рекао ни Синиша, ни било ко други, то каже тржиште хартија од вредности, које је најобјективнији показатељ макроекономске стабилности и финансијске ситуације, као и проспекта раста ове економије. Хвала пуно.

(Зоран Живковић: Реплика.)

ПРЕДСЕДНИК: Нема реплике.

Ви сте повредили министра, не он вас.

(Зоран Живковић: Шта сам урадио?)

Увредили сте министра, не он вас. Сви су чули шта сте му рекли.

(Зоран Живковић: Шта сам му рекао?)

Нећу да понављам.

(Зоран Живковић: То је зато што се тако презива.)

Не, не, не. Не улазим у полемику са вама.

Александар Мартиновић, реплика.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, покојни Александар Тијанић је за претходног говорника рекао да је некада правио пљескавице и ћуфте а онда је стицајем несрећних околности постао председник Владе.

Човек потпуно необразован, каже, вероватно у намери да буде духовит, поредио је Словачку и Србију и онда каже Словачка нема планине. Ја не знам да ли је он чуо да се управо у Словачкој налази једна од најатрактивнијих туристичких локација, Високе Татре. Ја сам, ево, сад мало погледао на интернету, на Високим Татрама имате 161 смештајни објекат. Али није то сад битно. Човека у тим годинама тешко је образовати.

Оно што је много важније је да грађани Србије знају, откако су он и његови пајтоси преузели власт, 2000. године, Србија је увек кршила буџетски календар када је у питању доношење закона о буџету. Да вас подсетим: буџет за 2012. годину усвојен је 29. децембра 2011. године – иначе, рок за усвајање буџета је 15. децембар; буџет за 2011. годину усвојен је 29. децембра 2010. године; буџет за 2010. усвојен је 29. децембра 2009. године; буџет за 2009. усвојен је 21. децембра 2008. године; буџет за 2008. усвојен је 28. децембра 2007. године. А сад пазите ова два податка:

буџет за 2007. усвојен је 23. јуна 2007. године, а буџет за 2004. усвојен је 23. марта 2004. године. Тако су они радили.

Како ради Српска напредна странка? Буџет за 2013. усвојен је 1. децембра 2012. године, буџет за 2014. усвојен је 13. децембра 2013. године, буџет за 2016. усвојен је 12. децембра 2015. године, буџет за 2017. усвојен је 10. децембра 2016. године, а буџет за 2018. годину усвојен је 14. децембра 2017. године.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Душан Бајатовић.

Изволите.

ДУШАН БАЈАТОВИЋ: Поштоване колеге, ово је расправа о практично најважнијем документу који ова држава доноси, о буџету, и сигурно је од интереса за све грађане. Ова почетна расправа је у начелу.

Мислим да је најважнији податак који овај буџет исказује да излазимо из периода фискалне консолидације. Док се налазите у периоду фискалне консолидације, не можете рачунати на озбиљне стопе раста. То сви знамо. Овај буџет ће бити увод, 2018. година, у оно што се у економској теорији зове теорија раста.

Не желећи да улазим у расправе шта је било и како је било, од 2012. године не видим експерименте типа да смо за два-три месеца оставили 400.000 људи без посла, не видим да смо изменом једног закона о грађевинарству уништили 23% БДП-а. То су биле неке владе у којима смо и ми учествовали, да се разумемо. Не видим ту врсту експеримената. Требало је поправити све оно што је урађено у пљачкашкој приватизацији, чије су последице по економију ове земље биле далеко теже од НАТО бомбардовања. Дакле, треба дићи поново српску економију.

(Радослав Милојичић: Дајте, молим вас.)

Реците. Реците.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, само је викао да му нешто дате.

ДУШАН БАЈАТОВИЋ: Не чујем колегу. Вероватно има нешто да каже.

Дакле, овај буџет је после дуго времена...

(Зоран Живковић: Ово може?)

Господине Живковићу, ја сам вас врло пажљиво слушао.

(Зоран Живковић: Имали сте шта да чујете.)

Имате право. Такво елементарно незнање нисам скоро чуо. Неки мали број гласова вам је дао тај микрофон и ви сте народни посланик и можете да причате штагод, али морате бити пристојни; морате чути, ако ништа друго, и друго мишљење.

Шта је карактеристика овог буџета? И прошле године, и ове године и уопште у периоду фискалне стабилизације? Најзад смо почели да

трошимо онолико колико зарађујемо. Дуго времена мана нашег друштва је била што смо трошили, на овај или онај начин, у овим или оним политичким надметањима, више него што смо зарадили. Кол'ки нам је губер? Кол'ко пише у овом буџету. А тако је урађено и прошле године.

Ја бих волео да смо имали веће стопе раста. Ја бих волео да наш друштвени производ није на нивоу 36, 37, 38 милијарди, колико неко говори. И, то је у ствари наш проблем – релативно мали друштвени производ по глави становника, релативно мала *per capita*, и на томе морамо да радимо.

Системске мере које се могу предузети од идуће године, а то видимо по томе што је уложено додатних сто милиона евра у капитална улагања – вратићу се касније на то – говоре да држава, која је код нас ипак, на унутрашњем плану, мимо страних инвестиција, највећи инвеститор, говоре да овај буџет у датим околностима у којима се налази српска привреда одлично планира.

Нећу полемисати са 0,5% дефицита. Сигуран сам да ми у суштини нећемо имати дефицит. Сигуран сам да ћемо имати суфицит, али морате планирати конзервативно ако хоћете да имате стабилан динар и ако хоћете да имате ове каматне стопе, па и ако хоћете да имате добре оцене ових које ја лично мрзим, а зову се ММФ и Светска банка, али су вам важни због тога да бисте имали одређене кредитне рејтинге.

Могу да вам кажем да је Србијагас, који има велику количину дуга у свом портфолију, ове године репрограмирао, рецимо, доларске кредите са каматним стопама од 0,9%. Капитал је релативно јефтин. Ја бих чак имао другу стратегију. Ја бих се чак задуживао, под условом да ми можемо у овом политички нестабилном региону, јер нема више инвестиција за једну малу државу, постоје само инвестиције које су регионалног карактера или се уклапате у неке велике системе који дођу да инвестирају код нас. Ово говорим због тога што се паушално оцењују стране инвестиције које долазе код нас. Нема других инвестиција. Или радите регионалне инвестиције, а ми са Хрватима не можемо да се договоримо ништа, нећу да причам о Црној Гори, имамо српско јединство са Републиком Српском, надам се да ће то бити и са Црном Гором, али то су политичке ствари. Да бисте правили озбиљне привредне системе, велике привредне системе, или морате да имате значајне ресурсе, који су код нас као РТБ Бор или, још боље, ЕПС, који је најбоље српско предузеће, па кад говорите о дизању БДП-а, много је важно колико ће ЕПС инвестирати, од ремонта до нових постројења или до нових капиталних инвестиција које ће производити нове количине струје. То су праве ствари о којима ми треба да разговарамо.

Кад гледате инфраструктуру, ако погледате раздео који има министарство за изградњу инфраструктуре, мислим на путеве, видећете да ми континуирано и постојано радимо на завршетку Коридора 10, на Коридору 11, на неким другим, мањим коридорима. Колега је причао шта то значи за Суботицу, да се не враћам на појединачне цифре, овде не причам о томе. Онолико колико имамо, а то је неких, чини ми се, 500 милиона, господине министре, ми дајемо из буџета за то.

Зашто то спомињем? Каже неко – пустите ви то што је смањено нешто са 70% дуга на 55% БДП-а, то није важно, остало је исто 24 милијарде. Јесте, али смо спречили подизање дуга, а извршили смо све ове инвестиције. С друге стране, они који познају економију, колико је порастао, рецимо, ПДВ, који показује раст економије? Он је у бруто износу значајно порастао. И онда се налазе критичари и кажу – али смањило се због оног дела који се враћа, нето се смањило. Па није битно, гледа се само бруто. То показује, у ствари, шта се дешава у економији.

Често нападамо Миладина Ковачевића и Завод за статистику – те се мењају методе, те не знам ни ја шта. Ја бих то коментарисао овако: Господо, ја сваки дан проведем између 300 и 400 км у аутомобилу. Идем по целој Србији. Већина вас вози. Узмите број камиона пре две, три, четири године, ево, док је ова власт или ова коалиција, и данас. Много је већа гужва у камионима. А нисам сигуран да се камиони возе празни.

Даље, кад је пољопривреда у питању, поздрављам раст од додатних седам милијарди, једино бих замолио, пошто знамо да постоје нека неисплаћена потраживања из прошле године, а за то видим да је тај разред повећан, да се исплате потраживања пољопривредника из прошле године, није то тако много, и да се задржи барем овај ниво улагања у пољопривреду. Зашто? Јер у ових 4,5% ове године око 0,9% ће бити пољопривреда. Једна од ретких грана где Србија има чист приход, наше паре, из наше земље, без неких претераних великих улагања, са врло трпељивим сељаком. То је то. Ја не бих да расправљам о власничким структурама, него о приносу. Можда треба размислити о развоју заливних система. Овде их тренутно не видим. Али то хоћу да кажем.

Кад су у питању капитална улагања, овде смо говорили о улагањима у војску. Ја их поздрављам и мислим да су мала. Је л' ми треба неком да објашњавамо у каквом окружењу се налази Србија? Узмите стратегију одбране. Ми не предвиђамо инвазију, ми не предвиђамо да ћемо неког да бомбардујемо. Ми планирамо да се одбранимо од тероризма. Планирамо да се одбранимо од онога што може да се деси у региону, не да са неким ратујемо. А 20-30 година нисмо улагали у војску. Па мора да се уложи.

Што се тиче плата, поздрављам пораст плата и у полицији и у војсци. Хајде да о томе разговарамо. Ја разумем да је наша економија

релативно плитка и мала. О чему говорим? Ако бисмо превише улагали у производњу, ми бисмо, нажалост, због структуре наше привреде, углавном куповали увозне производе. Ми не желимо да улажемо у онај део стандарда, нити имамо право на то, који би доводио до тога да превише купујемо увозну робу, што се, нажалост, често дешава. Морамо ми да преструктурирамо нашу привреду. Није лепо да купујемо туђе млеко и туђе сокове, а можемо да производимо у Србији. Постоје и други примери о којима можемо да разговарамо.

Ово је одмерено, са две мере. Једна је повећање плата у јавном сектору, које неће угрозити буџет, нити цифре у њему, то се већ сад види, јер је резерва, коју не можете одмах да видите, али ако пажљиво читате буџет, видећете да то неће угрозити буџет сигурно. С друге стране, подигнута је цена рада. Па ваљда ће онда и реални сектор, и приватни сектор, ићи на подизање плата.

Шта се дешава у јавном сектору? У јавном сектору, јер се овде говори и о продужењу забране запошљавања одлазе они које не можемо да платимо, а годинама смо улагали у њих. Не можемо да их задржимо. Остаје просек. У приватном сектору они плате оне који ваљају, односно који им требају, а ове друге на неки начин, захваљујући тој релативно ниској минималној заради, задржавају на том нивоу. И то је једно од питања, ако ја смем да сугеришем Влади Републике Србије, које морамо динамично да посматрамо.

Кад је у питању привредни амбијент, па, колико ја знам, ПДВ у Хрватској је већи него у Србији, у Мађарској је већи него у Србији.

(Радослав Милојичић: Колике су плате?)

Молим? Реците. Колике су просечне плате тамо? Па да нас нису бомбардовали из Мађарске, и код нас би било више.

Значи, ми морамо да говоримо о реалности, људи. Стићи ћемо ми. Није српска економија мања од хрватске економије. Ми с тим треба да се поредимо. А имају и море? Говорим о укупном обиму. Могу они имати нешто веће плате, ал' кол'ка им је куповна моћ? Кол'ко кошта струја? Можемо редом да идемо. Кол'ко коштају комуналије? Знате, стандард живота се не мери тако како ви то испалите па људи не разумеју о чему причате. Пиво је скупље него код нас, верујте ми. То бар знам.

Дакле, шта је суштина код ових зарада? Морамо да помогнемо општом атмосфером и реалном сектору. Овде се повела полемика колико треба полемисати о неким стварима и, ако се не варам, овде је предложено да се стопа зарада са 63% смањи на 62%. Каже – смешно. То је историјска ствар. Први пут за 40 година разматрамо смањење стопе доприноса на зараде са 63% на 62%. Ако се не варам, господине министре, то је дванаест

милијарди. Ако прерачунамо динаре, то је сто милиона евра. Ево, да почнемо са сто милиона евра.

Није овде баш најјасније записано, али желим да подржим, предвиђено је могућих 200 милиона евра у екологију. То је 63 пречистача. То поздрављамо. То су паре које ће бити утрошене у унутрашњем БДП-у Србије за повећање.

Предвиђено је потенцијално још додатних 200 милиона евра за куповину опреме у здравству. Па зар то није оно што тражимо? Немамо милијарде, али имамо 200 милиона. Да ли је тачно да је урађена добра обнова Клиничког центра у Нишу? Ја као локалпатриота се залажем да Нови Сад добије више, а још мање имам против да се обнови и Клинички центар у Београду. Зашто? Јер једна таква установа иде, по стандарду, на два милиона становника, таман те три би требало да омогуће подизање степена здравствене услуге. Видим да су неке паре планиране и за опште болнице, које би такође требало да буду нешто што би требало да приближи здравствену политику грађанима.

Око још неких ствари овде можемо да полемишемо. Хтео бих само да кажем, што се тиче пројекта гасне инфраструктуре која ће бити изграђена овде, на територији Србије, од бугарске до мађарске границе, да не мешамо неке ствари. Дакле, Србија може да разматра три правца, и она су присутна у стратегији. Један је интерконекија Ниш–Димитровград–Софија, која се ради и она је тренутно грант Европске комисије. Зашто грант? Зато што тај европско-амерички правац снабдевања гасом Србије тренутно не располаже одређеним количинама гаса, није комерцијалан, али ће Република Србија урадити своју обавезу и свих 80,5 милиона, нешто уз грант, нешто што ћемо ми платити, урадиће тај гасни правац да бисмо имали друге облике снабдевања гасом.

Што се тиче комерцијалног пројекта, који није никакав јединствени пројекат – и министар Антић је добро рекао, не треба да повезујемо те ствари – тај пројекат се ради потпуно по европским правилима. Ради се као део инфраструктуре који ће бити рађен као део повећања транспортних капацитета Републике Србије кад су у питању гасоводи. Дакле наш пројекат, српски пројекат. Да, радиће га руско-српска фирма, али уобичајено је, и то можете да погледате, то су јавни подаци на сајту Агенције за енергетику, предвиђа се трошак од 1.080.000.000 евра за тај пројекат. Тачно је да треба да буде готов 15. децембра идуће године, али уобичајено је, кад се раде тако велике инфраструктуре – 30% је улог акционара, 70% је финансирање, тзв. пројектно финансирање.

Да ли ћемо се ми бавити неким бриц ланом, пошто морамо за осам месеци то све да завршимо, или било чиме другим, важно је да Србија у том пројекту, заједно за Бугарском, да добро иду ствари, заједно са

Турском, која гради копнени део, Боташ и Гаспром су се договорили, изгради гасну инфраструктуру, јер ово је први пут да ће Србија доћи у позицију да буде транзитна земља, а не земља у којој завршава нека цев и крај и помози боже.

У перспективи, пошто и Румуни врше истраживање, довољни су сами себи, планирамо интерконекцију са Румунијом. Повећаћемо, за то нису потребне државне паре, капацитет Банатског Двора на 750 милиона метара кубних, односно у другој фази на милијарду метара кубних, а то је 50% годишње потрошње Републике Србије. Ако буде прошао тај велики гасовод, градићемо још једно складиште од милијарду кубних метара у Итебеју. То су две милијарде, то је тренутно годишња потрошња гаса из увоза Републике Србије.

Према томе, ове године, ако сте гледали податке који су званично објављени, јавни сектор је боље радио и одбацује значајан профит. Није то још до краја добро, полако улазимо да се излази из тих социјалних ефеката, социјалне политике, која је још увек присутна у Србијагасу. Мораћемо да видимо да ЕПС повећа инвестиције и, нажалост, у перспективи се мора разматрати једна друга цена електричне енергије да би ЕПС постао оно што треба да буде, самоодрживи систем који одбацује велику количину друштвеног производа.

Надам се да ће и Нафтна индустрија Србије, уз све инвестиције које сада има, а нису мале, и у централу и дубоку прераду, постати регионална нафтна компанија, што је био њен циљ, и тиме би, у ствари, били испуњени циљеви који су били потписани у оквиру међудржавног споразума.

Нећу трошити сада више времена, можемо да образлажемо и неколико других ствари, мислим да је најважнија ствар коју смо ми сада урадили да смо најзад почели у буџету да трошимо онолико колико у држави производимо и да стварамо системске услове, укључујући и пореске олакшице, да имамо више улагања.

Извињавам се, један параметар сам прескочио да коментаришем. Ако је нама дефицит у размени са иностранством покрило улагање страних инвестиција, а разумео сам да јесте, да је чак било нешто 200 милиона евра страних инвестиција више него што је био дефицит, то је фантастичан податак. То значи да мала и средња привреда, коју можда нисмо одмах препознали, ради свој посао.

И, овде је велика полемика око тога колико грађана одлази. Из Румуније одлази велики број грађана, нажалост, одлази из Србије, одлази из Хрватске, али желим да споменем један податак, ми треба да урадимо све да сачувамо сваку паметну главу у Србији.

Мислим да ће ове године, што званично, што незванично, ИТ сектор у Србији, који се развија, а поздрављам изградњу технолошког парка у Новом Саду, пребацити милијарду евра. То кошта неку електричну енергију, а у ствари продајемо своје знање. Та грана, ја бих је назвао индустрије, сигурно ће да расте.

И, оно чему треба у наредном периоду да посветимо посебну пажњу, то сам само успут споменуо, мислим да држава треба да има одговарајуће планове за развој те, хајде да назовемо секундарна или терцијална прерада пољопривредних производа. Колико сам разумео, ми сад, уз добру цену, имамо огромне вишкове жита и кукуруза у Србији. Кукуруз ћемо да извеземо, цене су одличне, али онда треба помоћи и тим сељацима да, кроз индустрију која је у Србији организована, не продајемо више жито, него да продајемо „бонжиту“.

Мислим да велике резерве за стварање додатне вредности у ствари леже у преради онога што наша пољопривреда производе. У том смислу мислим да у наредној години, овај буџет ћемо донети, и у 2021. години, треба у значајној мери, ако се створе услови, повећати дотације, или донације, како год хоћете, пољопривредним произвођачима.

(Председник: Време. Хвала.)

Хвала. Извињавам се, председнице.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Синиша Мали.

СИНИША МАЛИ: Ја ћу само кратко да се осврнем на коментар који сте дали око пољопривреде и улагања у пољопривреду.

Да вас подсетим све да буџетом за 2019. годину је опредељен износ за пољопривреду од 51,8 милијарди динара, што је за 7,7 милијарди више него 2008. године. То је 17,4% више за пољопривреду за 2019. годину него за 2018. годину, управо препознајући значај пољопривреде и њен допринос у даљем развоју наше економије. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар Вулин.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Само кратко.

Потпуно сте у праву, све земље се суочавају са одливом свог становништва и то, нажалост, није нешто што је везано само за Србију. Даћу вам само пример Румуније, која је осамдесетих година имала 22 милиона становника, а данас има око 19 милиона. Нису сви умрли, огромна већина је отишла тражећи боље услове, а то је земља чланица Европске уније. Имамо тај пример, знате да из Мађарске лекари и стручна лица масовно одлазе у Аустрију, из Словачке и Чешке масовно одлазе у Немачку, из Аустрије одлазе за Немачку, из Немачке одлазе у Швајцарску, из Швајцарске одлазе у Велику Британију, из Велике Британије одлазе у Сједињене Америчке Државе.

То је светски тренд, али на нама је да то заустављамо у својој земљи колико год можемо, а то можемо, наравно, и тиме што ћемо побољшавати економски простор, али не само економски простор, него укупан квалитет живота у нашој земљи. И безбедносни простор. Када ви имате сигурну и стабилну земљу, када имате земљу чије су границе браћене, када имате земљу која је чувана, када имате земљу у којој нема тероризма, када имате земљу која се бори против криминала, то је земља у којој вреди живети, па и ако немате плату од две хиљаде евра, као у Немачкој, него зарађујете 500, 700 или 1.000 евра. И то су начини да се остане у овој земљи.

Овде се помињала војска. Ја вам се захваљујем на томе што сте подржали повећање буџета за војску и повећање зарада за војску, повећање зарада за полицију, за БИА, дакле за читав безбедносни систем, и то је добра вест. То је увек добра вест, посебно што смо ми имали војску која је од 2000. до 2012. године била толико запуштена да је, рецимо, од 2000. до 2012. године купљено осам ракета за мигове, а ми смо купили сада 14 мигова. Само да видите мали пример како се није улагало и како се сада улаже у војску.

Али мора се улагати и у квалитет живота сваког припадника и војске и полиције. Они морају да буду задовољни, морају да знају да их ценимо, а не можемо их без озбиљног улагања задржати ни у војсци ни у полицији. То је, рецимо, проблем који имате, ево Бундесвер има страشان проблем са одливом војске и мора да се бори, а не може да се бори чак ни он са висином зарада у приватном сектору. Јако је тешко задржати ИТ инжењера у војсци, јако тешко, и у Немачкој и у Србији. Али, ето, то су све изазови са којима се боримо и захваљујем Народној скупштини што нам даје подршку и што заиста поздравља улагање у војску.

Овде смо, нажалост, опет чули, и ја бих био јако срећан када би се о буџету расправљало о економији, о струци, о томе да ли је боље ово или оно, али ми смо већ овде чули како се војска и полиција покушавају увући у политику, како се о њима говори као о некима којима се повећавају плате јер ће чувати режим, а то ће им требати.

Прво, војска и полиција не чувају никакав режим, чувају Устав и закон, чувају своју земљу. Умеју да чувају заједно и границе кад је потребно, што сте видели када је била мигрантска криза. Али какав режим? Ко то хоће да нападне режим? Ко то руши власт силом? Војска и полиција се увек појављују када је у питању сила. Каква сила? Ко то најављује силу? Ја не видим нигде силу. Ја не видим нигде да се грађани или да су подстакнути да се силом обрачунавају са неким. Не видим никога овде испред Скупштине да хоће да запали Скупштину као 5. октобра. Не видим да се власт руши на улицама.

Од кога то треба да се чувамо? Је л' то има нешто што ми не знамо? Изгледа да има, јер се овде, у овом највишем дому, говори о томе да се војска и полиција подмићују да би чувале режим. А требаће им, кажу. Кога ће требати да сачувају? Каква војска и полиција? Последњи пут када су они који су палили ову скупштину имали контакт с војском и полицијом љубили су се овде са специјалним јединицама, са којима су прослављали што су палили ову скупштину, а следећи контакт са војском је био кад су изручивали генерале.

Дакле, немојмо. Хајде да се договоримо да неколико институција које су заиста важне овом народу, да их чувамо од политике. Власт их не користи у политичке сврхе, далеко од тога. Напротив, поштује њихов патриотизам, поштује њихову стручност и то је све што тражи од војске и полиције. Хајде да сада не говоримо о томе да су они некакви браниоци режима, они су браниоци Устава и закона и ничег више, а режим, или власт, брани се на изборима и брани се гласовима грађана. Као што видите, одлично се брани на свим нивоима, увек двотрећинском већином. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Чедомир Јовановић.

Изволите.

ЧЕДОМИР ЈОВАНОВИЋ: Госпођо Гојковић, поштовано председништво, даме и господо народни посланици, чланови Владе.

Господине Мали, прво желим да вам скренем пажњу на оно што је ваша обавеза све док сте министар финансија. Посланици могу и имају право овде у Парламенту на вишак политике, али ви као министар финансија морате бранити оно што је предуслов успешне економије ове земље и предуслов нашег успеха.

Зашто толеришете бесмислице о приватизацијама које су горе по последицама од НАТО бомбардовања? Заједно смо усвајали те законе о приватизацији, је л' тако? По тим законима и данас радимо, то су добри закони. Да ли је приватизација свака била успешна? Није. Ко је за то одговоран? Промењене политичке околности, они који су учествовали у приватизацији и нису се снашли, тешка ситуација у којој се земља налазила када смо започели процес приватизације.

Закон о буџету је најважнији закон, а ви га представљате на такав начин као да је ово најгори буџет који је Скупштина усвојила. Нисте ни први ни последњи који у Парламент долази спајајући 30, 40, 50, 60 тачака дневног реда, али зашто овај буџет на такав начин провлачите кроз Скупштину? Неко са стране ко гледа ову земљу неће видети оно што је тако важно. То је, рецимо, дефицит буџета. Шта вам кажу странци кад са њима разговарате? Шта је оно што их интересује? Ми овде можемо да у оквирима тог буџета разговарамо о једном делу или другом, странци

погледају дефицит буџета и на основу тога доносе закључак о финансијској кондицији и стању ове земље.

Ваш дефицит је добар. Био је добар и претходни буџет. Говорили сте, нисте поменули нашег претходника министра Вујовића. Не знам кад је ова земља до њега имала министра финансија који је проглашен за министра године у једној од анкета у свету. Па кад већ имате те чињенице зашто их онда остављате негде по страни? Толико пута сте поменули историјски значај неког закона и његов реформски карактер и онда прешли на наредну тачку дневног реда.

Мислим да сте направили неколико великих пропуста. Прво, нисте нам објаснили зашто није извршена индексација пензија и је л' вама одузето арбитражно право да одлучујете о томе како ће расти пензије. Мислим да сам био једини у Парламенту који је 2008. године тражио да се замрзну плате и пензије због финансијске кризе која је била превелика. Није било разумевања за то. Зато смо 2014. године морали да доносимо мере о смањењу пензија од 10%. Тачно је да је тиме прекршено неписано правило и право по којем нико не може пензионерима одузети оно што су они већ стекли, али под условом да то постоји, а то није постојало онда када сте смањили плате и пензије за 10%. Ви то не желите да кажете због тога што бисте онда морали да говорите о онима који поред вас седе у Влади а земљу су тако разорили да смо 2000. године, када смо дошли на власт, морали да мислимо о томе како ћемо обезбедити струју људима у кућама и становима, како ћемо покренути бензинске пумпе и престати гориво да купујемо у оним крајцованим кантицама у јарку?

Нисам ја овде дужан да било коме објашњавам шта је 5. октобар, или да браним 5. октобар, и не пада ми на памет то да радим, али кад говорите о закону о буџету за 2019. годину, онда будите сигурни да ништа од овог што ви данас овде браните не би било да није било тог 5. октобра, да није било Закона о раду који смо усвојили 2001. године, по цену да се распадне владајућа коалиција, да би накнадно тај закон био стављен ван снаге, а онда враћен 2014. године. Па када се враћао тај закон 2014. године, добили сте моју подршку јер је то био исти онај закон из 2001. године.

Зато сада имам право да вас питам – ако дижете плате до 12%, на чему се гради уверење да је то оправдано, осим што је потребно, наравно, када знамо и процењујемо да ће плате у приватном сектору расти максимално до 5%, а у оним земљама које по вашем мишљењу ми наводно стижемо, земљама Европске уније, плате у јавном сектору расту тако што се увећавају за 50% раста плата у приватном сектору плус каматна стопа, и на то вам је скренуо пажњу Фискални савет?

Говорили сте о закону о буџету, а ниједну реч нисте рекли о овој финансијској кризи која дефинитивно постоји с обзиром да су уведене

таксе за сву српску робу која одлази на Косово. То је 450 милиона долара. Ако увозимо са Косова робу у вредности од 20, значи то је 430. То је 1,5% бруто друштвеног производа. Да ли ће се то на неки начин рефлектовати кроз овај буџет? Шта као министар финансија чините да заштите ову пројекцију буџета од тих последица? Да ли постоји негде простор да се надокнади тих 1,5% бруто друштвеног производа?

Рекли сте да је овај буџет својеврсна најава краја фискалне консолидације. Како је то могуће? Ви знате да нема ништа од тога док партијско управљање јавним предузећима не замени корпоративно управљање. Постоји ли и једно јавно предузеће, господине министре, којим не управљају странке и кадрови странака које чине власт? Да не помињем сада све Бабиће и нећу ником да гурам прст у око због оног што се тамо дешава по Грделици, али сам сигуран да би професионални менаџмент и професионална управа, корпоративна, некако пре видела ону глину у ауто-путу ка Чачку, ако уопште постоји, и уочила пропусте у изradi косине која се три пута рушила тамо у Грделици.

Шта ћете да урадите са јавним предузећима? У тај простор нисте ушли. То је потпуно невероватно. Ви сте у стању да доведете у ред јавне финансије, да дођете до дефицита од 0,5%, да издвојите 200 милијарди за инвестиције, а за све ово време нисте пипнули јавна предузећа. Зашто је то тако? Какав је то проблем? Је л' то израз неповерења, сумње да је могуће управљати државом тако што ће се професионализовати тај део нашег друштва? То је неопходно, неминовно. Сетите се шта је било прошле године. Није нама смањен раст прошле године само због климе, него и због јавашлука у ЕПС-у.

На чему се гради пројекција раста у наредној години, можете ли то да нам кажете? Ми улазимо сада са минусом од 1,5. Толико нас кошта косовска такса. Зна ли неко каква ће бити наредна година? Каква ће бити жетва, какви ће бити временски услови? Је л' толико ми треба да зависимо од тога? Па не можемо да водимо озбиљно финансије у земљи ако се играмо додола.

Овде је помињан аграр. Није тачно да је наш аграр кичма наше економије. Колики је просечан посед у српском аграру? Кад је спроведена комасација последњи пут, кад су укрупњени поседи? Колико је старо просечно домаћинство? Па ми нисмо успели да се договоримо око елементарних претпоставки за развој аграра. Супер је виц – жито па „бонжита“. Знате ли за колико је продата „бонжита“ у Ћуприји и како је прошла пре тога? Шта се дешава са млиновима по Војводини? У млинарству вам је профитна маргина мања од каматне стопе Народне банке Србије. Зато стоји „Клас“ у Београду, зато стоји „Житко“, зато је у Сремској Митровици затворен „Мицидис“, зато нема купца за „Кикиндски

млин“, зато стоји „Фиделинка“, што нема више никог лудог као што сам био ја. Четири године већ, а пре тога седам година у стечају.

Ако хоћемо да разговарамо озбиљно о развоју, ви сте говорили о буџету а нисте поменули приватни сектор, осим што сте рекли, указали на то смањење од 1%. Океј, и тај 1% је значајан, веома, сваки цент је важан и то, наравно, треба подржати. Али шта ћемо са приватним сектором? Квантитативна попуштања постају прошлост. Је л' тако, господине Мали? Европска централна банка престаје са штампањем новца, Федералне резерве подижу каматну стопу на долар, најавили су ново подизање за децембар. Како ће се то одразити на нашу економију? Да ли сада размишљамо о томе? Две и по хиљаде милијарди је Марио Драги убацио 2015. године у финансијски систем Европе. Две и по хиљаде. Можда се и у тој чињеници види део одговора на питање одакле стижу директне инвестиције у ову земљу, можда од тог новца. Шта ће се десити ако тај новац постане скупљи? А постаје, мења се каматна стопа. То вас питам због Фонда за развој, питам вас због никад неостварене идеје развојне банке ове земље. Веома озбиљне теме, а о њима не можемо да разговарамо ако оставимо времена за расправу таман толико да можемо један другом да се представимо.

Помињан је у овој расправи и Турски ток. Јако лепо. Колико нас кошта приватизација НИС-а? Је л' можда одговор на питање зашто нема никога у Азотари и у чињеници да не можемо да утичемо на Петрохемију, а Петрохемија не може да утиче на НИС? Да ли смо ми дали национално богатство ове земље за Јужни ток? Јесмо. Где је он? Нема га. Долази Турски. Је л' можда неко поставио питање нашег власништва и удела у том гасоводу или треба да будемо срећни...? Океј, добро је што пролази овуда, треба имати алтернативан начин снабдевања да нам се не би понављала она драма од пре неколико година, али ми причамо о Банатском Двору. Па чији је Банатски Двор, Бајатовићу? Српски није, него је руски. Итебеј можда може да буде наш.

Тако да, учествујте у овој расправи на онај начин на који је то потребно овој земљи. Никад нисам дозволио да се економске реформе које су спроведене у Србији, које су претпоставка свега оног доброг што се данас дешава... Па тај Вујовић је био заједно са нама, ви сте били кадар наше владе. Дозвољавате да неко каже како је НАТО бомбардовање шала у односу на приватизацију после 2000. године. То не можемо да прећутимо, пре свега због оних људи који су страдали тада. И остало је стотине хиљада, јако пуно људи је остало без посла. Јесте, остали су без посла јер је то цена лудачке политике која је вођена, оне – ако не знамо да радимо, знамо да се бијемо.

(Неђо Јовановић: И законом који сте донели 2001. године.)

Јесте, закони које смо донели су вам омогућили да данас можете пред собом да имате овај буџет и да може тај буџет да подржи ММФ, да *Standard&Poor's, Fitch, Moody's* погледају Србију и кажу – океј, ове јавне финансије су у реду. Али то није све.

Платни разреди. То је у домену министра Ружића, али је то, пре свега, такође питање за вас. Забрана запошљавања. Каква је то мера? А како ћемо доћи до добрих кадрова ако је забрањено запослити некога ко је способан? То се мора ставити ван снаге. Морају се урадити платни разреди. О томе сте преговарали са синдикатима, договорили се и онда одложили за још годину дана. Могу ли да вас питам нешто? Будите искрени. Је л' то можда зато што је ово изборни буџет? И то треба да знамо. Ако идемо на изборе, како ће се то одразити на пројекцију вашег буџета, господине Мали? Хипотетички вас питам, ето. Рецимо да мислим да можда и ви не знате да ли ће бити избора, али ако их буде, како ће се одразити то на буџет?

Значи, један и по у старту смо у минусу због Косова и тих такси, нисмо спровели договоре о платним разредима, не пристајемо на индексацију пензија које треба да расту онако како расте бруто друштвени производ, што онда значи да ви ипак сумњате у ту стабилност наших финансија о којој истовремено говорите. Али ако негде треба данас да се тражи одговор на те проблеме, онда то више не могу да буду она места на којима смо одговор тражили пре четири године. Јавна предузећа, платни разреди, подршка приватном сектору.

Говорите о 200 милијарди инвестиција. На који начин? Кроз државне пројекте, кроз буџет. Шта је са Фондом за развој? Шта је са развојном банком? Шта је са јефтинијим капиталом за нашу привреду? То опет постаје тема. Рекао сам вам, готово је са квантитативним попуштањем, нема више штампања пара. ФЕД диже каматне стопе, Европска централна банка диже каматне стопе. Сада добијате кредит као средње предузеће са 10-11% камате. У домаћој банци, истина, и динарима. Ал' како се то враћа? Којим послом треба да се бавите?

Што се тиче аграра, субвенције које помињете, у реду, али имате и дуг за прошлу годину. Када се средства која сте дужни да вратите одузму од тог новца који сте планирали за аграр, онда је заправо ситуација другачија него што сте то рекли. Формално јесте већи буџет, али за колико? За дуг који је настао тако што нису исплаћене субвенције за претходну годину. Нема потребе да се варамо овде. Не знам још никога ко је на власти а не жели да плати нешто, ко жели да смањује плате и пензије и радује се томе. Али онда изађите па реците – ако желимо да исплаћујемо субвенције пољопривредницима, морамо даље да се реформишемо.

Нема смисла поредити раст у Србији са растом држава у региону, због тога што они свој посао, посао изградње, раде у континуитету готово 30 година, а ми смо почели то пре четири-пет озбиљно. Оно што смо урадили у прве две године након петог октобра је уништено у периоду од 2004. године па практично до 2014. године, није постојала економска политика ове државе. Наравно да нам је било јасно да онај ко хоће да води озбиљну економску политику мора да настави приватизацију, наравно да нам је било јасно да онај ко хоће да води озбиљну економску политику мора да промени Закон о раду, да мора да стегне плате и пензије јер се задужујемо и дошли смо до краја и негирати успехе на том плану, то је непоштовање људи који су те мере издржали. Али није довољно писати писма пензионерима и рећи хвала вам, него – хвала и враћамо пензије које ће расти у складу са бруто друштвеним производом, као у читавом свету. Хвала вам, људи у јавном сектору, уводимо платне разреде. Хвала вам, вас 180.000 колико је у јавним предузећима, укидамо забрану запошљавања. Не могу да буду корпорације ако нема слободног тржишта рада. Све су то слабости о којима треба говорити и ви сте дужни о томе нешто да кажете.

Значи, питам вас шта се – дешава са буџетом уколико ова мера косовских власти остане на снази? Имамо у старту минус један и по. На који начин мислите да помогнете приватном сектору, пре свега мислим на финансирање? Да ли постоји уопште идеја формирања развојне банке и ко о томе да треба да разговара?

(Председник: Време.)

Извињавам се, завршавам.

Реците, одговорите за платне разреде и одговорите, молим вас, на оно што мене веома интересује, а то је питање јавних предузећа.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Министар, изволите.

СИНИША МАЛИ: Хвала пуно.

У наредних пар минута ћу се осврнути на оне делове буџета за 2019. годину и оне делове закона који су пред вама данас који су управо усмерени ка томе да растерете нашу привреду и да подрже не само јавни, него и приватни сектор у његовом расту и развоју.

Прва измена и први закон, то је Закон о доприносима за обавезно социјално осигурање. Као што сам већ рекао, од 1. јануара 2019. године укида се допринос за незапосленост на терет послодавца и то је први вид растерећења укупне привреде и укупне економије Републике Србије. Укупан трошак за буџет је, а исто толико остаје привреди да више располаже у 2019. години, дванаест милијарди динара. То је само једна од мера која је усмерена ка томе да наша привреда, привредна друштва, и приватна и јавна, буду још конкурентнија и још боља.

Друго, Закон о порезу на добит правних лица. Измене тог закона у себи садрже велики број елемената који ће додатно и који додатно растеређују све фирме, сва предузећа у Републици Србији. Укупан износ процењених ових подстицаја и ових растеређења је око седам милијарди динара на годишњем нивоу. Дакле, 12 које долазе због укидања доприноса за незапосленост и плус ових седам, и то су превасходно следећи. Пажљиво ћу их прочитати, пошто је важно да и грађани Србије знају, ово су детаљи, а важно је и за вас да знате.

Дакле, промена метода обрачуна амортизације тако да ће се сва стална средства која се набаве почев од 1. јануара 2019. године амортизовати искључиво применом пропорционалне методе, један од два најважнија захтева која смо добили када смо анкетирали привреду, и кроз Савет страних инвеститора, и кроз Америчку привредну комору и кроз Привредну комору Србије.

Даље, признавање расхода по основу реклама и пропаганде у пореском билансу без ограничења. Пре пар дана имао сам разговоре са Удружењем корпоративних директора Србије; нису били свесни ове промене која њима много значи и сви су је прихватили са великим задовољством.

Признавање трошкова за истраживање и развој у двоструко већем износу у циљу мотивисања обвезника да се одреде за улагање у истраживање и развој, које би пак довело до стварања иновативних производа и услуга. Дакле, све оно што српска предузећа инвестирају у истраживање и развој у дуплом износу се прихвата у пореском билансу, самим тим мање плаћају порез на добит, више њима новца остаје и то је управо још једна од мера како бисмо подстакли иновативност и развој наших предузећа.

Признавање права на порески кредит по основу новчаних улагања извршених у повећање основног капитала тзв. стартап-друштва. Опорезивање дела прихода који оствари носилац ауторског или сродног права по основу накнаде за искоришћавање ауторског дела или предмета сродног права, управо како бисмо стимулисали патенте и велики број иновативних ствари да се патентирају у Србији да буду ослобођени пореског третмана.

Опорезивање дела капиталног добитка оствареног отуђењем права интелектуалне својине развијене у Србији у смислу изузимања 80% истог из пореске основице, огроман подстицај даљем иновативном раду наших предузећа. Право на порески кредит по основу пореза на капитални добитак плаћен у другој држави, још један вид пореског подстицаја за наша предузећа. То је све у изменама и допунама Закона о порезу на добит који је данас овде пред вама.

Трећа ствар која је веома важна за реалну економију, за нашу привреду, то је закон о накнадама. Поново ћу да вам прочитам шта тај закон о накнадама садржи. Малопре сам рекао, две су ствари које је привреда желела, то је уједначавање амортизације, како би убрзали амортизацију основних средстава, како би се подстакли да више купују нову опрему и нову технологију, и с друге стране, јединствени закон о накнадама, све накнаде за коришћење јавних добара прописују се сада једним законом.

Даље, четири постојеће накнаде. Иначе, накнаде када саберемо све ове које смо укинули и које планирамо да укинемо од 1. јануара, то је отприлике две милијарде динара на годишњем нивоу. Дакле, 12 милијарди укидање доприноса за незапосленост, седам милијарди порески подстицаји, две милијарде још додатне, дакле преко 20 милијарди динара остаје привреди више само на основу ових активности измена закона које Влада Републике Србије предлаже за 2019. годину.

Дакле, од 1. јануара 2019. укида се накнада за био-горива, накнада за обавезне резерве природног гаса, накнада за прекомерно коришћење јавног пута, његовог дела или путног објекта, накнада за коришћење комерцијалних објеката којима је омогућен приступ са јавног пута. Смањује се висина накнаде за промену намена шума и шумског земљишта са десетоструке на петоструку вредност основице. Прецизирана је основица, поједностављен начин обрачуна накнаде за одводњавање и још велики низ других промена, да вас сада не замарам овде са свим детаљима. Ту су управо они подстицаји, оне мере које треба да подстакну даљи развој наше економије, како у јавном тако и у приватном власништву.

Можда највећи допринос развоју привреде у Србији држава даје не кроз ове, рекао бих, директне мере, него кроз то што је завршила фискалну консолидацију и потпуно стабилизовала своје јавне финансије, где држава више није терет привреди да расте и да се развија. То се можда најбоље види, малопре сам и рекао, управо по цени капитала, где су каматне стопе и на динарске и на евро обвезнице на рекордно ниском нивоу, што говори и у прилог томе колико је поверење инвеститора у нашу економију, а с друге стране то је и репер за кредите које дају приватне банке и државне банке приватним и државним компанијама. Дакле, цена капитала се многоструко умањила и то је можда још и највећи допринос који држава са стране своје стабилности даје реалној економији.

По питању јавних предузећа, да вам одговорим и на то питање, оно што је веома важно, у делу програма са ММФ-ом посебан осврт је и на јавна предузећа. Тражио сам малопре да ми израчунају колика је укупна добит јавних предузећа у Републици Србији; дакле, она расте из године у годину, а оно што је веома важно, имамо велики број предузећа која

позитивно послују, веома мали број губиташа, ако их имамо уопште, а с друге стране уводимо механизме, прецизне механизме, заједно са Међународним монетарним фондом, како да контролишемо и додатно унапредимо рад наших јавних предузећа.

Да ли верујем да ту постоји могућност и простор за даље унапређење? Апсолутно да. Да ли смо на добром путу? Па то управо бројке показују, што из године у годину укупна дивиденда коју јавна предузећа уплаћују у буџет је све већа. Дакле боље раде, више зарађују, а од тога има корист буџет Републике Србије, самим тим и грађани Србије, посебно кроз повећане плате и повећане пензије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала, министре.

Реч има министар одбране господин Александар Вулин.

Изволите, министре.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Захваљујем, поштовани председавајући.

Желео сам само неколико опаски.

Овде се помињао Закон о раду, а ја сам имао ту част да учествујем у доношењу Закона о раду као тада ресорни министар, и да кажем да то није био закон који се наслањао на закон из 2001. или 2005. године. Закон из 2001. и 2005. године су закони који су не само омогућили, него су учествовали делом у томе да се отпусти 400.000 људи. Никад се није лакше отпуштало него по тим законима. Никад се синдикат није више газио него по тим законима. Никада се и страни инвеститори нису ломили да дођу овде баш, између осталог, и због тог закона.

Видели сте промену. Тих дана када смо доносили закон, у Скупштини није била баш тако идилична атмосфера. Напротив, били смо жестоко нападани, а владе које нису смеле да донесу овакав закон нису имале Вучићеву храброст, као што нису имале ни нашу упорност, као што нису имали ни поверење нације. Захваљујући свему томе ми смо успели и овај закон јесте променио ствари набоље. Зато смо, не само зато али и зато смо смањили незапосленост овако жестоко и зато смо омогућили страним инвеститорима да дођу. Уосталом, и зато у Србији немате ни један једини штрајк. Сетите се како је то изгледало у време када су доношени ови закони, а није то било зато што су радници жељни нерада и штрајка, већ зато што су спасавали голу главу, голу егзистенцију.

Закони које смо ми доносили су помогли, они су спасили нашу привреду. Зато немојмо поредити ове законе из 2001. и 2005. са законима које је донела ова скупштина, које је донела ова власт.

Ви знате да ја не мислим и не држим баш превише до мишљења Савета Европе и њихових органа, али ево само да вам кажем да је тај Савет Европе донео званичан став по питању Закона о раду из 2001. и 2005.

године и рекао да је он антираднички и антиевропски. То се за овај закон није могло рећи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Вулин.

Реч има министар Александар Антић.

Изволите, министре.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Пре свега, уважени народни посланици, даме и господо, било је доста ствари које би напросто било добро прокоментарисати.

Ово о чему је колега Вулин говорио је чињеница коју не треба додатно образлагати. И, сва срећа, ова влада апсолутно не ради по било којим законима који су усвојени у периоду од 2001. године. То би био само наставак катастрофе кроз коју је прошла српска економија, читава наша индустрија, које су уништене страховитим приватизацијама које су, да кажем, дефакто од Србије направиле еколошку државу, јер у Србији после вас није било индустрије.

Некад су постојале неке радничке „Раковице“. И даље су као последица тих закона то еколошке „Раковице“, јер тамо ниједан димњак не ради, и то је резултат тих мера и тих закона, и о приватизацији и Закона о раду, који су оставили готово пола милиона људи без посла. Молим вас, немојте да уопште тражите било какве паралеле и додирне тачке између ваших закона и овога што ми данас радимо.

Јавна предузећа су, наравно, увек проблем и увек треба уложити додатну енергију како би се њихов рад учинио ефикаснијим, транспарентнијим, професионалнијим и слично, али оно што ја морам да истакнем, ту су и колеге, кад се јавна предузећа из енергетског сектора у питању, сва та предузећа послују по први пут позитивно. Значи, никада се није десило да у годинама у континуитету и „Електропривреда Србије“, и „Србијагас“ и „Транснафта“ и „Електромрежа Србије“ послују позитивно и остварују профит, што су јавни подаци који се дају проверити. Ја вас позивам да их проверите сами. Уколико не, даћу вам резултате тога.

Није то последица тога што сам ја генијални министар, нити што су на челу тих компанија генијални генерални директори, већ зато што пролазе кроз озбиљан процес консолидације и финансијског реструктурирања и финансијске консолидације коју радимо заједно са Светском банком. Успеси које постижемо и у „Електропривреди Србије“ и у „Србијагасу“ су, пре свега, резултат једног озбиљног система који је сад у тим компанијама успостављен и који ће тек давати резултате.

Да, није све сјајно, и опет ћу из свог ресора, то је пре свега Јавно предузеће за подземну експлоатацију угља „Ресавица“, које традиционално лоше послује и себи на терет стављам као министру што за ових неколико година нисам можда уложио више енергије како бисмо

тај систем унапредили, али и кад је та компанија у питању, радимо са експертским рударским тимом Светске банке један додатни пројекат и надам се да ће резултат свега тога бити да и у „Ресавици“ направимо неку стазу којом ћемо успети да ту компанију провучемо или макар да сачувамо оне делове те компаније који без икакве сумње имају резерве угља, перспективу попут рудника Штаваљ, рудника Соко, делова рудника Рембас, делова Ибарских рудника итд.

Постављају питање међудржавног споразума приватизације НИС-а и гасовода. Пре свега, ја морам да подсетим још једанпут да су сви ти пројекти реализовани у складу са међудржавним споразумом који је усвојила ова скупштина још 2008. године и заиста не могу да видим у овом парламенту политичке снаге које су гласале против тог споразума. Чини ми се, немојте сад да ми узмете за зло, ако се добро сећам, Лига социјалдемократ Војводине и господин Чанак, они су били јавно експонирани против тог пројекта и, наравно, можда, не знам ко је тада био још у Парламенту, госпођа Мићић, то сам готово увек сигуран, тако да, значи, општи консензус у друштву је постојао око тог међудржавног споразума. Резултат тог међудржавног споразума је и приватизација НИС-а и изградња „Банатског Двора“ и пројекат гасовода.

Тај пројекат гасовода је 2014. године заустављен стицајем различитих околности, пре свега због проблема у Бугарској, и надам се... Ја још увек нисам апсолутни оптимиста, релативни сам оптимиста, бићу оптимиста када видим масивне радове у Бугарској, Србији и Мађарској на реализацији тог гасовода. Надам се да ће до тог гасовода доћи. То је заиста у врхунском интересу Републике Србије и са становишта енергетске безбедности, и сигурности снабдевања, и даље гасификације и индустријализације Србије, али коначно и са становишта профита.

И однос власништва у компанији која развија тај гасовод, у складу са ранијим договорима, 51% Гаспром, 49% Србијагас, верујте ми, уопште није лоше за Србију. Штавише, ризик кључни тог процеса и пројекта пре свега лежи у закупу капацитета тог гасовода. Читав пројекат и приходи који се очекују од тог пројекта у износу од 108 милиона долара годишње су пре свега везани за закуп капацитета. Па нормално је онда да она страна која гарантује закуп капацитета својим гасом и преузимањем тог ризика има ту ситну нијансу разлике у власништву.

Не бих коментарисао и, мислим да сте на јако танком леду, да причамо сада о „Азотари“, поготову са становишта тога шта је проузроковало у финалу одлазак „Азотаре“ у стечај. Ја морам ту да кажем да је катастрофа „Азотаре“ почела од 2006. године и катастрофалне приватизације којом је компанија продата будући да би одмах након приватизације кључна производна линија била од стране новог власника

изнета из „Азотаре“, из Србије, однета у иностранство, продата за далеко веће паре него што је купљена.

(Чедомир Јовановић: То није тачно.)

Ма како није тачно? Немојте, господине Јовановићу. Да није изнета линија за карбамиде и да није разорена тада производња у „Азотари“, ми бисмо данас имали успешну „Азотару“, тако да је дебакл „Азотаре“ опет последица вашег катастрофалног закона о приватизацији и катастрофалних приватизација које су рађене у том периоду. Тако да ми данас имамо један невероватно комплексан задатак, да у једном страховито тешком, и геостратешком и економском, моменту и развијамо Србију али и пегламо све проблеме, који су пре свега производ катастрофалних приватизација које су реализоване у Србији након 2000. године, а пре свега у периоду 2003, 2004, 2005, када су и били „највећи“ приватизациони приходи у буџету Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Поштовани народни посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ст. 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18.00 часова, због потребе да Народна скупштина што пре донесе акте из дневног реда ове седнице.

Такође вас обавештавам да сада управо дајем паузу и настављамо са радом у 15.00 часова. Хвала.

(После паузе – 15.00)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо са даљим радом.

(Чедомир Јовановић: Реплика.)

Господине Јовановићу, по ком основу?

(Чедомир Јовановић: Па реплика, да одговорим министру.)

Не можете ви да одговорите министрима. Они су одговарали на ваша питања.

(Чедомир Јовановић: Погрешно сам протумачен, поготово Антић.)

Погрешно су вам одговарали? Добро, изволите.

ЧЕДОМИР ЈОВАНОВИЋ: Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици, представници Владе, само кратак одговор.

Што се тиче Закона о раду, још једанпут желим да истакнем да је закон који је усвојен 2001. године искључиво имао један циљ, да учини динамичним тржиште рада. То је и била обавеза која се појавила пред Владом 2014. године и због тога заиста не постоји никаква разлика између закона који смо ми усвојили 2001. и овога што је урађено 2014. године.

Уз сваки напор данашње власти да направи неку дистинкцију и разлику у односу на нас, суштина је врло једноставна – није било могуће економски развијати земљу без реформе радног законодавства, и то смо учинили. Наравно, не мимо синдиката. Лично сам водио разговоре са репрезентативним синдикатима, последњи је трајао девет сати. Добили смо њихов пристанак. Исти случај је и са Међународном организацијом рада.

Пошто овде нема господина Антића, нећу превише...

(Александар Антић: Ту сам.)

А, ту сте?

Господине Антићу, не знам да ли вам нешто значи чињеница да ваша странка постоји 28 година а да је на власти у овој земљи 26, а од октобра 2000. до данас на власти сте 16 година, па када описујете и говорите о радничкој „Раковици“, о стотинама хиљада људи који су остали без посла, да ли видите неку улогу сопствене партије у томе што описујете као неко наслеђе прошлости.

Ја се сећам да је 5. октобра „Раковица“ била пуста, да ИМР није радио, да „Рекорд“ није радио, да „21. мај“ није радио. Сећам се да је радила „Галеника“ до 2008. године. Не знам да ли видите неку улогу ваше партије у чињеници да је данас „Галеника“ приватизирана као привредна руина, а од нас је направила да, уместо цивилизованог народа, ми изгледамо као племе које је сишло са Карпата. Сопствену фармацеутску индустрију више немамо.

Што се тиче „Азотаре“...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем колега Јовановићу, два минута.

ЧЕДОМИР ЈОВАНОВИЋ: Океј, хвала.

(Неђо Јовановић: Реплика.)

Изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Јавио сам се за реплику већ након претходног говора господина Јовановића, али је, нажалост, дошло до прекида седнице и паузе.

Реплика је једноставна, имајући у виду да је изнет низ нетачних података и навода, нарочито када се ради о такозваним пљачкашким приватизацијама, па ћу ја морати да укажем на чињенице које нико не може да доведе у сумњу.

Прва, да је од 2001. године до 2009. године у Србију унето ни мање ни више него 128 милијарди долара страних инвестиција за куповину домаћих предузећа. Где су те паре? Где су се те паре појавиле у било ком финансијском току или токовима Републике Србије? Да не заборавимо, 128 милијарди долара подразумева 13 хиљада долара по становнику.

Следећа чињеница, коју такође нико не може да доведе у сумњу – 2.400 приватизација је, господине Јовановићу, спроведено.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Без личног обраћања, колега.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Извините.

Дакле, од тих 2.400 приватизација, 620 приватизација је раскинуто. Шта то значи? Одговор државе на системску пљачку јесте био раскид приватизације. Ко ће „Магнохрому“ да врати радијаторе, ко ће „Магнохрому“ да врати машине, ко ће „Магнохром“ да врати у оно стање у ком је био пре пљачкашке приватизације када су браћа Индијци дошли и покупили све до писоара? Ко ће то да врати? Ко ће да надокнади штетне последице које су се појавиле од тих приватизација? Подсећања ради, човек који је био директор „Цес мекона“, консултантске фирме за све приватизације, постао је премијер.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Приводите крају.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Завршавам у последњој реченици.

(Чедомир Јовановић: Ви сте га изабрали.)

Није тачно, него то је ваш премијер, кога сте оставили на месту директора „Цес мекона“ а истовремено га одредили за премијера.

(Чедомир Јовановић: Ја сам био против њега.)

Добро. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Јовановићу.

Реч има министар господин Антић.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Даме и господо народни посланици, господин Јовановић се јавио за, претпостављам, реплику да би ми реплицирао на тему „Азотаре“ и о свему је говорио осим о „Азотари“, где су подаци и чињенице које сам ја изнео апсолутно тачне и проверљиве.

Године 2006. „Азотара“ је, у складу са тим генијалним законима, приватизована за 11 милиона и нешто евра, да би...

(Чедомир Јовановић: Чија влада?)

У складу са сјајним законом о приватизацији ... да би након тога само једна од линија – гле, она кључна, Карбамид 2 – била, мимо сагласности и мимо било какве економске логике, продата за 32 милиона и након тога „Азотара“ девастирана, јер дефакто узета јој је душа, узета је кључна линија и након тога је она кренула у понор. И, уместо да полемишемо на ту тему, ми сада полемишемо на неку другу тему и сада се врши једна потпуна замена теза.

Ја заиста не посматрам кроз ружичасте наочаре период и све време у коме је Социјалистичка партија Србије била на власти. То је време препуно различитих изазова, добрих одлука, нажалост и лоших, успона и падова. Али нисам ја хвалио време у коме је Социјалистичка партија Србије била на власти као идеално време и лупао се у груди како је у то

време било све сјајно, већ напротив, нама се намеће овде теза да ово што ова влада ради је континуитет неких добрих потеза који су кренули у периоду после 2000. године. Везано је и за Закон о приватизацији, везано је и за Закон о раду.

Ја апсолутно одговорно кажем и понављам још једанпут, апсолутно то не стоји и највећа срећа за ово друштво је што ова влада има потпуни дисконтинуитет са том једном катастрофалном политиком која је разорила привреду и економију Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Чедомир Јовановић: Реплика.)

Немате право на реплику, колега Јовановићу.

(Чедомир Јовановић: Нећу више, само да завршим ово.)

Жао ми је. Ако бих сада мимо правила вама дао право...

(Чедомир Јовановић: Пословник, члан 107.)

По пословнику, члан 107, изволите.

ЧЕДОМИР ЈОВАНОВИЋ: Нећу злоупотребљавати Пословник, завршићу овде. Мислим да ми је било потребно 10 секунди само да одговорим и тиме не би било простора уопште за полемику.

Помињете председника Владе вашег. Мирко Цветковић је ваш председник Владе, изабрали сте га овде у Скупштини...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Јовановићу, ви сте управо ушли у реплику.

(Чедомир Јовановић: Извињавам се.)

Члан 107, да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни?
(Не.) Хвала лепо.

Реч има колегиница Санда Рашковић Ивић.

Изволите.

САНДА РАШКОВИЋ ИВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Господо министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, слушајући данас министре, заиста је велика штета да имамо обједињену расправу за ове 62 тачке, зато што овде имамо поред буџета, који је у ствари сам живот Србије и крвоток Србије, и низ других јако важних закона, који су такође од великог значаја за живот грађана Србије. Стиче се утисак да је некако све обједињено можда из неког јавашлука, извињавам се, или због неке жеље да одређени закони прођу онако испод радара.

Морам да признам да ја због обимности материјала нисам стигла ни све да прочитам а камоли да се удубим у све, па оно што сам читала и проучавала, на то бих дала и одређени осврт.

Пре него што почнем о буџету, који наравно треба да буде главна тема, јер буџет је ипак, као што рекох, крвоток једне државе и сам живот, желела бих да кажем неколико речи о Предлогу закона о изменама Закона о враћању одузете имовине и обештећењу. Да преведем, ради се о закону о реституцији.

Закон о реституцији донела је једна друга скупштинска већина 2011. године, и то једним делом у намери да се неправда исправи, иако је немогуће ту неправду и отимачину исправити, али и једним делом, рекла бих великим делом, и због тога да се испуни нешто што је био услов за приближавање Србије Европској унији.

Тада је било одређено да се 2013, па онда после тога 2015. године, исплаћују обвезнице за оне људе који су били власници а којима није могла у природи да се врати њихова имовина. Тадашњи министар финансија господин Вујовић је имао толико образа и храбрости да изађе пред грађане и да каже – ми немамо новца у овом тренутку и не можемо да исплатимо обвезнице. А сада се, рекла бих, проналазе неки разлози, као безмало криво је то што има јако пуно људи, јер има 64.350 захтева који нису правоснажно окончани јер су првостепени поступци у току, поступци по жалби и тужби, и онда се цела ствар опет пролонгира за наредне три године, па се онда доспеће, које је требало да буде ове године 15. децембра, пребацује на 2021. годину и тамо стоји да ће између 2021. и 2033. године бити исплаћиване те обвезнице.

Онда кад је закон доношен, тада је закључено и да људи који имају 65 до 70 година имају предност, међутим, људи који данас имају 70 година имаће преко 80 година 2033. године, када им буду пристигла ова финансијска средства.

Дакле, наводи из овог образложења уз овај предлог закона одсликавају ипак систем како у овој земљи све функционише неко време, а то је да све што може да се одложи се одложи, по оној народној – што можеш да урадиш прекосутра, немој никако да урадиш сутра. Гура се под тепих, па тако и овај закон о реституцији није једини закон где имамо одлагање.

Одлагање имамо и код неких закона који су јако значајни а имају и те како везе са животом у Србији, а и са буџетом, а то је Предлог закона о изменама Закона о платама службеника и намештеника у органима аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе – то је у ствари одлагање платних разреда; Предлог закона о изменама Закона о запосленима у јавним службама – овде имамо практично на снази и даљу забрану запошљавања; даље, имамо Предлог закона о изменама Закона о систему плата запослених у јавном сектору и Предлог закона о изменама закона о платама запослених у јавним агенцијама и другим организацијама

које је основала Република Србија, аутономна покрајина или јединице локалне самоуправе. Значи, овде свуда имамо одлагање за по годину дана јер наводно није још направљен каталог свега, свих тих ствари и не може да се иде у реализацију ових закона, иако знамо да је 2013. године, негде у ово време, или у децембру месецу, обећано да ће се ићи у реформе и да ће те реформе већ догодине ступити на снагу, па онда '14, '15. итд., и ево нас у '18. години, а све се одлаже за '19. годину.

Такође, испод радара негде пролази и Предлог закона о стицању својине над земљиштем и објектима и водовима РТБ Бора, где сам ја ово разумела као својеврсни лекс специјалис, односно да сада, након целог низа година, вишедеценијских тих реформи, све оно што је припадало држави одједном треба да припадне фирми, и то оном делу фирме који је под кинеском управом. Да одмах будем јасна, мени су јако драги Кинези и Република Кина, и због Косова и због њихове културе и уопште улоге коју играју у свету, али мени је дража Србија и дражи ми је српски интерес. Свакако ова врста лекс специјалиса ће узети наше ресурсе. То се зове страним инвестицијама, а господин Катић, др Катић каже да оно што је некад било, а то је тржиште и преузимање ресурса, што се дефинисало као колонијализам, данас се дефинише као страна инвестиција.

Даље бих се пре приче о буџету осврнула и на два закона која се тичу просвете; то је Закон о патентима и, наравно, још више, Закон о науци. Понављам, некако ми је можда и промакло, поздрављајући свакако да постоји фонд и да се науци посебна пажња посвећује, морам рећи да ја нисам разумела, односно мени изгледа као да је ту заборављена категорија фундаменталних наука. Добро је да се наука повезује са привредом, али имате неке фундаменталне науке, као што је математика или као што је теоријска физика или теоријска хемија, које не могу да се повезују са привредом. Исто тако, чини ми се некако да нису узете у обзир, барем не довољно, друштвене науке, које не могу да се квантификују и повезују са привредом, али које су јако важне у неком идентитетском смислу.

Ја бих сада прешла на сам буџет. Слушајући министра Малог ми смо овде могли да стекнемо утисак да је ово историјски буџет, никад бољи, изванредан, никад мањи јавни дуг, суфицит, расту плате. Неке од тих ствари стварно стоје. Међутим, ја сам се мало потрудила и прочитала сам и шта каже друга страна, шта, рецимо, каже господин Боаров, шта каже др Катић, шта каже др Николић, шта каже Фискални савет, у коначном, који је свакако једна институција коју је, у ствари, бирала овде ова скупштина и која је досад давала и подршку, али такође и добронамерну критику, и управо на ту добронамерну критику бих се ја и осврнула.

Ја ћу почети од господина Боарова, који каже – добро је да се дају три правца ка подршци развоју, јер то је подршка развоју, а то је да се

плате повећавају, да се смањује оптерећење привреде и да расту јавне инвестиције. Ево, у томе се негде слаже и Фискални савет. Каже – добро је да се плате повећавају. И ја кажем – добро је да се плате повећавају. Много људи нам одлази из земље, плате су заиста ниске, плате лекара и медицинског особља, и свих осталих, и војске и полиције и сваког.

Што се тиче лекара и здравственог особља, чини ми се да смо ту прилично закаснили, зато што, ето, само ове године 800 специјалиста одлази из ове земље. Међутим, оно што у комбинацији са овим порастом плата некако не иде и боде очи да буде успех комплетан јесте забрана запошљавања. Ми са том забраном запошљавања, односно Влада са забраном запошљавања може да подигне плате. Међутим, поставља се питање, опет, ко ће нас да лечи, ко ће да ради на многим дефицитарним пословима за којима данас постоји јако велика потреба, а сем тога, ми на тај начин и повећавамо одлив младих људи у иностранство, јер ако ви не можете да се запослите, ако имате опет забрану запошљавања, ви немате друге него да спакујете кофере и да одете у иностранство.

Што се тиче смањења оптерећења привреде, то је такође ствар која треба да се поздрави. Фискални савет је имао идеју и препоруку да то буде, уместо на сваких 63 динара сто да се уплаћује, односно 163, да се уплати 60. Међутим, ишло се на то да се уплаћује 62 динара, што јесте нека помоћ, али није она помоћ која би заиста могла да да праве резултате.

Што се тиче пораста јавних инвестиција, морам да кажем да је тај пораст јавних инвестиција сконцентрисан више на набавку војне опреме, па и полицијске, али нарочито војне опреме, и оно што је новинар Васовић рекао – наоружава се сиротиња. Наравно, нисам против тога да се Србија наоружава, али мислим да имамо много пречих ствари од наоружања, поготово ако се види у каквом нам је стању инфраструктура, јер овде се сада за инфраструктуру одваја само 100 милиона, а људи из Фискалног савета сматрају да би 300 милиона била негде много боља цифра, која би више радила на подизању инфраструктуре и општег стања у Србији.

Господин Боаров даје један доста добар коментар рекавши да ове капиталне инвестиције у које се улази и за које се одваја новац не дају у грађевини толику конјуктуру као за време Социјалистичке Југославије, јер се данас уграђују и увозни материјали, а и многе фирме које добијају посао су стране, па онда имамо тако у Новом Саду, у великом центру Лидловом, у мултинационалном центру Променада, имамо Румуне који раде и румунске раднике, имамо Русе који реконструишу пругу у Чортановачком тунелу, имамо Кинезе на Коридору 11, вероватно ћемо имати Бехтел, односно Американце на Шумадијском коридору, тако да се не добија оно што би требало да се добије у смислу неке конјуктуре читаве државе.

Посебно бих се осврнула на буџет за социјалу, који је ове године за чак 22 милијарде динара свеукупно мањи него што је био у претходним годинама, а у исто време, рецимо, купују се роба и услуге за више од 8,4% и највише услуге по уговору и путовања. Онда разне субвенције, које су више од 10,9%, и то за Коридоре, за Службени гласник, за Канцеларију за Косово и Метохију, 7,1% иде на локалне заједнице, и то не све, него само неке, а у исто време фонд за пензије смањује се минус 2,4%. И, оно на шта Фискални савет има такође примедбу је то да држава остаје без тога да се законом уређују пензије, него ће то бити нека врста милостиње, оно – три хиљаде за госпођу, две хиљаде за господина.

Када видимо да социјала пада, па да падају средства за борачку и инвалидску заштиту, за социјалну заштиту, за новчану помоћ, за породични смештај, за остала давања, која су умањена, као што је, рецимо, намиривање запослених у случају стечаја, а највише се смањује расхода за обављање делатности установа социјалне заштите па се онда сви љуте што социјални радници не обављају своје послове како треба. Видимо да се новац смањује и да је новац за социјалу, у ствари, 31 милијарду, 32 милијарде износи за уговоре о делу, а за путовања је одређено шест милијарди. Три милијарде је накнада штете која је нанета од стране државних органа, то су ова таблоидна хапшења, а за елементарне непогоде имамо само 0,8 милијарди и за избеглице имамо исто тако 0,8 милијарди.

Значи, ја бих рекла да овде влада, кад се погледа где је буџет смањен, једна прилична несвесност социјална и неодговорност што се тиче овог буџета. Такође, рекла бих да није предвиђена нити једна капитална инвестиција.

Ја морам полако да завршавам и завршићу са речима господина Катића, који је рекао да је потпуно погрешно да се хвалимо порастом БДП-а ове године за 4,2 а да ће он до године бити 3,5, зато што би било реално да се то гледа а ла лонг, кроз најмање 10 година, и да оне земље које имају *per capita* мали БДП, а Србија има испод пет хиљада долара, за разлику од, рецимо, Чешке, која има скоро 30.000 долара, или Аустрије, која има негде, чини ми се, 46.000 долара, не можемо тиме да се хвалимо.

Што се тиче јавног дуга, за који министар каже да је смањен, доктор Катић каже – много рекламирани пад јавног дуга у односу на БДП је у домену финансијске алхемије и могао би се назвати тријумфом методологије над здравим разумом.

Овај буџет има јако мало добрих страна, има више лоших страна и ја бих рекла да је он више изборни него што је развојни. Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар господин Шарчевић.

Изволите.

МЛАДЕН ШАРЧЕВИЋ: Хвала, господине Арсићу.

Само ради јавности, а и госпођи Санди да појасним ове ствари, а везано је за закон о фонду.

Ја сам дубоко захвалан Министарству финансија што је прихватило да ми можемо да уђемо сада, пре Нове године, у закон о буџету да би фонд имао видљива средства. А иначе, завршен је закон о науци и истраживањима, који је кровни закон.

Док нисмо имали ова два закона, ови ће бити врло брзо, у следећем заседању Скупштине, имали смо 2016. године свађу међу истраживачима, између ДХ поља и других наука, тако да је оборен и пројектни циклус, као што знате. Ми смо успели да увучемо младе истраживаче кроз једну другу форму, али тада се то решавало путем правилника. Тај правилник је био пре свега недовољан правни акт, а с друге стране сам концепт фонда је концепт који постоји у многим развијеним земљама широм света и он треба да на неки начин да сигурност истраживачима да ће бити потпуно независан фонд, значи који неће зависити од министарства до министарства, него као једно потпуно независно тело које ће имати свог директора, управни одбор, надзорни одбор и који ће имати прилику да бира најбоље програме.

Оно што је јако важно, све су фундаменталне науке, друштвене науке, заштићене. Јер, ако узмете у самом овом акту, овог закона, под Програми фонда први програм је програм развоја, други програм је стратегија, па идеје итд., али у развоју говоримо да програми основних и примењених истраживања, под основним истраживањима управо мислим на фундаменталне науке, тако да сви они могу да аплицирају и кроз фонд.

Управо да бисмо заштитили фундаменталне науке и истраживања у области ДХ поља, ради се тај закон, који је готов. Ево, данас смо добили и завршна мишљења из министарстава и законодавства и он је завршио своју процедуру. Тамо ћете видети да ми кроз следећи буџет, па и овај сада, за 2019. годину, управо то раздвајамо, да ће на нашем министарству као матичном се налазити одређена средства која ће управо служити за сигурност истраживача који не могу да иду на овај пројектни начин, да се на тај исти начин везују за привреду.

Као што вам је познато, ми хватамо корак са 4.0 револуцијом, али свет говори о 5.0, где је свакако друштвена наука нешто што предњачи у том делу и ми отварањем пре свега истраживачке станице у Тршићу смо показали да после Петнице, после дуго година је држава уложила у један центар који није само лингвистички него и подручје друштвених наука.

Ово је само појашњење, да знате да смо на квалитетнији начин мислили о свим истраживачима из свих области, али и у овом фонду има места за њих. Чак постоји један програм, и тиме завршавам, зове се креативност, где уметност аплицира. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар господин Синиша Мали.
Изволите.

СИНИША МАЛИ: Хвала лепо.

Уважени посланици, само пар коментара.

Дакле, по питању Закона о враћању одузете имовине, и сами сте чули да у овом тренутку постоји 64.000 још нерешених случајева и, управо због принципа одговорности, неопходан је додатни рок како би се тачан износ обештећења утврдио, на основу којег онда Влада Републике Србије по закону утврђује тзв. коефицијенте обештећења. То је једини разлог због којег чекамо решење тих случајева, како бисмо, на крају крајева, и утврдили прави износ обештећења, при чему смо у потпуности и потпуно посвећени коначном решењу овог проблема. Наравно, када будемо знали укупан износ о којем се ради.

По питању повећања плата у јавном сектору, смањења оптерећења привреде и повећања инвестиција, не постоји забрана запошљавања у Републици Србији, постоји контрола запошљавања. Дакле, тамо где постоји потреба за додатним запошљавањем, тамо се и запошљавају људи. Оно што је посебно важно, управо мера која је усмерена ка повећању плата у јавном сектору треба и да допринесе томе да ти људи боље живе и да не доносе одлуку да одлазе из наше земље, него да остану овде и да своју будућност и будућност своје породице, на крају, овде и остваре.

По питању буџета за Министарство за рад, запошљавање и борачка и социјална питања, мислим да је овде само питање, нећу да кажем незнања, евентуално је неопходно појашњење. Дакле, буџет Министарства за рад и запошљавање 2019. у односу на 2018. годину је већи за 1.065.000.000 динара. Оно о чему се ради што можда није јасно, буџет из 2018. године је износио 149,2 милијарде, а у том буџету је било 23,4 милијарде трансфера ПИО фонду за стаж осигурања и накнаду разлике до најниже пензије. Тај трансфер је сада, у договору са ММФ-ом и Министарством за рад, запошљавање и социјална питања, пребачен на раздео Министарства финансија. Тако да права остају иста, ради се само о техничкој расподели тих апропријација и раздела, али када саберете и једно и друго право, долазите до већег буџета у 2019. у односу на 2018. годину за 1.065.000.000 динара, што потпуно показује колико смо посвећени помагању оних којима је наша помоћ најпотребнија, уз многобројна права које је Влада Републике Србије увела ове године. Управо буџет за ово министарство то одсликава.

На крају, да ли да се хвалимо са БДП-ом или не, ја ћу вам рећи, у овом тренутку, за првих девет месеци имамо пројекцију раста БДП-а од 4,5%, до краја године пројектујемо раст од 4,2%, а сада ћу да вам прочитам пројекције Европске комисије по питању стопа раста БДП-а до краја

године земаља у окружењу и још неких земаља у Европи. Дакле, пројекција стопе раста у Босни је 3,0%, у Бугарској 3,5%, у Хрватској 2,8%, у Македонији 2,1%, у Црној Гори 3,9%, у Румунији 3,6%, у Чешкој 3,0%, у Естонији 3,5%.

Дакле, ако остваримо стопу раста БДП-а до краја године од 4,2 или 4,3 посто, да, ја мислим да треба да будемо поносни на ту стопу раста. Мислим да треба да се хвалимо том стопом раста. То је огромна разлика у односу на стопе раста које је српска економија имала 2008, 2009, 2010, 2011. године – минус 3,1 или 3,6, минус један, раст од 0,4%.

Сада смо на правом путу. Српска привреда је на правом путу опоравка. Високе стопе раста из ове године дају нам право да будемо оптимисти и за следећу годину, а нарочито због тога што је буџет за 2019. годину конципиран да кроз подизање плата и пензија, да кроз повећање капиталних инвестиција и растерећење привреде додатно омогући реализацију тих стопа раста. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар господин Антић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Уважени народни посланици, веома кратко.

Госпођа Рашковић Ивић је током своје дискусије исказала један степен забринутости да ће због већег броја тачака које се налазе на дневном реду у овој расправи један број законских пројеката остати у неку руку испод радара укупне јавности. Управо из тог разлога ја сам приликом уводног излагања дао један шири контекст везано за тачку коју сте, међу осталима, навели као тачку за коју имате ту дозу забринутости, а везана је за стицања права својине на земљишту, објектима и водовима Рударско-топионичарског басена РТБ Бор. Дакле, потпуно супротно, ја сам ту тачку управо истакао са посебним једним акцентом да би била у пуном фокусу јавности и да би апсолутно сви народни посланици, али и укупна јавност, разумели да као део процеса у коме се налазимо, а везано за избор стратешког партнера за РТБ Бор, усвајамо и овакав закон.

Овај закон, ја морам да кажем, он ма колико има елементе лекс специјалиса, он је пре свега закон који, да кажем, на технички начин решава вишегодишње и вишедеценијске проблеме које ми имамо у нашим књигама. Не само у Бору, него у читавој Србији. Дефакто он даје одговоре на питања како да се сада та заједничка компанија организује у свом неком наредном периоду са становишта власништва над појединим објектима, и једним делом земљишта, на којим постоје различити основи по којима је РТБ Бор данас уписан. Нажалост, ви знате какво је стање у нашим књигама. Тамо има пашњака – знате где све има пашњака, па има и у центру Београда – има пашњака и где се обавља рударска делатност.

Такође, РТБ Бор је на појединим важним сегментима који су неопходни за обављање његове рударске делатности држалац са правом коришћења над својином која је државна, која је друштвена, мешовита. Значи, читав један дијапазон различитих правних ситуација над земљиштем које дефакто користи, које суштински јесте власништво РТБ Бора, само се у књигама води другачије, и ми то овим законом уређујемо.

Али морам посебно да вам скренем пажњу на оно што сте коментарисали, да ми овиме неке поклањамо, или дајемо или препуштамо, која год да је формулација, наша природна богатства. Скрећем вам пажњу на два сегмента. Један се налази у члану 5. овог закона, који каже – успостављање права својине у корист РТБ у смислу овог закона не односи се на непокретности које су добро од општег интереса и добро у општој употреби и у јавној својини у складу са одредбама закона којима се уређује јавна својина. Дакле, апсолутно овај закон не излази из оквира Закона о јавној својини. Оно што не може да буде у тој врсти власништва апсолутно неће прећи у то власништво и члан 5. то експлицитно каже.

То је један сегмент, а онај други сегмент, за који ја ценим из ваше дискусије да је и вама, али и свима нама, далеко важније, јесу рудна богатства. Дакле, компанија „Зићин“ ће негде средином децембра уплатом од 350 милиона долара стећи 63% власништва над компанијом РТБ Бор. Компанија РТБ Бор није, нити може бити – ни РТБ нити било која друга рударска компанија у Србији – власник наших минералних сировина. Компанија РТБ има лиценце и права за истраживање и експлоатацију бакра и осталих племенитих метала којима се бави. Тако да „Зићин“ апсолутно не постаје власник ниједног милиграма нашег природног богатства. Они не постају власници ни бакра, ни злата. У складу са Уставом Републике Србије, апсолутни власник свих природних сировина, свих минералних богатстава Републике Србије је Република Србија. Компаније на том нивоу могу имати само права на експлоатацију, коју обављају у складу са Законом о рударству, у складу са програмима које ми одобравамо, плаћајући рудну ренту Републици Србији у складу са законом.

Тако да, апсолутно вас уверавам, не постоји ниједан разлог за забринутост. Сви витални интереси Републике Србије су у овом процесу апсолутно сачувани, са једне стране, и са друге стране, овај процес представља заиста, апсолутно сам уверен, један врхунски интерес за Републику Србију, од чега ће беневите осетити и источна Србија, која ће поново да заживи у пуном капацитету, али и читава Србија, јер ће РТБ са новом енергијом и новим инвестицијама, са 1.260.000.000 долара

инвестиција у рударство и прераду, постати један од најзначајнијих стубова нашег укупног привредног развоја. И, ту бих завршио.

Данас рударство у Србији учествује у БДП-у са око 1%. Када се заврши овај инвестициони циклус у РТБ-у и када се заокружи тај процес са оним пројектом Чукару Пеки Тимок само производња бакра ће учествовати у нашем БДП-у са 5%. Тако да ће рударство постати, без икакве сумње, најдинамичнији сегмент нашег укупног развоја, дубоко верујем на задовољство и велики успех читаве Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре Антићу.

(Санда Рашковић Ивић: Реплика.)

Немате право на реплику, колегинице Рашковић Ивић.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући.

Пре него што почнем са својим излагањем, ја бих желео да грађанима Србије покажем како изгледа дневни ред. Е, овако, поштовани грађани Србије, изгледају 62 тачке дневног реда које су стављене у једну тачку дневног реда расправе, што значи да ми из опозиције, који треба да говоримо критички против Владе, јер нам је то посао, да укажемо на све што власт ради лоше, имамо нешто мање од 20 секунди да говоримо по сваком закону од ова 62 предлога закона, рачунајући и најважнији закон у једној календарској скупштинској години, а то је закон о буџету за наредну годину.

Оно што одмах желим да кажем јесте да Двери нису опозиција држави Србији, већ су Двери опозиција владајућем режиму Српске напредне странке и Социјалистичке партије Србије и наша је обавеза да подржимо све што је добро, али и, још више, да критикујемо све што је лоше, а тога има много у редовима актуелне власти.

Ја бих конкретно овај буџет за 2019. годину назвао суперхиковски буџет или класичан напредњачки буџет који подразумева – отмите сиромашнима и дајте богатима. Ево да конкретизујем шта то...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изричем вам опомену, господине Обрадовићу. Молим вас да оцене буџета и сваког другог закона држите у оквирима пристојности.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани председавајући, можда ви нисте читали чувени култни стрип Алан Форд, али свако ко га је читао зна шта значи када некога упоредите са Суперхиком, који је био познат по томе што је отимао од сиромашних и давао богатима.

Нисте ми дозволили да довршим шта сам под тим мислио. Господин Сениша Мали, актуелни министар финансија, одлично ће ме разумети.

Дакле, како је актуелна власт стабилизовала финансијске прилике у Србији, како је консолидовала државну касу? Тако што је опљачкала сопствени народ. Смањити плате и пензије, повећати порезе, таксе, акцизе, повећати порез на имовину, повећати цену горива у Србији, и тако лепо узмете од свога народа и ставите у државну касу, а онда из те државне касе дајете својим пријатељима из страних мултинационалних компанија које долазе у Србију и субвенционистете са народним државним парама свако њихово новоотворено радно место.

На тај начин, дакле, оштећени су, пре свега, пензионери – 850.000 њих, који су опљачкани за четири године за 850.000.000 евра. Оштећени су запослени у јавном сектору, који су такође опљачкани због смањења плата. Оштећени су пољопривредници, којима су смањене субвенције са 14 на четири хиљаде динара, и који немају регресивно дизел-гориво, тј. плаћају најскупље дизел-гориво у Европи, а то им је основно средство за рад у пољопривреди. Наравно, оштећена је и држава Србија овом распродајом наших природних и привредних богатстава, јер ово је прва власт која продаје и рудна богатства, и пољопривредно земљиште, и речне токове, изворе чисте пијаће воде и то је нешто што је заиста апсолутно недопустиво.

Оно што ја данас овде желим да кажем и да тако наступим, за сваку ствар коју будем критиковао актуелну власт ја ћу понудити и решење шта би Српски покрет Двери и шта би Савез за Србију, као највећа опозициона групација у овом тренутку у Србији, урадила да смо тренутно на власти.

Дакле, што се тиче пензионера, Двери и Савез за Србију надокнадиће им све што им је опљачкано у претходне четири године, за време важења привременог начина исплате пензија. Дакле, пензионери могу да буду спокојни; будућа власт, која долази после пада Александра Вучића са власти, на челу са Дверима и Савезом за Србију, надокнадиће им оно што им је Српска напредна странка опљачкала, а ради се, да подсетим, о 850.000.000 евра и опљачканих 850.000 пензионера.

Што се тиче пољопривредника, повећаћемо субвенције за пољопривредну производњу и све оно што ова власт даје страним фирмама ми ћемо преусмерити у подршку домаћој привреди и пољопривреди. И то вам се обавезујем у име Српског покрета Двери и Савеза за Србију у целини.

Такође ћемо смањити акцизе на гориво, јер је недопустива ова пљачка грађана Србије са овако ненормалном ценом горива, где акциза чини 55% цене горива, што значи да држава може да утиче на цену горива али неће, држава хоће да настави са пљачком својих грађана.

Оно што такође овде желим да истакнем јесте да ћемо ми национализовати све оно што је опљачкано од овога народа буразерским

шемама и комбинацијама са вашим пријатељима из страних компанија, којима будзашто продајете РТБ Бор, или ПКБ или Аеродром Београд. Све то мора бити враћено држави Србији, а они ће бити праведно обештећени. Све што су уложили биће им враћено, али неће моћи да газдују српским природним и привредним богатствима, то ће моћи да газдује само држава Србија и то ће моћи да буде у власништву искључиво грађана Србије.

Оно што посебно желим да нагласим јесу управо домаћи привредници, које сте ви заборавили. Нигде их апсолутно ви нити помињете, нити примећујете да милион људи у Србији ради у малим и средњим предузећима, да неки послодавци овде имају огромне обавезе према држави, да су порези на зараде ненормално велики и да ви дајете све за стране компаније, а веома мало или готово ништа домаћем привреднику.

Могло је да буде много значајније смањење пореза и доприноса на зараде запослених, могла је да буде много већа подршка, и кроз субвенције, и кроз пореске олакшице, и кроз извозне гаранције и кроз повољне кредите домаћој привреди и домаћој пољопривреди, а не да у првом плану имате искључиво страног инвеститора, који је овде заштићен као бели медвед.

Подсетићу вас да је недавно један ваш велики пријатељ, страни инвеститор, немачка компанија „Серфуд“ из Смедерева, побегла из Србије тако што је затворила свој погон у Смедереву, који је иначе изграђен средствима Града Смедерева, који је узео кредит од 300.000.000 динара да би изградио халу овој немачкој компанији. Лично Александар Вучић је уручио кључеве овој немачкој компанији, али га сада нема, када је ова немачка компанија побегла из Смедерева а да није испунила своје уговорне обавезе. Била је обавезна да запосли 300 људи. Никада није запослила 300 људи. Запослила је прво 65 људи, па пала на 25 људи, који су на крају избачени на улицу. Јављено им је преко Вибер групе да фирма више не постоји и да је катанац стављен на фирму Серфуд у Смедереву. Нисам видео Александра Вучића да дође на затварање ове немачке компаније, као што је био на отварању.

Али да не буде да о свему овоме говорим само ја као опозициони критичар власти, него да видимо шта о свему овоме каже Фискални савет. То је интересантно. Ево, да почнемо од кључне констатације Фискалног савета – буџетски процес се и даље нарушава, не усваја се завршни рачун буџета и крши се буџетски календар. Кључна констатација Фискалног савета – већ годинама уназад јавност нема никакву информацију о томе на који начин су буџетом планирана средства заиста и потрошена. Замислите, дакле ви не подносите завршни рачун буџета. Грађани Србије не знају како су потрошене народне паре које сте планирали буџетом.

Даље, Фискални савет, наравно, подржава оно што су Двери овде критиковале, да је бесмислено да Влада одлучује о смањењу и повећању пензија и да пензије по закону морају бити усклађене са растом трошкова живота на годишњем нивоу. Значи и ту смо били у праву, и то потврђује Фискални савет у својој анализи овог буџета.

И најважнија ствар коју потврђује Фискални савет, а суштина је свега што вам говорим о економији већ две и по године овде у Дому Народне скупштине Републике Србије. Каже Фискални савет у свом резимеу – предложени буџет за 2019. годину не предвиђа довољно ефикасне мере за потребно убрзање привредног раста. Дакле, у вашем буџету нема мера за убрзање привредног раста у Србији, и то је суштина читаве ове приче.

Ја бих желео ту да нагласим још један коментар који је дао Фискални савет. Мислим да је значајан, зато сам га и обележио. Каже Фискални савет – једна од највећих замерки на предлог буџета за 2019. годину је то што није препознао потребу за повећањем јавних инвестиција у заштиту животне средине. Крупна ствар, ево због чега. Вишедеценијски недовољно улагање Србије, још увек се не располаже ни основном структуром у овој области. Отпадне воде се не пречишћавају ни у највећим градовима, попут Београда или Новог Сада. Готово да нема депонија отпада које задовољавају санитарне стандарде. Скоро половина јавних водовода нема исправну воду за пиће, а приближно два и по милиона грађана живи у областима с прекомерно загађеним ваздухом, опасним по здравље. Дакле, која је улога Фискалног савета, ако га ни у чему не слушате и не уважавате његове овакве драгоцене савете?

Такође је Фискални савет рекао тамо да нисте имали храбрости да донесете платне разреде, да сте то поново одложили, али ми смо навикли да ви не испуњавате ваша предизборна и било која друга обећања.

Оно што овде посебно желим да нагласим тиче се цене горива, најболније теме, због које, ево, цео Париз гори јер грађани Француске се буне против пљачке коју њихова влада чини на цени горива. Ево шта сте ви урадили са акцизама на нафтне деривате у 2019. години – повећавате их за 23.000.000. Повећање акциза на нафтне деривате за следећу годину – повећана је чак 100.000.000 евра у односу на 2017. годину и 200.000.000 евра у односу на 2016. годину.

С друге стране, нових 15 милијарди динара наших пара дајете страним инвеститорима. Поново Фијат, поново Теклас, поново Џонсон електрик, поново Леони, поново Ер Србија. Дакле и даље грађани Србије финансирају ваше стране компаније. Због чега ако они послују у плусу? Због чега ако они добро раде у Србији? Што ми више дајемо њима наше паре? Што наше паре из буџета не дамо нашим привредницима и

пољопривредницима? То је питање на које ви овде већ шест година немате одговор.

Наравно, са друге стране трпи породица у Србији, трпе права корисника из области заштите породице и деце – 11.000.000 евра мање него што је министар овде најавио приликом доношења Закона о финансијској подршци породици са децом. Једанаест милиона евра мање дајете за права корисника из области заштите породице и деце.

Али ево да будем прецизан како изгледа ваша буџетска структура. Овако, у односу на садашњу 2018. годину, у буџету за 2019. годину предвидели сте 40% више за вас, за Владу Републике Србије, 84% више пара за Генерални секретаријат Владе, 18% више пара за Кабинет председника Владе, 72% више пара за авио-службу Владе, 160% пара више у следећој години за судове због пенала и лошег рада корумпираног правосуђа у Србији, 18,2% више за БИА, 7% више за расходе за коришћење услуга и роба и, веровали или не, 2,8 милијарди више за услуге по уговору, где ћете наравно запошљавати ваше партијске војнике.

Наравно, има ту и смањења. Смањили сте Буџетски фонд за реституцију за 50%, смањили сте издавања за Управу за сарадњу са Србима у региону и расејању за 5%, смањили сте средства Агенцији за борбу против корупције за 30%, што је исправно, они иначе ништа не раде.

Да видимо даље. Тек сада правите регистар запослених у Министарству финансија, 425 милиона. Вађење потонуле немачке флоте из Другог светског рата 178 милиона. Гондола у Београду 862 милиона, капитални пројекти БИА 389 милиона. Реконструкција две виле, Виле Мир и још једне у Београду, ваљда за Вучића, Николића и остале из Српске напредне странке, 53 милиона динара. Једино што подржавам то су издвајања за нове затворске јединице у Забели, Сремској Митровици, Окружном затвору у Београду и нови затвор у Крагујевцу. Има потребе за тим, посебно када ви паднете са власти и када будемо испитивали вашу одговорност, криминал и корупцију и када као Савез за Србију на власти, а Двери вам то обећавају, донесемо закон о испитивању порекла имовине свих носилаца функција од 1990. године до данас.

Колико се сећам, десет пута је Александар Вучић обећавао доношење закона о испитивању порекла имовине, и шест година га нема. И морам да пренесем грађанима Србије једну генијалну ствар коју сам пре неки дан видео на телевизији. Погледам ја програм једне од наших телевизијских станица, видим једно познато ми лице, али не могу да се сетим одакле знам човека. Видим обилази нека пољопривредна домаћинства, разговара са пољопривредницима, долази на неку трибину, обраћа се грађанима у препуној сали, кад оно, сетим се, Мирослав Мишковић, човече. Мирослав Мишковић, са чланом председништва СНС

Бошком Ничићем, говори о пољопривреди у Зајечару, а после видим Александар Вучић у емисији „Око“ на РТС-у каже – па наравно, питао ме је Бошко Ничић и ја сам му рекао како да не, зашто да не, Мирослав Мишковић има право да води кампању СНС-а у граду Зајечару.

Мирослав Мишковић, исти онај са којим је наздрављао Синиша Мали када су прослављали годишњицу фирме „Делта холдинг“. Чекајте, исти онај кога сте оптужили да је највећи тајкун, криминалац и лопов у држави Србији, кога сте држали месецима у затвору. Па што не изађете сад и кажете – извините, господине Мишковићу, па ми смо грешили, ви сте много фин човек, ви бисте могли да budete и министар у Влади Александра Вучића и Ане Брнабић, ви бисте могли да нам помогнете да видимо како да решимо српску пољопривреду? Као што сада Мирослав Мишковић лично учествује у кампањи Српске напредне странке у Зајечару, заједно са градоначелником Бошком Ничићем.

На крају још само неколико важних напомена. Пре свега, апсолутно недопустиво повећање претплата за РТС и за РТВ. Нема разлога да грађани Србије плаћају да би свако вече гледали Александра Вучића на јавним медијским сервисима. Такође нема разлога да се РЕМ-у омогуће било каква додатна средства, јер је РЕМ одавно требало да укине националну фреквенцију Телевизији Пинк, да забрани ријалити-шоуе, али то није урадио и не видим зашто би добијао додатна средства из буџета.

Наравно, хоћу да кажем на крају да су и други закони овде спорни. Има их пуно: проблем реституције, који поново одлажете; закон о радијационој и нуклеарној сигурности и безбедности, где смо добили много дописа да доводи у питање мораторијум на изградњу нуклеарних електрана и одлагање нуклеарног отпада; ту су проблеми са законом о увозу и извозу робе двоструке намене, где очито омогућавате поново вашим страним партнерима да могу да увозе и да раде шта хоће овде у држави Србији; ту је закон о изменама и допунама Закона о јавној својини, коју још увек нисте пописали и немате попис јавне имовине; ту су закони о стечају, где и даље иста ствар функционише, да привилеговани стечајни управници, привилеговани стечајни повериоци, привилеговани адвокати и адвокатске канцеларије раде шта хоће; имамо примедбе и на закон о услугама, где је предлог споран, њиме адвокатуру преводите у услужну делатност итд. Дакле, много је примедби, али како то све рећи за сваки закон у 20 секунди?

Оно што на крају могу да кажем јесте да ће Савез за Србију и Српски покрет Двери радити све супротно. Значи, ми ћемо забранити продају нашег пољопривредног земљишта, ми ћемо забранити увоз и промет генетски модификоване хране и семена, ми ћемо укинути овај неправедни систем јавних извршитеља, ми ћемо ове банкарске дерикоже

привести познанију права и ми ћемо, уместо да будемо Суперхикови као ви, који плачкају сиромашне и дају богатима, додатно да опорезујемо богате и екстрапрофитере, стране компаније, тајкуне и банке које деру кожу с леђа грађана Србије.

Коначно, донећемо закон о заштити презадужених породица, омогућићемо да грађани на локалним референдумима одлучују где ће да иду средства од пореза на имовину и, на крају, донећемо закон о испитивању порекла имовине, а први чије ће порекло да се испитује по том новом закону биће лидери Савеза за Србију. Па прво порекло Бошка Обрадовића, па Драгана Ђиласа, па Вука Јеремића и редом онда свих носилаца јавних функција од 1990. године до данас, да видимо ко је опљачкао овај народ и државу и да онај ко је опљачкао овај народ и државу, незаконито стекао имовину, да му буде одузета, па макар то били и браћа Мали, и браћа Вучић, и Горан Весић и било ко од садашњих водећих личности из СНС. Дакле, време је да се подвуче црта и да знамо ко је опљачкао овај народ и државу у претходних 20 година. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар господин Синиша Мали.

Изволите.

СИНИША МАЛИ: Хвала лепо.

Ја бих се осврнуо на неколико коментара које смо имали прилику да чујемо, поготову оне који су важни, који се односе на Фискални савет Републике Србије. Најпре желим да искористим прилику да се захвалим свим члановима Фискалног савета на веома конструктивној и доброј сарадњи у претходном периоду и грађане Србије желим да упознам са правним резимеом Фискалног савета везано за буџет за 2019. годину.

Овај резиме каже: „Предвиђени низак фискални дефицит одговарајући је за Србију будући да осигурава постигнуту макроекономску стабилност (ниску инфлацију, стабилан курс динара) и у наредној години ће да доведе до даљег смањивања високог учешћа јавног дуга у односу на БДП.“ Друга добра карактеристика предложеног буџета је у томе што је он кредибилан, односно приходи и расходи Републике у начелу су реалистично планирани. Даље, Србија има уравнотежени буџет.

За грађане Србије ово је најважнији резиме налаза Фискалног савета с обзиром на то да ми по први пут имамо стабилне финансије. Трећу годину заредом имамо фискални суфицит у нашем буџету. Имамо стабилну стопу инфлације, 2,3% међугодишње инфлације ове године. У односу на 12, 13, 14, који су били само 2013. године, то је огромна разлика. Имамо стабилан курс динара; у односу на евро он се мења, али мења се на штету евра а у корист динара, што се никада пре није десило. Оно што је посебно важно, буџет за 2019. годину је, што каже Фискални савет, конципиран тако да нам омогућава даље смањење учешћа јавног дуга у

нашем БДП-у, што је најважнија или једна од најважнијих карактеристика буџета за 2019. годину.

По питању стопа раста, малопре сам говорио о томе, мислим да треба да будемо поносни на остварену стопу раста за првих девет месеци ове године. Дакле, наша привреда је расла 4,5% ове године у првих девет месеци. Малопре сам упоредио и остале земље у окружењу и неке друге земље Европске уније; дакле, ми имамо вишу стопу раста него што имају они, што је веома важно. У буџету за 2019. годину управо кроз повећање плата и пензија, дакле кроз повећање животног стандарда грађана Србије, кроз велики раст, за 30% више јавних инвестиција у 2019. години него у 2018. години, желимо да подстакнемо и даље повећање улагања у инфраструктуру и, с треће стране, кроз смањење оптерећења на рад и кроз велике пореске подстицаје. То су три елемента и три карактеристике нашег буџета које треба додатно да подстакну раст српске економије.

Оно што Фискални савет каже, треба још више да радимо на томе, и ту се слажемо, али само ове три мере су већ, негде око 220 милијарди су инвестиције, фискално растерећење 20-30 милијарди, смањење оптерећења на зараде, дакле то су већ огромни кораци напред, који треба да подстакну нашу економију да буде конкурентнија, атрактивнија и то је за нас први корак.

Дакле, то је веома важно напоменути и чуо сам малопре и око тога да никада мање, или да нисмо предвидели инвестиције у заштиту животне средине. Желим посланицима да скренем пажњу на члан 3. закона о буџету, можда нико није ни видео, 200 милиона евра за Министарство за заштиту животне средине за изградњу, ако се не варам, шездесет и нешто фабрика за пречишћавање отпадних вода. То је управо оно што нам недостаје и то је управо оно што је у буџету за наредну годину.

На крају, ако смо чули изјаву из стрипа „Алан Форд“, ја бих и желео да завршим са „Алан Фордом“ и да кажем – ако каните победити, немојте изгубити. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Орлићу, ви сте тражили повреду Пословника?

Право на реплику, народни посланик Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Господин координатор је говорио о „Алану Форду“. Тамо има један лик који се зове Гумифлекс. Овај Гумифлекс се претворио од фашисте у ђиласовца и прича о пореклу имовине; он ће да испита када дође на власт са својим криминалцима и лоповима који су ојадрили Србију, онда ће он, каже, да испита порекло имовине свих нас из Српске напредне странке.

Јуче је један од лидера те ваше нове коалиције одговарао као сведок у њујоршком суду о својим мафијашким везама са господином Патриком

Хоом, који је био својевремено министар унутрашњих послова Хонгконга, и по изјави самог Патрика Хоа, Вук Јеремић је запослен у једној фирми, *CFC* мислим да се зове, где је за две године добио 660.000 евра.

Да подсетим господина координатора како се обогатио његов лидер Драган Ђилас. Обогатио се на грбачи грађана Србије, тако што је остварио милионске суме у еврима продајући и тргујући секундама управо на Радио-телевизији Србије и управо на ријалити-програмима, које је он довео у Републику Србију. Тад му ријалити-програми нису сметали, зато што је био сувласник једне од телевизија која је емитовала ријалити-програме.

Оно што господин координатор неће да призна, а ја морам да кажем због грађана Србије, када су пријатељи координатора били на власти... Господине Арсићу, ја ћу навести само један пример, то је била седница Народне скупштине од 5. маја 2010. године. Ови који плачу како нису имали довољно времена да прочитају материјал, предлоге закона итд. на седници од 5. маја 2010. године пријатељи координатора, дакле Драган Ђилас, Вук Јеремић, Борко Стефановић, Шане Петровић и сви остали су спојили 94 тачке дневног реда. То је била седница од 5. маја 2010. године – ви се, господине Арсићу, тога сећате – па сте имали нпр. Закон о потврђивању Споразума о економској и техничкој сарадњи између Владе Републике Србије и Владе државе Кувајт, па до закона о ПИО.

(Председавајући: Захваљујем, колега Мартиновићу.)

Тад Драгану Ђиласу, Вуку Јеремићу и осталим лоповима и криминалцима који су упропастили Србију није сметало да споје 94 тачке дневног реда.

(Председавајући: Захваљујем.)

Тад нису у Скупштини доносили предлоге закона и показивали грађанима Србије колико морају да прочитају материјала. Тад је то било супер, тад је то било европски, тад је то било демократски.

(Председавајући: Захваљујем, колега Мартиновићу.)

Само да завршим. Већина ових предлога закона налази се у скупштинској процедури више од два месеца и није тачно да су материјал добили три дана пред почетак седнице.

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик госпођа Маја Гојковић.

Изволите.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Ја се извињавам, говорим као неко ко је предложио један од закона, који очигледно неки посланици нису ни прочитали али имају потребу тако нешто да говоре.

Да, али тај закон је писала струка и онда и не очекујем да посланици, поједини, било шта смисле, а не умеју ни да кажу. Ми смо чули море овде неистинитих навода, не само на закон који сам предложила. Ја сам предлагач закона, ја га нисам писала, писала га је струка, и то са поносом кажем, а као посланик имам права да добар закон предложим. Али је невероватно да посланик овде устане и прича о закону о услугама као нечему што смо ми уврстили овде у дневни ред. Закон о услугама уопште није на дневном реду, чак је и повучен из процедуре скупштинске. И, ето, само та чињеница говори да посланик који је говорио пре неколико овде говорника и не зна о чему говори; нити се припремио, нити зна шта ми имамо на дневном реду.

И стварно, јадна је та моја професија адвокатуре ако се она уопште обраћала посланику да им нешто помогне у вези закона о услугама. Ево, убеђена сам да Адвокатска комора Србије није имала никакав контакт са овим послаником, Адвокатска комора Војводине још мање. Да ли је неко из београдске организације разговарао са њим, можда, али на њиховим тим партијским сеансама, знајући да један од њих је сада тренутно у том покрету за свашта нешто и покушавају да схвате филозофију Алана Форда. Од овога што им је министар Мали рекао бојим се да ништа нису разумели, јер су се насмејали, да „ако каниш побиједити, не смеш изгубити“. Ал' они стално губе, губе и губе и никад ништа да науче, а то је барем да се припремиш за седницу кад хоћеш нешто да критикујеш.

Што се тиче овога што је речено да је Смедерево узело кредит да би помогло отварање неке фабрике, предложила бих посланику да се добро распита у свом тренутном политичком окружењу како су се раније узимали кредити и за какве све послове. Ја ћу му само рећи нешто што има мало додирних тачака с овим законом који сам предложила, а то је мало да проучи како је и када настало Јавно предузеће „Нуклеарни објекти Србије“ 2009. године и како су сутра ујутру узели један огроман кредит не би ли обавили прљав посао овде у овој држави. Тако да препоручујем колегама, кад се затрче да нешто критикују и говоре, да се одмах припреме да знају какав ће одговор добити назад. Или да прећуте неке ствари, а ја бих им у вези са овим заиста препоручила да прећуте.

Што се тиче грађана Србије, важно је да не остане та реченица како некакав закон сада треба да омогући изградњу нуклеарних електрана у Србији. То је таква будалаштина опасна која је овде изговорена да давно нешто Парламент Републике Србије није имао прилику да чује. То је невероватно. Ја знам да, рецимо, хартија трпи све, вероватно трпи и ваздух све, али да ви грађане Србије плашите оваквом будалаштином, да један закон омогућава изградњу нуклеарних електрана, и то данас у Србији, па то је смејурија. Али, знате шта, треба имати мало дубину, мало ширину,

образовање, па кад се припремате, да видите који закони још постоје у нашој држави.

Закон о забрани изградње нуклеарних електрана, још у Југославији, који важи овде у Србији, давно је забранио изградњу и нуклеарних електрана и изградњу постројења за производњу нуклеарног горива. А у члану 4. закона, којег сте само вероватно узели прву страницу па рекли – аха, сад ћу нешто да лупим у вези са овим па да остане забележено, дакле у члану 4. упућује се управо на тај закон где је ово све забрањено. Прочитајте закон па онда устаните нешто да кажете смислено, ако то уопште можете, а ја вам кажем – вежбајте, вежбајте и даље како бисте једног дана заиста престали да губите. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Повреда Пословника, народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Члан 107. и питање достојанства.

Видели сте, господине Арсићу, него разумете и ви да је био пун систем, а везано за оно што је Бошко Обрадовић, овај координатор свих посланика Драгана Ђиласа и тог њиховог савеза за темељно уништавање Србије, рекао овде. Сматрам да је питање достојанства када се јави овде човек и прича потпуне небулозе, на пример о тајкуну Мишковићу, и објашњава нам како је фасциниран темом неких кампања па му се привиђају. Што је фасциниран темом кампања, то разумем. У три општине од четири, у колико ће бити избори овог децембра, његов, Ђиласов, Јеремићев, Обрадовићев и савез „жутог предузећа“, је л' тако, неће ни да се појави. А зашто неће? Јер не могу да скупе два потписа да негде листу поднесу, а камоли да добију неки глас на тим изборима. Али, да се не брину, неће бити никакве разлике у ефекту, у те три општине у којима се ни појавити неће, и у овој четвртој, јер у четвртој, у Лучанима, знају грађани јако добро да су их сви заједно опустошили темељно, како год су само умели и могли, у време када су жарили и палили, па и том општином, да су бар 2.000, је л' тако, брат брату, људи без посла оставили. И тамо ће да прођу исто као овамо где се и не појављују.

Што се Мишковића тиче, ево, не могу да се сетим када је тај човек, беше, постао предмет интересовања надлежних органа. Некако се испоставља баш у време када је Александар Вучић, кога смислити не можете, добио прилику да се стара о овој земљи. Није у време Драгана Ђиласа. Је л' знате шта је радио Мирослав Мишковић са Драганом Ђиласом, који вас је тада финансирао, вас из Двери, између осталог, а ове из Демократске странке је мало и пљачкао док их је водио? Тада је Мишковић имао заједнички бизнис са Ђиласом. Ако вас занима било шта на тему Мишковића, па питајте Ђиласа. Нико то не зна боље од Ђиласа, јер су, беше, заједно та двојица великана, ти велики ктитори,

доброчинитељи, држали новине, били заједно у новинском бизнису. Мишковић је после признао, а Ђилас и дан-данас негира. Али видите шта, признају ови остали. Некако им се омакне па кажу. Питајте Тадића, који је то признао јавно. „Да“, каже, „знали смо да су Ђилас и Мишковић били пословни сарадници и партнери“. Питајте па нек вам објасне.

У исто време, ако хоћете ријалитијима да се бавите, питајте Ђиласа за то ко је увео ријалитије...

(Председавајући: Приведите крају, колега.)

Још реченицу, господине Арсићу.

... Ко је децу остављао без онога што им припада због ријалитија и питајте оног вашег Лепомира. Он је вероватно и леп, а и mudar, и толико политички важан као ви, а у ријалитије се разуме скоро исто тако добро као ви. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Орлићу, мораћу да одузmem два минута од времена посланичке групе, јер ово је била реплика, ипак.

Реч има, као предлагач, народни посланик Александра Томић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри, колеге посланици, имали смо прилике да чујемо много тема, почев од „Алана Форда“ до тога како не треба усвојити предлог одлуке о давању сагласности на измене појединих расхода без промене укупних расхода на финансијски план РЕМ-а. Шта то значи? То значи да се уопште обим средстава није променио, да су унутар ставки и суштински РЕМ променили одређене позиције, и то показује, у суштини, да онај ко је хтео да прича није хтео ни да чује ни да прочита како гласи тачка дневног реда.

РЕМ је институција која у надлежности рада Скупштине Србије. Она, значи, не прима паре из буџета, она стиче средства којима располаже слободно на тржишту, на основу наплате накнаде за медијске услуге, и та цена накнада се није мењала, али се променио начин на који они располажу унутар самих финансијских средстава и позиција. Тиме што је Одбор дозволио и усагласио ту измену, самим тим је дозволио да РЕМ заиста може да користи одређена средства у складу са законом. У противном не би могао да користи. Значи, нема повећања средстава.

То је врло битно, да кажемо истину када говоримо уопште о неким тачкама дневног реда. А ми смо данас слушали не само о РЕМ-у, него смо слушали о Фискалном савету како је нешто рекао, а у ствари је потпуно супротно рекао, онда смо слушали о реституцији, како смо смањили средства као држава, што уопште не стоји, јер 64.000 људи чека да се заврше поступци, јер једноставно не могу да документацију која се односи

на имовину, бројеве парцела, заврше због неких лоших премера и предрачуна катастра који су дуго година за нама.

Друго, имамо причу о томе да Вила „Мир“ треба да буде реконструисана зарад тога да би неко био у њој. Уколико не знате, стране делегације су гости тих свих резиденцијалних објеката, а не појединци.

Према томе, немојте да обмањујете народ овде када говорите на неку тему, а не знате уопште шта причате, него причате искључиво због тога да бисте правили маркетинг вашем том новом савезу, на неки архаичан начин, при томе спомињући неке паре и неке проневере новца које, једноставно, прво нису ни доказане, а друго и не постоје.

Али, у ствари, ви увек полазите од себе, јер сте ви ти који су ваши партнери и те породице и мајке оштетили, јер је буџет Града Београда био оштећен за 1.200.000.000. Преко 200.000.000 је остало неисплаћено породиљама накнада у Београду до 2013. године. Значи, ви морате прво свог председника, односно ментора, господина Ћиласа да питате како је он располагао парама, где је тај новац од тих 300.000.000 евра што је прошло кроз његове фирме, одакле само 25.000.000 је остало на његовој имовини, где су ти остали новци. Значи, морате да уђете потпуно у анализу ваших страначких партнера са којима представљате тај савез.

И, на крају крајева, ако већ хоћете да се бавите темом као што је „Алан Форд“, постоји један лик који се зове *Number One*. Он каже, једноставно, говори о томе да оно што обећавате, не треба да обећавате, него треба да извршите. Е, ми то радимо. Ми не обећавамо много, али зато радимо посао од којег грађани Србије заиста виде резултате. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

Немате право на реплику, колега.

Реч има народни посланик Војислав Шешељ.

Изволите.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Даме и господо народни посланици, ви сте данас из парламентарне већине оборили сопствени рекорд, шездесет две тачке дневног реда у расправи сте спојили у једну. То вам јача ефикасност рада. Формално ћете све изгласати па ће испасти да је демократски одлука донесена. Али изветрио је дух демократије из ове скупштине. Нема то нигде у свету. Једног дана ће се писати о овом скупштинском сазиву где је било могуће 62 тачке дневног реда, укључујући закон о буџету, објединити у расправи.

И, расправа се заправо квалитетно не може водити. Уместо, што је један стручњак данас рекао, месец дана да се води расправа само о буџету, да се до танчина претресе буџет, овде се заправо ништа неће до танчина претрести и није ни могуће да се то уради.

Ми ни ове године нисмо видели завршни рачун буџета. Шест година ваше власти ниједне године није разматран завршни рачун. Није ни усвајан. Наравно, ви имате изговор да девет година досманлијска власт није подносила завршни рачун буџета. Ал' је л' вама досманлијска власт пример за углед? О томе се ради. Ви се можете стално позивати – нису они, нећемо ни ми. Је л' то нешто на шта се можете угледати? Је л' то нешто за поређење? Не би смело да буде.

Најављивана је реконструкција Владе месецима, па је речено – кад се то деси, па кад се то деси, па кад се то деси. И, ево, уђосмо у доношење буџета за 2019. годину и још нема реконструкције. Да ли је то паметно? Је л' било много боље да се изврши реконструкција Владе па онда да се прави буџет?

Проносе се гласине, нека штампа о томе пише, да се могу ванредни избори очекивати на пролеће. Па нећете ви ваљда на те нове изборе изаћи са Владом у чијем ће саставу бити Расим Љајић, Зорана Михајловић, Златибор Лончар и још њих троје-четворо. Да ли је то паметан потез? Да ли се с њима може на изборе? Мени као опозиционару је драго што ћете ви с њима на изборе, како сада ствари стоје, а вама ће се разбити о главу.

Ми имамо ту много тих ставки буџетских које су недоречене, које су непотпуне. Имамо финансирање свега и свачега, али немамо све прецизно наведено. Дакле доста је то редиговано у односу на раније законе о буџету. Ви сте доласком на власт, пре шест година, имали обимнији. Је л' тако Наташа? Ти се сећаш тога. Ја сам био на службеном путу. Борио сам се да добијем једну титулу, најзначајнију титулу у животу, па сам успео да је добијем.

И сада сте почели да општим ставкама прикривате појединачна буџетска давања. Ви између осталог планирате финансирање савета националних мањина, мањинских савета. То је у реду, али можете ли баш сваки мањински савет да финансирате? Можете ли да финансирате бошњачки мањински савет, у коме је председник Есад Џуџо? Есад Џуџо, који се залаже за даље цепање и дељење Србије, и објављује мапу тог цепања, и увек је био против Србије као државе, увек је имао непријатељске позиције у погледу опстанка Србије и њеног територијалног интегритета и суверенитета.

Наравно, Србија је демократска држава па може дозволити да се вербално и такве идеје износе, али може ли Србија као држава финансирати такве идеје? И могу ли Срби дозволити да Расим Љајић остане потпредседник Владе и министар трговине и телекомуникација иако је уз његову подршку изабран Есад Џуџо за председника бошњачког националног савета? Јер за њега је гласала организација „Вакат је“, политичка организација иза које директно стоји Расим Љајић. И у

кампањи је то показивао. Говорио је стално – ми, ми, ми. На свим њиховим скуповима. Нема, дакле, никакве сумње да он директно иза тога стоји.

На страну то што је раније био на пиштољ и нож са Сулејманом Угљанином, што су се међусобно оптуживали за убиства и Расим Љајић да је наручивао убиства неких људи који су били Угљанинови, да су нека убиства извршена. Свега је тога било на овим телевизијама чији су уредници муслимани или чији су власници муслимани. Можете тога много да нађете на интернету, да вам ја не говорим појединости.

Може ли, дакле, да се тај национални савет, док има оваквог председника, финансира из државног буџета?

Ја сам овде постављао јуче питање министру унутрашњих послова. Министар није био, био је вероватно заузет. Па можда је стварно био заузет, не сумњам у то, међутим, јуче нисам стигао нешто да вам кажем, што је веома важно. Данас ћу вам рећи. Наш министар је научник, министар Небојша Стефановић је доктор наука, то је општепозната чињеница, и као доктор наука, једне од гране друштвених наука, нормално би било да редовно прати један од најеминентнијих светских научних часописа, који се зове *Defense & Foreign Affairs Strategic Policy*.

Тај часопис показује, ево на пример чланком Грегорија Коплија о тероризму на Балкану, да је Расим Љајић још пре 2004. године био предмет обраде светске науке, светске правне и политичке науке. Толики је његов значај у светским криминалним круговима, у мафијашким круговима. Ево шта каже у том часопису – из добро позиционираних муслиманских извора сазнаје се да је брат једног савезног министра Србије и Црне Горе базиран у Новом Пазару, граду у јужној Србији, и делује као кључни човек у послу за велики део трговине наркотицима. Ти извори тврде да други чланови кабинета и званичници нижег ранга такође имају користи од исплата за рекет од наркотика... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Шешељ, говоримо о буџету. Заиста немојте, вратите се на тему дневног реда.

(Војислав Шешељ: Ово јесте тема.)

У ком делу?

(Војислав Шешељ: Ово је тема, у делу где ви финансирате бошњачки национални савет, на чијем челу је Есад Џуџо...)

Затражите поново реч.

Изволите.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Дакле, убедио сам вас да нисам скренуо с дневног реда. Па где ја да скренем с дневног реда?

Дакле, пружа и логистику за кретање терориста и оружја. Кол'ко се пута десило да наши царински органи заплене хладњаче с говедином

закланом пре 20 и више година која је стигла преко Албаније, а кабинет Расима Љајића, министра трговине – пустите то?

Па да. Све је забележено.

Само се ви смејте. Ко се последњи смеје, најслађе се смеје.

Ако ја лажем, светска наука не лаже. Имам ли ја с Грегоријем Коплијем нешто? О мени пише свашта, али не пише да сам криминалац, да сам нарко-мафијаш, да сам лопов, да крадем, да пљачкам итд., или да радим против своје државе.

(Муамер Бачевац: Ти радиш деценијама, ти радиш константно, ти си Србе истерао са својих огњишта.)

Бачевац, брате Србине, ћути мало, бре. Не доликује теби као Србину да си тако нервозан.

Имамо ми ту још много разних аргумената. Даље се финансира и Савет за борбу против корупције, а и Агенција за борбу против корупције. Ја сам пратио рад оба та тела, ни до данас нисам схватио разлику, зашто ми имамо та два тела.

Имали смо некада Верицу Бараћ, била је на апсолутно различитим идеолошким позицијама од мојих, али су је сви ценили због личног поштења и због тога што је бескомпромисно разоткривала разноразне корупционашке афере, пре свега везане за досманлијски режим. Када сте ви напредњаци дошли на власт, Томислав Николић је одмах постхумно одликовао Верицу Бараћ. И после тога ниједну аферу са оног списка од 24 нисте привели крају, а и ваши неки челници режима, укључујући и Томислава Николића, упадоше у дубоку корупцију.

Пазите, ви у буџету овде имате и ставку, мада је невешто прикривате, да се одржава и вила, државна, од 800 квадрата, у којој и даље живи Томислав Николић, и то на основу Уредбе Владе Србије. Човек уложио милион евра да себи и својој жени сазида маузолеј у Бајчетини, а овамо држава плаћа седам-осам хиљада евра сваки месец за одржавање државне виле у којој он живи. Уместо да на тој вили зарађује, да је некој страниј амбасади изнајмљује итд.

Формирали сте апсолутно непотребан државни орган, где је он запослио неке своје пратеће елементе, неки орган за сарадњу са Русијом и Кином. Никад га Александар Вучић није повео ни у Русију ни у Кину кад је ишао на важне разговоре и договоре. И то је педесет ваљда три милиона годишње достигло износ.

Немојте то да радите, престаните с тим. Имате сувише комотну већину у Народној скупштини и сматрате овакве ствари ће проћи у Народној скупштини. Хоће, али у најмању руку не пролазе у историји. Ово ће се памтити, ово ће се писати. Више ће се о овоме писати него о томе кол'ко је сваки од вас заслужан за исправан рад министарства. Ако има

таквих заслужних. Ја не знам, немам на основу чега да закључујем, а немам ни могућности да довољно о томе говорим.

Видите, имате Агенцију за реституцију, која је вратила све оно што се могло вратити. Никада Народној скупштини није поднела извештај, никада нико није истражио колико су руководиоци те институције узимали мита, узимали проценат од оних којима су враћали некретнине, а сад дошло на ред да се исплаћује у готовини. Од чега? Од српске сиротиње да се финансирају потомци некадашњих тајкуна.

Овде имамо случај Дарко Шарић. Ухапшен пре много година, још у време Бориса Тадића, и чим је ухапшен, кренуло је развлачење његове имовине. Постоји нека дирекција за управљање одузетом имовином, међутим, њега су темељито опљачкали, све куће, све станове, будзашто продавали намештај, развлачено је то, телевизијских снимака се сећам како је развлачено. Не можете да га осудите, јер није трговао дрогом на територији Србије него тамо ко зна где, ако је уопште. А ко ће му враћати ову имовину? Хоће ли Борис Тадић? Не, он ће се извући. Враћаће му држава, то значи опет ће му враћати српска сиротиња.

Кад је ухапшен Шарић, на тржишту дроге у Србији није било никаквих промена. Значи да није имало везе са трговином дроге у Србији. А кад је Расим Љајић постао потпредседник Владе, цена дроге на тржишту је све мања. Дрога је све јефтинија. Кад му је брат погинуо у лабораторији за производњу хероина, дошла је полиција да изврши увиђај. Цела лабораторија је нетрагом нестала. Нема папира о заплени лабораторије. То је 2004. година, није то давно било.

(Народни посланик Муамер Бачевац добацује с места.)

Ја бих преузео да сам био овде, него нисам био ту.

Дакле, откад он води те послове, цена дроге је све нижа и нижа. Јер је сигуран, не може му нико ништа. И сви ви из Владе то добро знате, сви министри, и правите се да не знате. Он вам је због нечег потребан. Због чега? Ево, видите да је показао право лице избором Есада Џуце за председника Бошњачког националног вијећа, што значи да вам следи једна повећа главобоља. Следи вам главобоља коју ћете сами финансирати.

Имате ви случајеве Зоране Михајловић, која је прво рекламирала грешке у изградњи ове деонице ауто-пута између Обреновца и Мионице – је ли Наташа? – и било је неких недостатака, и предузеће „Планум“ је уклонило све недостатке, а после тога је она отишла и раскопала цели пут па стала пред камере и рекла – мора се све из почетка. Није морало из почетка. Да би се потрошило нових десет милиона евра и да би то добила да ради фирма која није дошла на основу јавног тендера него непосредном погодбом. Та иста Зорана Михајловић склапа са Американцима

прелиминарни договор о изградњи ауто-пута од Чачка до Појата 300 милиона евра скупље него што је била кинеска или азербeјџанска понуда. Триста милиона. И нећете да вршите реконструкцију.

Имате министра здравља Златибора Лончара, који огромне паре узима на основу провизије за наруџбе скупocene медицинске опреме. Он је скоро све у Нишу, ово што је набављено, купио без јавног тендера уз огромне провизије и чак обмануо јавност у погледу техничке природе неких од тих објеката.

Имате овог министра Шарчевића – Младене, нисам те заборавио – који купује од Хрвата опрему за електронски дневник три-четири пута скупљу него што се може код нас набавити од наших произвођача. Али није то тако страшно. Најстрашније је што он, после више наших упозорења, ништа није урадио да држава поврати монопол на издавање уџбеника за основне и средње школе како не би уџбеничка мафија ту годишње окретала око сто милиона евра. Издавачи из Хрватске, из Немачке и из неких других земаља.

Имамо ми и овога министра спорта. Његов један од најближих сарадника је већ у затвору, ваљда за неких милион и нешто евра, можда и скоро два милиона. Неки актери су још ухапшени поред њега, због фантомске фирме Европске универзитетске игре 2020. године у Београду, којој су уплаћиване паре и нетрагом нестајале. Министар је још увек на својој функцији.

Дакле, имате читав низ министара које сте морали избацити из Владе, отарасити их се, па онда крените и на те изборе ако изборе припремате.

(Председавајући: Приводите крају, колега Шешељ.)

Овако, с њима усвајати буџет и с њима на изборе изаћи, тешко ћете се провести. Немојте мислити да вам нешто из старе славе може ту помоћи, јер много је прљавог веша иза неких од ваших министара...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Повреда Пословника, народни посланик Владимир Маринковић.

ВЛАДИМИР МАРИНКОВИЋ: Хвала, уважени председавајући.

Поштовани министре, даме и господа народни посланици, рекламирам повреду Пословника, чланови 27, 106. и 108.

Мени је јасно да је ово последњи мандат Српске радикалне странке и да претходни говорник жели да привуче пажњу, али ми није јасно да председавајући током 20 минута не покуша бар пословнички, имајући право да примени члан 108. или 109, имајући у виду да претходни говорник апсолутно ништа није говорио о буџету.

Али ајде што није говорио о буџету, ја морам да напоменем да се наша земља данас налази у једној веома изазовној ситуацији, можда ситуацији која није била таква у протеклих 20 година. Наш народ на Косову и Метохији данас нема лекове, наш народ на Косову и Метохији можда за неколико дана ће бити у таквој ситуацији да нема храну, да нема воду, да нема грејање, и у таквој ситуацији ја сам замишљао да ће људи из СРС, можда бар симболично, можда на неки други начин...

Мени је забрањено. Пре неки дан, заједно са председницом Народне скупштине, од стране косовских односно албанских сепаратиста, да уђем на територију Косова и Метохије...

(Војислав Шешељ: Их, кад је мени забрањено!)

... Али вама није.

(Војислав Шешељ: Како није?)

Ви можете заједно да помогнете нашем народу да се избори тамо са оваквом ситуацијом, а можда и да дејствујете, као четничке јединице по КБС-у, по РОСУ јединицама, како сте то говорили протеклих 20 година...

(Председавајући: Колега Маринковићу...)

... И да на тај начин угрозите шиптарске сепаратисте.

Ја мислим да овакав један вид понашања није на част никоме. Не само претходном говорнику, не само др Шешељу. Није никоме у овој земљи. Мислим да се Милан Стојадиновић, Никола Пашић преврћу у гробу због оваквог понашања.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Маринковићу, приводите крају.

Да ли желите да се Скупштина изјасни у дану за гласање?

ВЛАДИМИР МАРИНКОВИЋ: Тражићу да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање. Уз то, молим вас да наставите да водите седницу како не бисмо имали једну озбиљну кризу овде у Парламенту, јер ће доћи до могућности да се овде, као што се од претходног говорника опструира рад Парламента, да то и ми сад овако... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Право на реплику, народни посланик Милорад Мијатовић.

МИЛОРАД МИЈАТОВИЋ: Не, ја желим да дискутујем као овлашћени.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Наставите, колега Мијатовићу.

МИЛОРАД МИЈАТОВИЋ: Хвала.

Пошто је Социјалдемократска партија Србије партија која гледа у будућност, ја се обраћам због грађана Србије. Ја се нећу враћати у прошлост. Странка о којој је мало било речи, само минуто, странка је прошлости, њен лидер Војислав Шешељ је плусквамперфект и самим тим немамо шта о томе да говоримо. Ја ћу се вратити на буџет.

Буџет је нешто о чему данас расправљамо, а расправљамо о једном буџету који је за нас врло значајан и врло битан.

Постигли смо добар резултат у финансијској консолидацији. Не добар резултат, могу рећи изванредан резултат. А зашто изванредан резултат? Уредили смо финансије. Србија има уређене финансије. То је веома важно да грађани Србије знају.

(Народни посланик Војислав Шешељ добацује с места.)

(Народни посланик Муамер Бачевац добацује с места.)

Молим вас, смирите их.

(Вјерица Радета: Човек нема концентрацију.)

(Војислав Шешељ: Немаш концентрацију?)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим колеге да омогуће колеги Мијатовићу да настави своју дискусију.

МИЛОРАД МИЈАТОВИЋ: За вас сам увек имао концентрацију и имаћу је заувек. Увек сам вас побеђивао, и у Сарајеву и овде.

Ја говорим о стабилности буџета. Буџет је планиран тако да на приходној страни и расходној страни има стабилност, што значи средства су планирана реално, конзервативно и Србија нема више изненађења. Не може се десити да Србија дође у ситуацију да искочи неки дуг, да искочи нешто што није било предвиђено, што значи да Србија постаје једна уређена земља, окренута будућности.

Даље, овај буџет је уравнотежен, што значи тачно се зна где ће се шта потрошити. Не може да се деси дизбаланс, не може да се деси да се појави буџетски дефицит. Ми имамо искуства са буџетским дефицитом. Да вам кажем, знате кад је било 6,6% дефицита БДП-а, кад се радило о стотинама милиона? А ми у последње три године имамо суфицит, што је веома важно, што је веома битно. У овом буџету који смо планирали ми имамо ситуацију да планирамо дефицит од 0,5%. Године 2015, када сам говорио о буџету, тада сам јасно ставио до знања – ако постигнемо 0,5%, тада ће то бити историјски успех. Е, ми имамо процењено 0,5% буџетског дефицита, што је за земљу као што је Србија, њену економску снагу, сасвим нормално и што омогућава да идемо даље.

Међутим, ја сматрам да је постићи успех у финансијској консолидацији лакше него то сачувати. Зашто? Па због чињенице да, кад имате више средстава, више средстава за потрошњу, тада се налазите у ситуацији да расту апетити. Сви траже веће плате, сви траже веће пензије, сви хоће нове ауто-путеве, сви хоће нове железнице, дакле јављају се они чији апетити јачају. Зато ова власт, за коју ја не сумњам, и ова позиција у којој се налазимо, да ћемо увек добити изборе зато што се понашамо домаћински, зато што трошимо оно што смо зарадили, то значи не

разбацујемо се државним парама, већ о сваком динару водимо рачуна. То је оно што нас карактерише и то је оно што грађани Србије знају и верују.

Овај буџет има и значајну социјалну димензију. Зашто? Па водимо рачуна да повећамо стандард. Ево, на пример, сама чињеница да се повећавају плате и да ће те плате бити повећаване 7–12%. За плате у овој години даћемо више 33 милијарде динара, али запамтите, то су оне паре које су зарађене у овој години и које ће бити зарађене у следећој години. Ми не позајмљујемо, ми немамо популистичку политику која ће бити у ситуацији да се народу даје више средстава да би се добили гласови. Не, ми смо грађанима Србије рекли да идемо у финансијску консолидацију, да идемо у тежак период, али ћемо, кад дође време, заиста то вратити, што се и види. Дајемо дакле 33 милијарде више за плате, и то дајемо управо водећи рачуна о социјалним елементима, оним категоријама које су и најтеже прошле. Одмах да кажем да је веома добро што медицинским техничарима дајемо 12% већу плату, лекарима 10%, просвети 9%, војсци и полицији 9%, царина и пореска управа 8,5% итд. То је нешто што је веома значајно. Значи, обећали смо, када се створе услови, да ће те плате бити враћене на ниво на којем су биле, ал' не само враћене на тај ниво, већ те плате ће бити и повећане у складу са економском моћи земље.

Исто тако морам да поздравим и једну ситуацију која је врло значајна, о којој је такође данас било говора овде у нашем парламенту, а то је минимална цена рада. Знате, та минимална цена рада је знатно повећана. Она је негде од 2012. године била 102 динара, 2019. године биће 155 динара, или већа за 52%. То је знак да Влада Републике Србије и те како води рачуна о оним категоријама које тешко живе и које се налазе у тешкој ситуацији.

Социјалдемократска партија Србије управо је та партија која се залаже за такве елементе да сви имају једнаке шансе да могу да живе. Мени је посебно драго у име СДПС што су ови договори направљени путем социјалног дијалога, што је и присутни министар управо у томе учествовао, и стигли смо до ове минималне плате од 27.000 динара.

Одмах да вам кажем, тим се не задовољавамо. Минимална плата треба да буде једнака минималној потрошачкој корпи. Та минимална потрошачка корпа износи 36.871 динар. Ал' то је циљ којем тежимо, не може се све одједном. Присталице смо става корак по корак и да постигнемо. Као што, када смо 2014. године кренули у финансијску консолидацију, нико од нас није веровао да ћемо доћи у ову ситуацију да имамо средства, да имамо буџетски дефицит од 0,5%, па смо 2018. године то постигли. Ја зато верујем, и верујем овој нашој влади, нашој владајућој позицији, да ћемо моћи у наредном периоду заиста доћи до ове цене,

минималне цене рада која ће омогућити да буде једнака минималној потрошачкој корпи.

И увек ћете имати, господине министре, подршку Социјалдемократске партије да у договору са синдикатима дођете до боље и веће цене рада, јер већа цена рада не само у јавном сектору, већ повећава плате и у приватном сектору и самим тим омогућава да грађани Србије боље и квалитетније живе и да имамо бољи животни стандард.

Када сам већ код плата, желим да кажем још једну ствар. Нисам одушевљен што нису усвојени платни разреди. Ипак, годину 2019. сматрам прелазном годином. Другим речима, то је година која још омогућава да у потпуности утврдимо основе које смо постигли у финансијској консолидацији. Али зато надлежном министру заиста упућујем јасну поруку – очекујем да ће платни разреди заживети 2020. године, од 1. јануара 2020. године, и то ће за нас бити један значајан реформски потез, и то врло значајан реформски потез, који ће омогућити да се уведе ред у платама у јавној администрацији.

То је веома добро, јер ми имамо сада један распон који је од један до седам. Неко каже – да, то је велики распон. Није. Нама требају квалитетни кадрови, квалитетни кадрови треба да буду плаћени. Тај распон може и треба да буде и знатно већи, већи него што је 1:7. По мојој процени, а и по процени Фискалног савета, може да буде 1:12.

Још нешто, ја се залажем за социјалне карте и социјалну политику. Другим речима, ми немамо још увек социјалне карте. Стално се говори – да, направимо их. Ако хоћемо да имамо адекватну социјалну политику, тада морамо знати у каквом стању се сви налазе, свака породица, а не да нам се дешава да неко је у стању социјалне потребе а има значајну имовину и он користи инструменте државе да би боље живео. Министар је такође обећао социјалне карте, а ја држим до тог обећања и увек ћу вас подсећати када ће бити готове социјалне карте.

Ја бих желео да говорим нешто мало о пензијама. Поздрављамо одлуку да се укине закон о смањивању пензија. То је заиста врло велик резултат. Господин Чолаковић и ја смо се за то залагали још крајем 2017. године. Он је укинут крајем септембра и ...

Молим вас, председавајући, да их умирите, ја не могу да говорим.

(Председавајући: Молим колеге да допусте колеги Мијатовићу да заврши своје излагање и да буду мало тиши.

Наставите, колега Мијатовићу.)

Ја говорим о пензијама, не говорим о неким стварима које ови људи са десне стране говоре говорећи о заштити српства, а више воде рачуна о својим џеповима и о својој имовини. Ја говорим о људима који живе од пензија, плата, који немају додатна примања, који раде да би преживели и

издржавали своје породице. Зато инсистирам да пензије, које су заиста повећане, пензионери су то добили и осетили у својим џеповима, и управо због те чињенице предлажем да се размисли да 2019. буде такође прелазна година, али да у 2020. имамо јасно назначену формулу како ће се усклађивати пензије. Ја нећу да говорим како ће да изгледа та формула, нек се договоре пензионери и сви остали, али се не може оставити да то буде произвољно, већ треба урадити тако да буде јасна и експлицитна формула да би пензионери могли да знају шта их очекује у наредном периоду. Милион и седамсто хиљада пензионера је у овој земљи, они су издржали највећи терет и заслужују да буду награђени, да имају оно што су својим радом зарадили, а то је и њихово право.

Око много ствари могу да говорим, а ја ћу се сада вратити на неке друге ствари. Желео бих да видим у овом буџету, нешто је министар финансија и рекао, остваривање циљева одрживог развоја и остваривање Агенде 2030. Врло значајна агенда. О томе сам говорио кад су били закони о заштити животне средине, и за то требају значајне паре и много средстава улагати.

Говорим о циљевима одрживог развоја, а осврнућу се на заштиту животне средине. Министар је рекао да ће значајна средства бити издвојена за пречистаче воде, за здрав ваздух, за воду, и то је оно што нас иначе очекује код уласка у Европску унију.

Ми смо поднели амандмане. Фокус група, која прати остваривање циљева одрживог развоја, поднела је амандмане и очекујемо да ће се о њима детаљно расправљати, а то ћемо у појединачној расправи и рећи. Ово не говорим само зато да би то била манифестација нека, већ зато што циљеви одрживог развоја значе и раст привреде, зелене економије. Ако пречишћавамо отпад, то су значајна средства. Ако правимо обновљиву енергију, то је такође значајан раст друштвеног производа, а Србија мора и треба да има значајан раст бруто друштвеног производа. Велики је резултат 4,5%, који имамо у првих десет месеци, до краја године 4,2%. Нећу да спомињем кад је то било минус 3,1%, о томе је било говора.

Србија има једну стабилност, иде напред и ићи ће напред, али осим стабилности, треба да знамо где и како хоћемо да идемо. Да се не враћамо у прошлост, да нас неки не враћају на неке путеве, тамне путеве, на шта су иначе стално спремни јер само у тим тамним путевима, тамним вилајетима могу да опстану и да постоје. Е, то се више неће десити. Бољи део њихове странке се одвојио, и он иде напред, и неће их ништа зауставити, ни нас заједно. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Војислав Шешељ: Реплика.)

Немате право, господине Шешељ, на реплику.

(Војислав Шешељ: Рекао је да сам плусквамперфекат.)

Не, није вас поменуо.

Реч има народни посланик Александар Стевановић.

АЛЕКСАНДАР СТЕВАНОВИЋ: Уважени потпредседниче, уважени чланови Владе Републике Србије, даме и господо, пред нама је најбитнији закон о којем можемо расправљати у Народној скупштини Републике Србије, буџет Републике Србије. Расправа о буџету Републике Србије и гласање о буџету Републике Србије јесу еквивалент расправе о Влади и њеним резултатима.

Када посматрамо овај буџет, можемо да уочимо неке ствари које су добре и које треба похвалити, и неке ствари које нам говоре да постоје разлози због којих бисмо морали у неким сегментима бити забринути. Превасходно, ја бих рекао, уљуљкани у неким стварима. Али да кренемо од добрих ствари, јер када говорите о било чему, ред је да се прво каже шта ваља, а не шта не ваља.

Буџет је стабилан, буџет је пројектован на основу реалистичних претпоставки, на основу реалистичног погледа колики ће бити раст БДП-а, у сарадњи са најважнијим међународним организацијама које јесу на неки начин наши битни саветодавци и гаранти нашег кредибилитета. Нама још увек треба кредибилитет споља.

Добре ствари које можемо приметити на макроекономском плану јесу да долази до пада дуга Републике Србије као процента БДП-а и уопште да имамо ниску инфлацију, стабилан девизни курс, односно све претпоставке за то да кажемо да живимо у земљи која је постигла стабилност. Треба бити изузетно злонамеран и негирати такво постигнуће. Стабилност је предуслов да бисмо могли размишљати о неким другим стварима, а те друге ствари се зову структурне реформе. И, то је један од разлога зашто имамо једно зрно соли након једне прилично солидне похвале када је реч о постигнутој стабилности и уравнотежености буџета.

Висок раст који ми имамо у овој години је последица, једним значајним делом, релативно ниске основице из прошле године, која је била лоша због пада пољопривредне производње и због лоших резултата у енергетици. Логично, када је тај једнократни поремећај престао да се дешава, он се не дешава сваке године, ми смо у овој години имали релативно високу стопу раста и она неће бити испод 4%. И ту сам потпуно сагласан са проценама које је изнео министар који тренутно, нажалост, није ту, али сигуран сам да други министри знају подједнако добро буџет.

Нажалост, ја и моја посланичка група имамо једну дозу скепсе да у наредној години грађевина и пољопривреда могу забележити тако добре стопе раста као оне које су се десиле, односно ће се десити у овој години, и ми у наредној години нећемо имати раст од 4%, него највероватније ових

3,5% који су пројектовани. То је разлог да се замислимо о добрим годинама, како да учинимо да свака година доноси раст од четири или пет посто, јер Србија је земља у којој нису активирани сви производни ресурси. Ми смо земља која може у дужем низу година да расте по 5%, ако се ураде све ствари које су неопходне да се раст подстакне. И, оно што је нас забринуло је што смо у овом буџету раст који ћемо имати, од три и нешто процента у наредној години, углавном прелили у издатке, односно расходе буџета, а само мањим делом то је отишло у растеређење привреде.

Дакле, јако је добро што је извршено растеређење које се тиче осигурања од незапослености, што су укинута неки парафискали, али да би Србија била земља која сваке године расте по 5%, неопходно је урадити много више. Добре године, када је стопа раста четири или пет процената, отварају нам простор да радимо такве ствари, односно да смањујемо оптерећења на најниже плате, смањујемо друга пореска оптерећења, парафискале. Буквално сваке године када имамо раст од 4% или 5%, ми можемо смањити укупно пореско оптерећење привреде за барем 2% и на такав начин у периоду од, рецимо, четири, пет или шест година направити Србију која је јако добра за домаћа мала и средња предузећа, а самим тим и за страна. Таква привреда која би била у земљи, са државом која је ефикасна а много мање троши, одличан је позив и за инвеститоре, али још више за мала и средња предузећа из Србије да инвестирају.

У овом моменту основни проблем у расту у Србији су ниске инвестиције, посебно ниске инвестиције домаћих малих и средњих предузећа. И, ту је прича зашто ми растемо по 3,5% у овој години, наредној, а не по 4% или 5%, и то је једно од кључних питања.

Мени је жао што у овом буџету нисмо дали већи подстицај расту, и ту сам сагласан са Фискалним саветом. Јако ми је драго што је дат делимичан подстицај кроз нека смањења парафискала и намета на рад, али то је засада још увек недовољно. Такође, што је исто битно истаћи, највећи лек за проблеме прерасподеле, о којима сви воле причати у Скупштини, јесте раст. Јер лако је захватити из великог казана, а јако је тешко захватити из малог који је полупразан. Са високим стопама раста и подстицајима расту вероватно бисмо били у стању много боље и радити изградњу инфраструктуре, и боље плаћати професоре и лекаре и радити све те ствари које су битне да Србија буде земља у којој се лепо живи, из које се људи не исељавају.

Оно што ми сматрамо у посланичкој групи Покрета центра је да је неопходно да у будућим усвајањима буџета барем 50% додатних прихода који настају на основу раста БДП-а не буду потрошени, него буду употребљени за смањење пореских оптерећења. Само на тај начин

привреда Србије може одрживо да расте високим стопама раста. Мимо тога смо осуђени на нешто што се зове стагнирање.

Колико је то битно, рецимо, можемо погледати ако замислимо да имамо две земље, рецимо зелену и плаву земљу, и оне су исте. Након осам година, што јесу два мандата Владе, једна земља је расла по 5%, друга је расла по 3%. Она која је расла по 5% је била је храбра и урадила је нешто добро. Она која је расла по 3% била је конзервативна и није имала довољно амбиција. А погледајмо шта ће бити резултат тога. Земља која је расла по 5% имаће оволики БДП, земља која је расла по 3% након осам година ће значајно да заостаје. Овде су проблеми који се решавају у школству, здравству, војсци и свему што је битно.

Кључно питање у сваком буџету је питање раста. Ми смо питање стабилности решили, и оно што јесте потребно Србији је да имамо храбре политике раста БДП-а, политике која се неће задовољавати тиме што смо бољи него што смо били пре шест година. То су мале амбиције. Нема сада банкротираних банака као пре 20 година, то се не дешава. Нема сакривеног дефицита, то се не дешава. Нема многих других ствари. Нема тога да се направи Влада у време кризе и да Влада повећа трошкове а не смањи расходе и тако уђе у кризу и направи лудост. Тога више нема. Али је питање да ли ће бити задовољство да смо постигли нешто или ће се постићи нешто много више, и то је кључно питање које стоји.

Зашто мислим исто да је изузетно битно разматрати смањење намета на рад, на најниже плате? И о томе се говорило данас, штета што се није говорило више. Исељавање је реалност Балкана. Дешава се у Хрватској, дешава се у Босни, у Србији, Бугарској, Румунији, дешава се свугде. Оно што ће бити наша реалност за две до три године је да у многим гранама нећемо имати довољно радника. Сада већ у неким гранама немамо радника. Када немате довољно радне снаге, закони тржишта кажу расту плате, што није лоше за оне који остану. Међутим, тај раст, ако не буде органски, неће бити раст плата који је праћен растом продуктивности и у већини случајева ће ставити притисак на бизнис да се затвара или да иде у сиви сектор. Ако не будемо имали политику смањења намета, бојим се да ће нам се тај изазов обити о главу. Не сада, не за годину, али за 2-3 године ћемо имати тај проблем. А не можемо смањивати намете тако што ћемо их једне године сасећи. Тако се не ради, ни дефицит није сасецан у једној години. И, то је питање свих питања које стоји пред Србијом.

Такође је политика Владе политика субвенција. Па ако не буде било јефтине радне снаге, кога ћемо субвенционисати? Колико ја год био против те политике субвенција, неће бити јефтине радне снаге да је нађете. Зато је питање раста основно питање, и питање смањења пореских намета. И, да схватимо, ако имате малу земљу која расте, она је у почетку оволика,

мало је тужна, ко Србија. Држава нам потроши, наша, отприлике оволико, то јест мало мање од пола. А кад сте велики и кад растете, наша половина, односно 45%, мање је од трећине, кад земља расте. И, то је основно питање. Врло је једноставно, али је за то потребно имати храбрости и наш је позив да, ко год буде водио Србију, кључно питање буде како ћемо имати раст, а не како ћемо потрошити нове пореске приходе.

Наша посланичка група ће рећи још нешто и о осталом сету закона, од којих многи од тих закона јесу добри и одговарају делом на питање раста и на нека друга питања. Толико од мене. Хвала што сте саслушали и хвала, је ли, ако буде било неких коментара.

(Војислав Шешељ: Реплика.)

ПРЕДСЕДНИК: Реплика? Које реплика?

(Војислав Шешељ: Реплика Мијатовићу.)

Посланик Мијатовић?

(Војислав Шешељ: Поменуо ми је име и презиме и рекао да сам плусквамперфекат.)

Само да видим хоће неко од министара одговорати. (Не.)

Ево реплика, две минуте.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Можда смо ми политичка прошлост. Међутим, ми смо странка, ми српски радикали, која увек доследно самостално излази на изборе, па кад народ сматра да заслужујемо део поверења, народ нам укаже то поверење. Кад народ сматра да нисмо потребни у Скупштини, онда изгубимо поверење. Како ће бити на следећим изборима, тек ће се видети.

Од када сте ви формирали вашу партију, ту социјалдемократску, како се зове, ви никад сами нисте изашли на изборе. Ви сте се увек пришљамчили уз неку другу партију. Ви сте као бршљан, као имела, ви сте садака партија. Ви се неком приклоните, па вам тај поклони неколико мандата и глумите да сте политичари.

Хајде једном сами изађите на изборе. Ево, међу Бошњацима у Санџаку онај природни цензус освоји муфтија Зукорлић, освоји и Сулејман Угљанин. Ви то нисте у стању. То су показали избори за Бошњачки национални савјет. Ви сте тамо језичак на ваги, али језичак који држи Расим Љајић да би у животу, политичком, задржао Сулејмана Угљанина, јер вас повезују заједнички интереси.

Даље, зашто сам о овоме нарочито говорио у расправи о буџету? Зато што Расим Љајић контролише и буџетска средства која иду националним саветима, саветима националних мањина. Његов кадар је директор Канцеларије за људска и мањинска права Сузана Пауновић. Пре ње је био Душан Игњатовић. То је онај исти Игњатовић који је био и у

овом Савету за сарадњу са Хашким трибуналом. Расим Љајић контролише новац који иде тамо. Због тога је то још већа опасност...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Две минуте. Морамо да поштујемо Пословник.

Реч има Милорад Мијатовић.

Изволите.

МИЛОРАД МИЈАТОВИЋ: Поштована председнице, тешко је одговарати неком ко никад не говори истину, стално говори неистину и ви треба да објашњавате да то није тачно. Сто пута поновљена лаж је опет лаж, никад неће бити истина.

Но, одмах да се разјаснимо. Године 2012. ми смо позвани од Томислава Николића, Александра Вучића и нама је понуђено да уђемо у Владу. Ми се нисмо ником нудили, већ смо позвани и ушли смо у Владу. Године 2014. ми смо такође позвани од Александра Вучића, да вам напоменем, први од коалиционих партнера, и јасно нам је речено – да, имамо поверења у вас, добро радите и због тога желимо и даље да радимо са вама. Све оно што је наш коалициони споразум садржавао, Александар Вучић је до последње тачке испунио. То се исто десило и 2016. године. Да вас подсетим, први смо од коалиционих партнера позвани. Речено нам је – да, идемо са вама, добро сте радили и настављамо даље посао и реформе које смо започели. Будите уверени, и тог пута је Александар Вучић испунио све оно што је нама дао.

Према томе, знајући наше кадрове, знајући наше капацитете и наше могућности, ми смо ушли у власт само као неко ко заиста то својим радом и подршком својих гласача заслужује. Значи, том подршком ми смо ушли у власт. Ми ћемо и даље радити, као што смо и сад део коалиције и даље ћемо радити. Ако будемо позвани, ми ћемо и даље бити у истој коалицији, јер имамо заиста резултате и пуно поверења у наше коалиционе partnere.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

По Пословнику, изволите.

МУАМЕР БАЧЕВАЦ: Поштована председавајућа, ово насиље које ми овде трпимо је страшно. Повређен је члан 27. Овде се помињу мртви људи, износе лажи, неистине од политичког шакала у Републици Србији, ратног злочинца, овог овде човека, Шешеља, изузетно пуно лажи на рачун часних људи и то је нешто што се не сме дозволити. Овде председавајући цело време допушта да се овај човек на најгори начин обраћа другим посланицима, добацује, зауставља рад и унижава српски парламент и све што је српско.

И добро је рекао мој колега – док се Срби боре за свој опстанак, он се бори за свој цеп. И, не дамо му паре, оне које тражи као рекет да

престане. То неће добити, али му обећавам да ћу га вратити у Хаг, у који треба да се врати зато што је ратни злочинац и зато што се крше закони ове државе. Социјалдемократска партија и њен председник ће се изборити да се закони ове државе испоштују, закони Републике Србије по којима овај ратни злочинац не сме да седи овде. Запамтите добро да ће се људи у Санцаку, и Срби и Бошњаци, побунити, чекајте, испред ове скупштине.

(Војислав Шешељ: Реплика, Мијатовићу одговарам.)

ПРЕДСЕДНИК: Даћу вам реплику.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Нећу Бачевцу, немам шта да кажем, све је у праву. И да сам шакал и све остало, све је у праву Бачевац.

(Муамер Бачевац: Бачевац је увек у праву.)

Ниси увек, ал' сад си потпуно. Нећу ти одговорати. Само настави тако, Бачевац.

Него, ово што се тиче Мијатовића, он каже да им је Вучић испунио све жеље. Не сумњам. Само су и Вучић, Александар Вучић, председник Републике, и министар унутрашњих послова Небојша Стефановић неки дан рекли да немају појма да је Расим Љајић шеф наркоманске мафије. Нису имали појма. Зашто? Зато што их директор Полиције није уредно извештавао. Је л' тако, Ђорђевићу? А, ти си био војни министар. Дакле, за то нису знали. Али сад знају. И сад знају да Расим Љајић подржава Сулејмана Угљанина, да је с њим у коалицији и да је подржао Есада Џуцу за председника Бошњачког националног савјета. Сад су све маске скинуте.

И, ја се све време обраћам власти, обраћам се Влади, а не обраћам се њима. Они су за мене безначајни. Они не смеју никад сами да изађу на изборе. Они су били 2012. године са Тадићем у коалицији, садака партија, добили од њега број мандата, а онда превеслали и Тадића и Дунав и прешли код напредњака у владајућу већину. После су садака партија напредњачке странке, ставили их тамо на листу, поклонили им одређен број мандата. Следећи пут нек изађу сами па ће видети – дупла нула, нула на квадрат.

ПРЕДСЕДНИК: Време. Хвала.

Имам три пријављена.

Милорад Мијатовић први, реплика.

МИЛОРАД МИЈАТОВИЋ: Наравно, ја више не видим сврху ове полемике која је овде настала. Знам да ова партија с десне стране моје жели то, она се управо у таквим ситуацијама најбоље сналази, у хаосу, неред, али ово је једна друга Србија, на коју изгледа нису навикли. Они нису навикли да је ово једна уређена земља где се поштују закони, где се зна шта ко ради и где се иде напред.

Ми овде говоримо о буџету. Желим да се настави прича о буџету, а не о прошлости. Прошлост је иза нас и заиста нећемо о њој говорити. Нећу

ни одговарати ни на оне просте изразе који се овде говоре. Знате, ја могу да кажем да је ова партија која је подржавала једног судионика у изборима у Санцаку изгубила. Па шта се љутите? Изгубили сте. Ви сте муфтију Зукорлића подржавали, изгубили сте. Шта вам ја могу?

А могу за вас да кажем још нешто даље, ви сте најамничка партија. Ако желите неки послови да се ураде, дају вам се паре, ви у најам уђете. Једино што сте се овде преварили, а то је – нисте урадили посао. Сад се вадите. Па знате, није мајка сина карала што се коцкао, већ зато што се вадио, а ви се сада вадите.

ПРЕДСЕДНИК: Одређујем, по члану 112, паузу од пет минута да бисмо прешли да расправљамо даље о буџету.

(Војислав Шешељ: Реплика.)

Нема више реплика, мислим да смо доста причали о овој теми.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДНИК: Можемо да наставимо.

Реч има посланик Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председнице.

Овако изгледа новогодишњи поклон који сте припремили грађанима Србије и свака од ових преко 3.500 страна овде, овог поклона који сте припремили грађанима Србије, уређује њихове животе и уређиваће у наредној 2019. години, а расправљаћемо у једној обједињеној расправи са 62 тачке дневног реда 40 закона, од којих свега три нису по хитном поступку, 1.761 члан укупно.

Како чух мало пре неке који кажу да је неке 2010. године неко имао и више тачака на седници, да, само је заборавио да каже да никада све тачке нису биле обједињене са буџетом у једну тачку дневног реда, већ у 14 различитих расправа, и седница је трајала три месеца, за разлику од ваших, које трају по недељу или две дана са једним јединим циљем, а то је да се прикрије истина од грађана Републике Србије. Ово је понижавање њих. Није ово понижавање нас који смо опозициони посланици у Скупштини, него грађана Републике Србије, чији сте ви овде представници и треба да заступате њихов интерес.

Такође, председнице Парламента, морам да изразим незадовољство зато што је Синиша Мали, министар финансија, напустио Парламент. Не знам који то он важнији посао данас има него када је расправа у начелу о закону о буџету и сету закона из области финансија и економије па је отишао неким другим послом вероватно и неће бити ту да са нама полемише о томе и да одговара на питања која ћемо поставити у име грађана Републике Србије. Тако да би можда и боље било да прекинете седницу па да сутра наставимо, ако се он удостоји па да се врати овде у овај парламент.

Што се тиче стања у држави, приоритети једне државе су прва ствар у озбиљним друштвима уз дијагнозу тренутне ситуације како би се направила стратегија шта треба радити у једном друштву. Наравно, то никада није било својствено вашој власти. Седам година владате Србијом, и дан-данас не знате шта су проблеми у Србији. Нисте ни у овом буџету дефинисали кључне проблеме. Не бавите се проблемом ни демографије, ни образовања, као два кључна проблема у овом друштву, а да не говорим о реформи политичког и економског система.

Наравно, оно што је одлика ваше владавине је да сте разорили систем институција, да сте разорили владавину закона и права, јер вам то не одговара, одговара вам само моћ политичара, оних који су на власти, а не поштовање закона и не функционисање озбиљних и независних институција. Зато једна од кључних ствари која произилази из овог буџета јесте да ће он наставити са корупцијом у великим размерама у Републици Србији, да ће се бирократија, коју сте обећавали да ћете решити, наставити, наставиће да оптерећује грађане Србије.

Што се корупције тиче, дошли сте на власт са причом о борби против корупције. Данас, нажалост, министра финансија нема да ми одговори шта је предузео досада и шта ће предузети да се Србија скине са црне листе ФАТФ-а. Једина земља у Европи осумњичена за прање новца и финансирање тероризма. То је његов ресор. Да не говорим о ономе што је ГРЕКО рекао о расту корупције у Србији, јер ниједну од препорука од 2015. године нисте применили.

Наравно, и у овом буџету ће наставити да се бахате јавна предузећа, и све то на терет грађана Републике Србије, јер седам година погрешне економске политике је створило катастрофалне резултате по грађане Републике Србије. Јер ваша политика је свих седам година, и наставиће се у 2019. години, да узимате паре и новац од грађана Србије, да трпате у централну касу и да онда те новце трошите бесмислено на разноврзне пројекте који имају за циљ или ваше богаћење кроз коруптивне пројекте или политичку кампању за куповину гласова и ваш опстанак на власти.

Стога је и овај буџет који сте предложили предизборни буџет и далеко је од тог, како је рекао Сениша Мали, доминантно развојног карактера, јер овде нема развоја, изузев политичког развоја где ћете се додворавати грађанима појединим ставкама из овог буџета.

Ваша погрешна економска политика коју водите седам година довела је до тога да су Срби данас, господо, један од најсиромашнијих народа у Европи. Ако нисте знали, два пута су Срби сиромашнији од Хрвата, три пута од Мађара и Хрвата, а чак пет пута од Словенаца и Чеха. То је зато што и данас у Србији наши радници, запослени, примају готово најниже зараде у Европи. Рећи ћу вам да је и ово ваше повећање,

предизборно, које сте предвидели, толико мало да се српски радници неће нимало осетити боље у односу на оне који раде у земљама у окружењу. Данас су плате у Словенији 1.082 евра, у Хрватској 843 евра, у Мађарској 703, у Румунији 535, Црној Гори 512, Босни и Херцеговини 448, у Србији септембарска плата, како рече Завод за статистику пре неки дан, 405 евра. Само је Македонија са 393 испод нас. Толико о вашим економским успесима.

Даље, каже председник Александар Вучић на вашем партијском гласилу „Пинк“ ТВ пре неки дан, позивајући се на наводе Агенције ЦИА – можете мислити, Александар Вучић се позива на извештај Агенције ЦИА – да у свом најновијем извештају о земљама света су главни фактори за повољни привредни раст и економске реформе Србије њене стратешка локација, јефтина и квалификована радна снага и Споразум о слободној трговини са Европском унијом. Али заборави да настави шта још каже тај извештај ЦИА на који се он позива, а то је да је незапосленост у Србији са 16% далеко изнад просека ЕУ, да недостаје имплементација структурних реформи и да је изузетно спора, да је удео јавног дуга у БДП-у 2017. године износио 71%, а не како кажу подаци Министарства финансија 61,5%, да структурне реформе јавних предузећа изостају, стратешка реформа јавног сектора и, наравно, највећи изазов је то што је неефикасни судски систем, изузетно висок ниво корупције и становништво које убрзано стари. То је заборавио да каже председник Александар Вучић кад се позивао на тај извештај.

Због свега тога из Србије вам је за шест година ваше владавине 600.000 људи отишло. Отишли су у озбиљне земље, организоване земље, у којима се боље живи, где постоји владавина права и закона, људске слободе, где људи могу да буду пристојно плаћени од свог рада.

Када говорите о расту БДП-а, и посебно ми је жао што овде нема господина Синише Малог, министра финансија, рећи ћу вам да смо и по БДП-у на зачељу и Европе и региона. БДП Републике Србије је, по овом извештају ЦИА на који се позива Александар Вучић, ту негде на нивоу са Обалом Слоноваче, Конгом, Туркменистаном, далеко иза Хрватске, Бугарске, Мађарске и Румуније. То су такође врло важни подаци.

Синиша Мали говори о некаквом расту БДП-а у овој години, који ће бити 4%, како он каже, нада се и преко тога, само заборави да каже да остале земље са којима се пореди из региона су, за разлику од нас, имале далеко већи БДП прошле године и да тај ваш раст којим се хвалите ове године се базира на чињеници да смо имали најмањи раст у Европи прошле године – 1,8%. Заборављате то да кажете грађанима Србије.

Па онда кажете врло занимљиву једну ствар, пошто нема раста БДП-а и пошто смо и даље на зачељу, да се јавни дуг смањује. А ја ћу вас

питати – како? Кумулативни раст БДП-а, односно производње у Републици Србији је од 2012. до 2017. године, за време ваше владавине, 5,25%. За исти тај период светски раст БДП-а је 23%, четири пута више у просеку. Када говорите о расту у периоду пре 2012. године, врло често знате да поменете 2009. годину и кажете – тада је био негативан, минус 3,12%. А што не поменете 2008. годину, кад је био 5,37%, 2007. годину – 5,89%? Кад говорите о томе да ћете бити лидери, а Вучић је говорио да ћемо имати највећи раст у Европи, да ћемо имати раст већи од Немачке, зашто не кажете да смо 2002. године са 7% били први у Европи по расту БДП-а, да смо 2004. године са 9,05% раста имали друго место у Европи и да је од 2001. до 2012. године кумулативно 46% порастао бруто друштвени производ Републике Србије? За вас је то мисаона именица, зато што водите потпуно погрешну економску политику.

Оно што је резултат погрешне политике је јавни дуг. Задужили сте грађане Србије од 2012. године до данас за пуних девет милијарди евра. Кад сте дошли на власт 2012. године, јавни дуг је био 15 милијарди евра, он је данас 24,3 милијарде евра. И онда кажете – у јуну месецу јавни дуг је 24,4 милијарди евра, 60,5% БДП-а. Задужили сте грађане Србије за нових 800 милиона евра у овој години, а онда кажете да је у септембру 24,3 милијарде, скоро исти износ, апсолутни, колико дугују грађани Србије, 56,7% БДП-а.

Дакле, ви настављате да изменом методологије и фалсификовањем статистичких података и лажним променама процена БДП-а за ову годину смањујете статистички проценте задужења Републике Србије, односно њених грађана, јер грађани Србије све више дугују под вашом влашћу и вашим режимом. Дакле, и поред ових девет милијарди које дугујемо више него 2012. године, укупно 24 милијарде, ви сте и у буџету за 2019. годину планирали нова задужења.

Када говоримо о пензијама, обећали сте пензионерима да ће имати нови чек, који ће добити ове године после, нормално, укидања привременог смањења пензија, да ће сви имати веће пензије 8,8–13,2%. Веће пензије. Они који су имали више среће, добили су исту пензију као 2014. године, пре смањења. Они који су имали мање среће, добили су хиљаду динара или две мање. Ругате се пензионерима Србије. Омаловажавате их и смејете им се у лице говорећи им о некаквим повећањима, а дали сте им у најбољем случају исту пензију, а можда и мању. Синиша Мали је говорио да ће бити историјски највећа пензија. Брутално је слагао пензионере Републике Србије, да притом ниједном речју није рекао како ће вратити 800 милиона евра које је од њих узео за ове четири године, украо 800 милиона евра пара од пензионера који су грађани Републике Србије. А и да су порасле пензије за 8,6%, то се не би

осетило јер у истом периоду за 8,6% су порасле потрошачке цене у Републици Србији.

Дакле, наставља се и у овом буџету пљачка грађана Републике Србије, кроз разна поскупљења, кроз таксе, кроз акцизе, а у претходне три године сте само на акцизама за гориво, користећи пад цене нафте на светском тржишту, узели од грађана Србије негде око 220 милиона евра, зато што нисте смањили акцизу онда када је почела да скаче цена нафте на светском тржишту, али сте подизали акцизе онда када је нафта на светском тржишту падала.

И кад говорите о пољопривреди у буџету и причате о томе како је, не знам, повећан буџет за 17,4%, 7,6 милијарди је више, да, то је супер, то је боље него да нема никаквог повећања, то је боље него да има смањења, али је то, драги пријатељи, далеко од онога што треба српском аграру и српском сељаку. Са овим повећањем од 7,6 милијарди само ћете да им вратите оно што им дугујете. То није повећање буџета за њих, то је да се раздужите, јер им дугујете за подстицаје и субвенције из 2018. године, ове, које још нисте исплатили и нећете исплатити до краја године.

А подсетићу вас, 2012. године, кад сте долазили на власт, шта сте обећали српском сељаку – аграрни буџет ће се значајно повећавати и његова висина треба да износи минимално 5% у 2012. години, са минималним повећањем од 1% у свакој наредној години. Знате ли, министре, колико је он данас? Опет испод пет. Законом о подстицајима у пољопривреди је дефинисано да минимум 5% буде износ аграрног буџета. Опет сте испод пет. Године 2012. сте обећали да ћете сваке године повећавати за по 1%, а ви сте скинули и испод 5%.

Али зато ви имате ваше пољопривреднике, имате „Тенис“, за који спремате субвенције, дајете му земљу наших паора, имате разноврне Арапе који десетине хиљада земљишта по Србији узимају, којима сте поклонили ПКБ за 105 милиона, а паралелно с тим сте инвестирали у куповину кабловске мреже „Коперникуса“ са 200 милиона евра. Дакле више вреди кабловски оператер који ви плаћате него ПКБ који сте продали за 105 милиона евра, са 17.000 хектара, 17.000 грла стоке.

И, наравно, оно што документује то да је ово предизборни буџет јесте и ниво капиталних инвестиција, свега сто милиона више за инфраструктурне пројекте. Дакле, нема никакве приче о расту БДП-а ни у следећој години, зато што сте 46 милијарди определили за војску и полицију, за њихову опрему, петину укупних инвестиција. И, то није спорно, ако треба, али објасните грађанима Србије конкретно за шта ће се ти новци у војсци утрошити. Пошто свакога дана у вашим таблоидима слушају о ратовима, о тенковима, о ракетама, о ко зна чему, реците

људима за шта ће се, у коју опрему ће се тих 46 милијарди уложити. Наравно, трпеће због тога здравство, школство и екологија.

Кад говоримо о инфраструктури, посебно морам да напоменем Моравски коридор, пошто ја живим у том делу Србије. У овом буџету сте предвидели 800 милиона евра за почетак изградње Моравског коридора, ауто-пута који је дугачак 110 километара и иде долином Мораве. Исти тај пут 2013. године, када је требало да се гради, 500 милиона евра је била процена ЦИП-а, а понуда кинеске компаније, инвестиционог фонда, од 530 милиона је одбијена јер је превазилазила процењену вредност набавке. Шта се десило у међувремену па је цена скочила за 300 милиона? Иста дужина, иста траса, само што отприлике неки други се баве тим послом, који се боље разумеју у проценте. Молим вас да ми неко одговори шта је поскупело за 300 милиона евра на Моравском коридору, који је иста траса, који је иста дужина, само је већа пара која треба да се да, овог пута америчком извођачу и инвеститору „Бехтелу“.

Наравно, предложићемо амандманом да се један део средстава из канцеларије председника Николића за сарадњу са Кином и Русијом пребаци у фонд за Министарство грађевине како би могли да сруше нелегалан објект на Копаонику, за који очигледно немате довољно пара да га срушите или је можда повезан са овим вашим вођама који држе мир, стабилност и на бранику су отаџбине на Косову, како рече Вучић пре неки дан позивајући се на Милана Радојичића као највећег заштитника Срба на Косову.

Наравно, како изгледа стање у буџету најбоље показују поједине бројке. И даље се наставља са погубном политиком субвенционисања јавних предузећа, па сте Железници дали нових 14,6 милијарди и у овом буџету, као и прошле године. Услуге по уговору кабинета премијера повећане за 17,6%, авио-служба Владе за 72% је повећана, на 500 милиона, вероватно ови који вас возе из „Пинка“ треба да се плате, медији 5,3%, 43 милиона је буџет за медије, али зато сте Канцеларији за борбу против дрога смањили за 22% буџет, за четири милиона, па сте онда социјалну заштиту смањили за 15% – то је ваш ресор, министре – за 21 милијарду, па сте Агенцији за борбу против корупције смањили буџет за 30,6%, за 111 милиона, па сте Управи за јавне набавке смањили 43%, или 108 милиона, Министарству привреде за 10%, или четири милијарде, и оно што је добро, смањили сте и Канцеларији за сарадњу са Русијом и Кином за 17,6%, или осам милиона, али сте оставили 41 милион Томиславу Николићу да, поред тог боравка у председничкој вили у Ужичкој, може да има и неке новце за џепарац. Е, то је лоша вест за грађане Србије и то је политика континуитета којом ће они бити све сиромашнији а ви на власти све богатији.

ПРЕДСЕДНИК: Време. Хвала.

Изволите, Мартиновићу, реплика.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Господин Алексић је тражио неке одговоре. Ево, ја ћу покушати да му одговорим.

Ово су речи Едите Тахири: „Косово је самостална, међународно призната држава, потврђена Међународним судом правде“. То је последица ваше политике. То је последица политике Вука Јеремића, који је поставио питање захваљујући коме Срби данас који живе на Косову и Метохији имају огромне животне проблеме.

Ви данас, господине Алексићу, водите кампању. Ви који стално причате о слободи медија, ви који причате о диктатури, ви који кажете да постоји цензура у Србији од стране Александра Вучића и Српске напредне странке, ви сте данас издали саопштење где водите харангу против, то пише у вашем саопштењу па ћу да цитирам, „Пинка“, „Студија Б“, дневних новина „Српски телеграф“, „Информер“, „Ало!“, „Курир“, „Вечерње новости“ и „Политика“, као и веб-портала *republika.rs* и *srbijadanas.com*, само зато што су објавили информацију да је Вук Јеремић сведок у поступку који се води пред Окружним судом у Њујорку, у који је умешана међународна корупционашка банда чији је саставни део Вук Јеремић, а поступак се води против његовог пријатеља и пословног партнера Патрика Хоа, који му је омогућио енормну зараду.

Само у једној фирми, *CFC*, Вук Јеремић је за две године, по сведочењу самог Патрика Хоа, и то је прочитано у поступку пред Окружним судом у Њујорку, добио 660.000 евра. До дана данашњег грађани Србије нису добили информације по ком основу и због чега је катарска амбасада у Берлину уплатила Вуку Јеремићу износ од 200.000 евра. До дан-данас грађани Србије нису добили информацију одакле Вуку Јеремићу на рачуну преко седам милиона евра.

(Председник: Хвала, време.)

Дакле, то су последице погубне политике Вука Јеремића, Драгана Ђиласа, Душана Петровића и свих оних који данас представљају тзв. Савез за Србију, а ја ћу наставити даље, госпођо Гојковић, да износим како су и на који начин упропастили српску привреду.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

По Пословнику, изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, госпођо председнице.

Члан 107. и питање достојанства Народне скупштине, и због поново ноторних неистина које смо слушали из уста посланика Алексића, али и због потпуно неприхватљивог односа према представницима Владе.

Нашао је човек за сходно да овде буквално прозива именом и презименом министре и пита где је отишао тај и тај, зашто није ту. То је

апсолутно неприхватљиво, јер сви ми као народни посланици добијамо лепо и уредно ко су представници Владе. То је могао да прочита, и то зна, али није хтео то да уважи. Али потпуно је неприхватљиво да се на тај начин односи према људима који су му политички противници, а не нађе за сходно да погледа око себе. Где су народни посланици Драгана Ђиласа, Вука Јеремића, Бошка Обрадовића и њима сличних? Где су? Погледајте само тај бокс где седи он. Где је иза Алексића било ко? Тамо што их има троје-четворо, хајде то и да уважимо, али где су и на овој седници и на било којој?

Знамо, наравно, и не би то нико ни замерио, да имају неке политичке трибине, попут ове што ће сада да буде у шест сати. Али шта је проблем ту? Не да иду где год хоће, широко им поље, него што ће тамо да понове гнусне лажи и гнусне оптужбе на рачун Александра Вучића и СНС-а, да су криви за нешто што се догодило Борку Стефановићу, а то им је тема трибине, а неће наћи за сходно, неће наћи за потребно да елементарно поштену ствар кажу, да је Стефановића спасао полицајац, представник државе о којој говорите све најгоре, коју олађавате на сва уста.

Нећете наћи за сходно да поновите тамо, да кажете људима да је у року од 90 минута идентификовано свако од три лица која су учествовала у томе и да је та зла држава, коју не волите, коју не подносите и мрзите зато што Александра Вучића мрзите, то решила за 90 минута. Па будите поштени, тамо кажите да сте 15 дана бранили у време када је убијен Ранко Панић, а страдао под чизмом којом су командовали и Ђилас, и Јеремић, и Обрадовић и остали, да сте тада 15 дана бранили да се зна за судбину човека. А сада кад је неко нападнут, и није важно коме припада, за 90 минута се решава оно што је било непријатно, неприхватљиво...

(Председник: Време.)

Завршавам, последња реченица.

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Време. Хвала.

Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Драго ми је што осим јефтиног политикантства и напада на опозицију нисте имали шта да кажете на моју дискусију, јер све што сам рекао рекао сам истину и немате шта да демантујете.

Што се тиче Косова, није нико осим вас правио владу са Рамушем Харадинајем и терао Србе да изађу на изборе, нити потписао споразум о успостављању административних прелаза, нити дао судску и извршну власт на Косову. То сте све урадили ви, да вас подсетим, Бриселским споразумом и неким другим документима, а сада кукате кад вас они одоздо ошамаре, па кажете – можемо ми да трпимо, нека бију они нас, ми

смо фини, жалићемо се Европи, Америци, да решимо проблеме. Не, на тај начин трпе само грађани на Косову. То је резултат ваше потпуно погрешне политике.

Што се тиче кампање против медија, никакву ми кампању не водимо против медија, него медији воде против опозиције, Савеза за Србију, Народне странке и господина Вука Јеремића. Од тих медија смо тражили да објаве деманти да је он тај који је шеф међународне криминалне банде, да је умешан у међународну корупцију. То су објављивали. То је лаж, то су неистине и то је начин ваше политичке борбе против неистомишљеника, тако што их љагате, тако што их омаловажавате, тако што ширите мржњу, тако што ширите агресију, стварате атмосферу линча и, кад се деси ово што се догодило Борку Стефановићу, ви се после позивате на неке друге случајеве.

Па није тачно. Ви сте ти. Александар Вучић је узрок што је неко Борку Стефановићу разбио главу...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Време вам је прошло.

Реплика, Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: У ваше време, господине Алексићу, односно у време Вука Јеремића, ви тад нисте вероватно представљали ништа на политичкој сцени Србије, убијени су, поред Ранка Панића 2008. године, убијен је Момир Гавриловић, убијен је Ненад Баточанин, убијени су људи који су сведочили о криминалу оних који су дошли на власт 2000. године.

Што се тиче суђења пред Окружним судом у Њујорку, па ваш Вук Јеремић је рекао, то су његове речи, то је он рекао пред судом, да је он лично, ево цитирам шта човек каже: „Ја сам повезао Патрика Хоа и бившег шефа дипломатије Сенегала, Тидијана Гадија“. Он је, дакле, повезао ту двојицу људи и из тога извукао огромну имовинску корист. А сам Патрик Хо је на суду рекао да је он запослио вашег председника странке Вука Јеремића у једну компанију, где је за две године добио 660.000 евра.

Што се тиче раста бруто друштвеног производа, у време ваше власти раст БДП-а је забележен само у оним годинама када је у Србији спровођена пљачкашка приватизација која није спроведена ни у једној европској земљи. Само тада сте могли да пуните буџет. Не из реалних прихода, не из производње, него од продаје државних предузећа будзашто. Само тада је забележен раст бруто друштвеног производа.

А ја вас сад питам, да кажете пред грађанима Србије – коју је то фирму продао Александар Вучић, коју је то фирму продала Српска напредна странка па данас имамо раст бруто друштвеног производа од 4,5%? У време ваше власти забележена је негативна стопа од 3,1% бруто

друштвеног производа и успели сте за четири године ваше власти, од 2008. до 2012. године, да отпустите преко 400.000 грађана Србије са њихових радних места.

За то време је лидер ваше коалиције Драган Ђилас, председник измишљене народне канцеларије председника републике, у периоду од 2007. до 2012. године увећао своју имовину за 300 милиона евра. То су резултати ваше политике.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Време.

Неђо Јовановић, ви сте тражили реч по ком основу?

Реплика.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председнице.

Мислим да је крајње време и да грађани добро препознају да је мантра о томе како је све до 2000. године било буквално све црно, без имало белог, а од 2000. године све је ружичасто отрцана прича у коју више нико не може да верује.

Пети октобар је октобар великих обећања, након чега долазе године огромних разочарења, разочарења у све оно што је илузионистички приказано грађанима Србије, разочарења у све оно што се нудило, наводно, да ће бити боље, а ништа није било боље.

А онда бих замолио господу да одговоре на питање које сам и данас поставио. Шта је са 128 милијарди евра, које су од 2001. године ушле у Србију кроз приватизацију? Шта је са тим што је 13.000 долара требало да дође по становнику Србије од продатих фирми у приватизацији? Шта је са онима који су куповали будзашто фирме као што су „Сартид“, „Југоремедија“, АТП „Војводина“, „Азотара“, „Срболек“? Шта је са шећеранама које су продате за по три евра? Где су те паре?

Како је долазило до тога да се након 2001. године, када су управо ова господа која нам данас спочитавају све и свашта, а ништа чињенично утемељено, било шта привредила или приходовала? Како је дошло до тога да купци, они који су преварили мале акционаре обарајући цене акција, дођу до капитала који исисају, а онда тај капитал пренесу на приватне фирме? Како да објасне грађанима Србије да је од онолико приватизација колико их је било, а било их је 2.400, 640 раскинуто? Шта је са оним обећањем што је дато да ће бити извршена реорганизација, нова запошљавања, оснажења привредних друштава?

Напротив, крало се, крало, криминализовало и дошли смо до онога до чега смо дошли, да бисмо данас ми спасавали оно што се може спасти.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Предлажем да се вратимо на расправу о буџету.

Реч има Мира Петровић.

(Мирослав Алексић: Реплика. Зашто ми нико од министара није одговорио?)

МИРА ПЕТРОВИЋ: Поштована председнице госпођо Гојковић, уважени министри, драге колеге, ја ћу у име посланичке групе ПУПС да мало унесем оптимизма и да вратим расправу у своје токове и да мало смирим страсти и да причам о буџету.

Што се тиче буџета, какав је буџет, мислим да је свој став изнео и Фискални савет. Ако смо годинама уназад уважавали мишљење Фискалног савета, које је било углавном негативно, односно лоше по буџет који је планиран, не видим зашто бисмо сада доводили у сумњу да ли је њихов став исправан или не. Тако да ћу се ја сад осврнути само на пар ствари, за које мислим да су нама важне као посланичкој групи.

То да ли су средства у буџету добро расподељена је, наравно, увек дискутабилно. Једни мисле, који су добили више, да је у реду, ови који су добили мање, мисле да није, а ми из посланичке групе ПУПС мислимо да није добро, да је министар задужен за регионални развој, наш председник, министар Кркобабић, заиста одрадио сјајну ствар са идејом задруга и да је просто ове године требало да се планира више средстава везано за развој задругарства у Србији.

С друге стране, морамо да се вратимо уназад и да кажемо да је у овом претходном периоду, две године последње, како се министар Кркобабић бавио задругама, урађена заиста сјајна ствар, да су се око неопходности оснивања задруга и удруживања малих пољопривредних произвођача сви сагласили, да смо добили подршку и најеминентније установе, Српске академије наука, и највећих стручњака у земљи што се тиче села и свих послова којима се баве људи на селу, а знамо да имамо 600.000 села и да 1.400.000 људи живи од тога.

С те стране морамо да изразимо задовољство да је, просто, та идеја о задругарству заживела, пробудила све нас и била тај један мали замајак који је био неопходан да се сви осветимо и да се сви сетимо, на крају крајева, да смо сви потекли одатле, углавном, и то је оно што код нас изазива сада, с друге стране, и оптимизам гледајући буџет Министарства пољопривреде, који је добио 7,6 милијарди више, очекујући да министар пољопривреде, просто, настави и да уложи још више средстава и да та села заиста заживе на начин који су почели.

Наравно, регионални развој, нико од нас није наиван и нико не мисли да је то задруга. Регионални развој је све друго, и култура, и образовање, све сфере су ту неопходне, али, ето, оно што је био наш допринос је задругарство. Просто, буђење свести да је село неопходно и да треба подржати и помоћи тим људима да могу да заживе и да постану и робни произвођачи.

Тај део сам морала да споменем, али ћу се, наравно, бавити пензионерима, јер смо, на крају крајева, пре 13 година због њих и основани. Морам да признам да смо ми задовољни што смо коначно дошли до тога да буџет ове године, везано за пензије, буде већи, да су пензије враћене, односно и увећане, да смо преживели кризна времена која су била иза нас.

Подсетићу вас да смо ми увек били нападани. И када смо се основали, и када су пензије биле испод 40%, и тада је било отприлике – шта сада ови овде траже? Па онда смо нападани за ту 2008. годину, коју сада нико не спомиње, сем у контексту кад се напада ПУПС и криза која је тада настала, а ми дубоко верујемо да смо урадили праву ствар и тада заштитили, јер смо због тога и основани били, 1.700.000 пензионера текућих. С друге стране, нападани смо поново и 2014. године, када смо подржали тешку меру за све нас, тешку меру, морам признати, тада и за премијера Александра Вучића, врло тешку политичку одлуку, да се смање пензије толиком броју људи, да то, с друге стране, иако је 1.050.000, чини ми се, остало заштићено, доведе у сумњу да ли ћемо уопште моћи да се извучемо, да ли ће држава моћи да се извуче из банкрота који је претио и да ли ће се то можда одразити и на њих.

Ја слушавам овде моје колеге када причају о пензијама и, наравно, сви се сада баве пензионерима, сви се баве заштитом пензионера, али ја ћу подсетити на једну ствар – те мере јесу биле потребне. Да ли се сада ми слажемо или се не слажемо, односно да ли хоћемо да признамо или не, то је једно, али је чињеница да ви можете да имате најбољи БМВ, али ако немате гориво, можете само да седите у БМВ-у, нема вожње. Тако и ово, ако у буџету нема пара, не можете ви да имате добре пензије, не можете... Значи, морамо да будемо свесни ситуације у којој се налази наша држава.

Оно о чему бих ја сада волела још мало да кажем нешто, то је да је ово сада само први корак и ми у 2019. години просто имамо један мало мирнији период, где можемо хладних глава да сви заједно седнемо и да видимо које нам је решење. Ово сигурно није трајно решење. Око тога се слажемо сви, око тога је своје мишљење износио и шеф канцеларије ММФ-а Себастијан Соса.

Ми ћемо и у 2019. години имати усклађивање пензија два пута годишње, та одредба није укинута, у априлу и октобру, али, наравно, све у складу са економским положајем, односно са привредом, тако да се то неће одразити на БДП. Али оно што је важно, то је да ми будемо коначно паметни и да пробамо да све те наше политичке различитости некако усмеримо ка нечему што је будућност свих нас.

Ми морамо да прихватимо чињеницу да, кажу истраживања, за 25 година 40% занимања неће постојати. До 2025. године неће постојати

поштари; ја сам на челу једне „Поште Србије“. Амазон сада ради на развоју беспилотних летилица које ће разносити пошту па неће бити физичких поштара. Пошта Америке је била пред банкротом; да се није председник Трамп лично умешао, они би већ били затворени. Значи, нешто што нас чека је један рационалан прилаз овом проблему.

Ми морамо да уђемо у реформу пензионог фонда, тога смо сви свесни. Каква ће то формула да буде, да ли ће бити ова, што би рекли, швајцарски модел или не, али ми морамо заједно да дођемо до заједничког става, до заједничког решења да те пензије буду оно што су људи који су радили и заслужили и људе који раде и који ће доћи до тих пензија ми морамо да обезбедимо на неки начин.

Ми имамо као посланичка група и као партија, као ПУПС, имамо наше предлоге. Да ли су они добри, то је питање, али хајде, седимо за сто, имамо сада, удахнули смо ваздух, можемо мирне главе да седнемо и да нађемо решење за будућност.

Роботика је нешто што нам виси изнад глава. То значи укидање. Ми причамо сви сада о недовољном броју људи, о проблему запошљавања, односно недостатку радне снаге. Ја се плашим да ћемо ми доћи у ситуацију да ћемо ми имати радну снагу, али они неће имати где да раде јер ће све бити роботика. Технолошки развој је стравичан. Нешто што је било незамисливо пре две-три године апсолутно је постала наша стварност. Тако да мислим да оно што је пред нама, то је да се ми озбиљно позабавимо пензионим фондом, да будемо, просто, сви заједно спремни на разговоре, спремни на то да сви заједно изађемо са модалитетима па ће се ваљда из тога изродити и неко добро решење.

Волела бих исто да нагласим да се врло често, наравно, нама чини да смо само врећа за ударање, да вам никада нико не каже нешто похвално, да је увек ПУПС крив за све што се дешава пензионерима, али, знате како, ипак гласачи и сви наши гледаоци, грађани Србије, знају и процењују шта је ко овде урадио. И то се само мери, само резултати које ми остваримо.

Ја морам да признам да смо ми врло задовољни и да се та подршка грађана управо огледа, ево и сада, на овим локалним изборима који су пред нама, ми смо други на два места, на једном месту трећи и мислим да смо данас предали четврту листу, врло брзо сакупили подршку гласача за предају листе. То значи да људи мере и да, просто, виде, без обзира да ли смо ми тога свесни или не.

Значи, што би рекао наш председник Кркобабић, избори су вага за тачно мерење. Хајде да видимо, да одмеримо ко шта ради и колико ради, колики је био његов успех и допринос. И није ствар у томе да ви буџетом добијете велика средства ако их не утросите на прави начин.

Значи, оно што је нама потребно то је заиста један озбиљан приступ свему, поготову том новом закону о пензијском и инвалидском осигурању. То није лак пут. Ми смо, ево, спремни, као посланичка група и као ПУПС, да седнемо и да са свима који имају добро решење поразговарамо.

Толико од мене, а ми ћемо као посланичка група подржати закон.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Како је 18.20 часова, за данас смо завршили расправу. Настављамо сутра у 10.00 часова ујутру. Хвала вам.

(Седница је прекинута у 18.20 часова.)